

7
EPISTOLARUM
FAMILIARIUM

Carminē Elegiaco

conscriptarum

DECADES XI

Amicorum quorundam
suasu

editæ

à

Christiano Colhardo.

BEROLINI,

Imprimebat CHRISTOPH. SÜSMILCH,

Typogr. Reg. Aul,

Ad Lectorem.

Tempore quæ fuerant diverso Metra seorsim
Edita, conjunctim hæc exhibet Editio
Et limata quidem, quoniam Delicta prioris
His Oculis vidi mox potiora Libri.
Perlege, si lubitum est, & sic eris Arbiter æquus,
Qui de non lectis judicat, exsit iners.
Displicuere quidem dudum mea Carmina *Momo*,
Dente *Theon* pariter rosit & illa procax:
Displiceant! *Momo* rumpantur & *Ilia*! Quid tum?
Rideo! Nam Laus est displicuisse Malis.
Arbitrii nostri non est, quid quisque loquatur,
Sæpe Virum fatuum prodere Lingua solet.
Sufficit, ingenuis hæc arridere Patronis
Carmina, quæ *Clio* nostra subinde canit,
Quorum & sæpe fuit mea Munere Vena resecta,
Quod gratus memini, quod memoroque palam.
Utere, qui bonus es, quem *Chartæ* mando, Labore
Autorique fave & prospera quæque vove.
Define, qui malus es, vel tandem Carmina nostra,
Qualiacunque sient, rodere Dente *Theon*,
Spes te nulla manet Lucri, sed Dedecus ingens,
Ut videare Bonis helleborosus Homo.

DECAS PRIMA.

I. Christiano Schulzio, Condiscipulatu Familiari, Cüstrinum.

GRata prior nobis dixisti Carmina Schulzi,
Grata Tibi rursus Carmina dico Colhard.
Promptior id facerem, si Mens non læva fuisset,
Ante-nec-hac spreti Naso Maroque forent.
Attamen audebo, forsān Fortuna juvabit,
Ut mox experiar, quid mea Musa queat.
Principio scribis: Vivo, Vigeo, Valeoque!
Gratulor &, fervet Te DEus usque! precor.
Sed Tibi quod Mens est Ludo valedicere vestro
Aonioque Gregi Te sociare cupis,
Gratulor hautquaquam, quoniam mihi constat abundē
Deque Ætate tua, de Studiisque tuis.
Huc fatis instructus doctusque accedat oportet,
In Patriam quisquīs Doctior ire cupit,
Non tua Te faciet Studiosum Corporis ingens
Moles, nec Gladius, Dextra nec Ære gravis;
Sed Dotes Animi, Linguarum γυνῶσις, Acumen
Ingenii, Virtus, & Pietatis Amor.
Festina lente! Nequaquam Jupiter Annos
Præteritos referet, Frater amande, Tibi.
Ergo (a) Zückeri porro pendebis ab Ore,
Nam Te, quæ nescis, ille docere potest.
Uror Amore boni Zückeri, & dicere possum
Quare? Nam solers atque fidelis erat,

A 2

Hinc

(a) Martinus Zücker, Rector Scholæ Cüstrinensis,
Vir ad Scholam natus.

Hinc *Fuga Montis Aper, Fluvios dum Piscis amabit,*
Et dum pascetur Rore Cicada loquax,
Semper Honos, Nomenque Viri, Laudesque manebunt,
Sic ejus Pietas Dexteritasque merent.

Scire Statum gestis præsentem, *Frater, Orestis?*
 Expediam paucis: *Pauper ubique jacet!*

Obtinet antiquum Mundus: *Sunt subdita Nummis*
Omnia! Qui Nummis deficit, ille jacet.

Mens pia, Mens hilaris, Mens sana in Corpore sano,
 Hæ sunt Divitiæ, quas mihi Jova dedit.

Sed manet hæc imis semper Spes fixa Medullis:
 Qui fuit, is miseri porro Patronus erit.

Tandem grata aderit, quæ non sperabitur Hora!
 Namque pium nescit deferuisse DEus.

Quid facit imberbis Juvenis, qui proximus ad me
 Sedit, cuique suum Nomen *Avena* dedit?

Scripserat is nuper: *Mea me Galatea reliquit,*
Et nos ulterius non Amaryllis habet?

Non credam (quod eum fatis intus & in Cute novi)
 Nî tua, *mi Pylades*, Litera firmet idem.

Quid dubitas, utrum sim permanens Orestes
 Vita mihi postquam ducitur hicce Loci?

Quid tibi vis: Procul ex Oculis, à Limine Cordis
 Censetur vulgo quod procul esse velit?

Quid Tibi *mi Pylades*? *Quæ Te Dementia cepit?*
 Annon novisti me fatis à teneris?

Ante leves ergo pascentur in Aethere Cervi,
Et Pisces nudos Flumina destituent,

Ante, pererratis amborum Finibus, Exul

Saxo bibet Rhodanum, aut Marchia nostra Tigrim,
Quam nostro vester labatur Pectore Vultus,

Hæc mea Mens, Pylades. En Tibi Dextra! Vale!

Frankofurti d. 23. Maji
 1684.

II. Dn. M. Godofredo Wegnero, V. D. M.
Francofurtum.

ARripio tandem Calamum, Rerumque mearum
 Perscribo Faciem, Vir Venerande, Tibi.
 Hæc autem in præsens satis est optata, sed ante
 Quattuor Hebdomadas sat miserranda fuit:
Nam Mare quod Conchas, quod amœna Rosaria Flores,
Quodque soporiferum Grana Papaver habet,
Sylva Feras quod alit, quod Piscibus Unda natatur,
Et tenerum Pennis Aera pulsat Avis;
Tot Mala sum passus, quæ si comprehendere Versu
Icarie Numerum dicere coner Aquæ.
 Causa fuit, Baculo quod nuper durius à me
 Exceptus Nequam Discipulus fuerat,
 Qui Morbum simulans Pastorem nactus Amicum
 (Quem Vox Theiologum, vix pia Vita, facit)
 Factus & est subito mihi tunc ὁ ἄριστος hic Hostis,
 Verbere quod dignus Verbera passus erat.
 Hinc conjuratos ad Prælia convocat Hostes,
 Egregius tanti Duxque Caputque Chori!
 Convocat! & junctis convertit Viribus in me
 Tela, quibus peream mox moriarque miser.
 Sed prævisa minus nocuerunt Tela Colbardo,
 Firmo qui Talo statque canitque pie:
Si DEus à nostræ stat Partibus ipse Salutis,
Quæ noceat Capiti Vis inimica meo.
Adfuit ille mihi caræ sub Pectore Matris,
Nascentique mihi Vita Salusque fuit,
Me Puerum imbellem texit, Juvenemque perinde,
Et Lateri Custos hæsit ubique meo.
 Dumque ago, quod superest, variis in Casibus Aevum
 Nulla venit, qua me non juvet, Hora DEus.
 Hoc mihi Solamen, dubiis hæc Anchora Rebus,
 Hæc est illa mei Spes animosa Sinus.
 Carmine nunc referam nostra quid in Urbe sit actum
 Nuper ab his, Musas quos coluisse juvat.

Scilicet illius Titan Onomasma reduxit
 Audit qui scholici Dux Gregis atque Caput.
 Hæc igitur (longo quod non est Tempore factum)
 Omnes qui vigili Sedulitate colunt
 Ingenuas Artes, Genitalia sacra Magistri
 Solenni Ritu concelebrare pie.
 Arida clangentem se Buccina solvit in Auram,
 Cumque Lyra sonuit Fistula dulce canens.
 Insuper & Poculum curarunt conficiendum
 Ἀργύρεον, quod iis constitit Ære gravi,
 Scripseruntque simul gratantia Metra Magistro,
 Quæ nunc, Mecænas, mitto legenda tibi
 Non equidem Te sunt LECTORE hæc digna putanda,
 Qui solitus docta es volvere Scripta Virûm;
 Sed tamen interea Tibi cum DEUS Otia fecit,
 Hæc Pubis Scholicæ Carmina quæso lege.
 Et quia Lingua nocet mala Versibus hisce proinde
 Expeto Judicium, Vir Venerande, tuum.
 Teutonicos equidem, qui nullo Nomine gaudent,
 Taxavit dudum Zoilus ipse procax,
 Ac eapropter ego Maledictis vapulo, namque
 Hæc perscripta à me metrica Verba refert.
 Sed quantum curant torrentia Flumina Ripas,
 Næ tantum curo Zoile Verba tua.
 Denique quod memini, sunt Exemplaria dudum
 Transmissa Ebrææ mî tria Grammatices,
 Pro quibus, ut scribis, debebam solvere Grossos
 Ter binos, quos jam mitte, Patrone, Tibi.
 Sed Calamum revoco, quoniam illa Negotia, queis jam
 Districtus teneor, scribere plura vetant.
 Officiosa Salus à me dicatur Amicis,
 Prospera queis cunctis apprecor ex Animo.
 Ascanius vivat cum primis Corpore sanus
 Artibus & studeat Nocte Dieque bonis.
 Hisque tuis Studio quæ includi Grammata, Amicis
 Mittantur, quorum Nomina Fronte gerunt.

Sic tandem abrumpo Calamum, Te, Vir Venerande,
Commendans Domino. Vive Valeque, diu!

Spandoæ d. 2. Oct.

1687.

Chr. Colhard, Schol. Con-R.

*III. Petitoria ad Magistratum C. in L.
pro Reſtoratu, quem I. S. B. Amici mei conjun-
ctiſſimi Suaſu 1688. d. 3. Febr. ambii.*

Spectata Virtute Viri, Patriæque Columnæ,
Digno dignandi ſemper Honore mihi.
Munia ſubmiſiſ ambire Scholaſtica Verbis,
Novimus hautquaquam, cui liber, eſſe nefas.
Hinc auſurus idem, Patriæ Vos Lumina, dulci
Oro ſecundetis Cœpta Favore mea.
Quod Schola Veſtra vacet jamjam Reſtore fideli,
Cujusdam Pyladis Litera miſſa docet,
Inſimul & ſuadet Veſtræ ad Bonitatis Aſylum
Perrepam, quia Res Vos penes hæcce foret,
Quæque vacant auſim Verbis ambire modetiſ
Munia Reſtoris, ſed tamen abſque Mora.
Næ poſtquam noſtris innotuit Auribus hocce
Conſilium Pyladis, neſcio quo Stimulo,
Illius ad Nutum me mox accommodo totum,
Experiorque Viri Dexteritate graves,
Utrum Reſtorem me Ludo accerſere Veſtro
Sit lubitum Vobis & dare Sceptra Scholæ?
Hocque Rei Caput eſt, quapropter Litera noſtra
Supplex jam Veſtros volvitur ante Pedes.
Conſcripti Patres, conferte proinde petenti
Munus Reſtoris, ſi placet, hocce mihi.
Si Vos exoro (quod ad Aras ſpondeo) ſemper
Obſervator ero Muneris aſſiduus,
Vosque Patres Urbis, dum Spiritus hos reget Artus,
Servitio, Obſequio, Thure Precumque colam.

Vivite! Vobiscum vigeat Respublica Vestra,
Atque inclarescant Curia, Templâ, Schola!
Vivite felices Vobis, sic vivite Vestris,
Vivite sic nobis atque Valete diu!
Næ sua sic equidem labentur Secula læta,
Vester subjectus qui cupit esse Cliens,

Chr. Coblhardo, h. t. Scholæ
Spandov. Con-R.

*IV. Testimonium, Joh. Georg. Schlütero,
Auditori suo perhibitum.*

Dignus Amore Virum Clarorum, quem juvat Annis
A teneris Studiis invigilasse bonis.
Id tenus hac fecit Schlüter, sudavit & alsit
Atque Manu trivit Nocte Dieque Libros.
Græca simul junxit semper Documenta Latinis
Ac Linguae Ebrææ ductus Amore fuit.
E Cathedra hinc habuit Sermones sæpe suaves,
Quos commendarunt Res, Stylus, Ordo, Lepor.
Insuper & didicit componere Carmina, nostra
Quod Schola testatur, Teutonica ac Latia.
Cum vero jussus nobis valedixerit, atque
Se velit Aonio confociare Gregi,
Sed tamen haut faciles soleant emergere, quorum
Obstat Virtuti Res miseranda Domi:
Te Precibus summis, per eumque rogamus Amorem,
Quo Musas ardes, Lector amice, pias,
Schlüteri Studia ut digneris Amore, Favore,
Utque fovere velis atque juvare Probum.
Hac certa freti Spe, Lector amice, Jehovæ
Te commendamus. Vive Valeque diu!

Spandovæ d. 27. Mart.

1688.

Chr. Coblhard, Scholæ
Con-R.

V. Dr.

*V. Dn. Martino Wernero, S S. Theol. Studios.
antehac Auditori hodie Fautori meo.*

Nortbusium.

Gnaviter ante aliquot mihi cum tereretur Aristas
Naso Poëta Manu, Flaccus & ipse Maro,
Tum non invita Versus fluxere Minerva
Et Spatio finxi Disticha multa brevi.

Non parili mihi crede fluunt jam Carmina Vena,
Metrica nec Numerisnectere Verba juvat.

Ut Mores alios, alios sic Vita Labores,

Qua fruor in præsens, postulat ac Studia.

Non Maro, non Naso, sed sunt volvenda diurna

Nocturnaue Manu Biblia sacra mihi.

Non mihi Pastori Populum licet Ore docere,

Con-Rector Pubem quæ docui Scholicam.

Tum mea Cura fuit, quod nosti, Classicus Autor.

Quem mea vix hodie Bibliotheca capit,

Aut si forte capit, quod non nego, Pulvere crasso

Atque Situ obductus classicus Autor erit.

Est Scopus Officii spectandus, & inde gerenda

Cura, ut proficiant in Pietate Mei

Inque Fide vera, reddantur ut inde Salutis

Tandem participes: Hic Scopus unus erit.

Carmina pangendo nequaquam consequor illum,

Sed potius dando Dogmata sancta Dei.

Hinc tua legissem cum Carmina docta, legentem

Quamvis delectent admoneantque tui;

Attamen heu perquam trepidus Sermone ligato

Audeo Responsum reddere, Amice, tuis.

Miraris? Noli! fundendi Distichon ullum

Vel mihi per Lustrum Copia nulla fuit.

Ergo meum fas est Animum spectare, Poëma

Non sic, cui Limam Munia sancta negant.

Et Veniam pro Laude peto, laudatus abunde,

Non fastiditus si tibi, Werner, ero.

His ita præmissis Mens est Rem tangere, quare
 Verbis tam multis scripseris ante mihi:
 Nempe ad Oves teneris Con-Rector abivit ab Agnis
 Wrizenfis, Famam quod docuisse refers,
 Ac petis, ut mandem te de meliore Patronis,
 Qui Præceptores constituiffe solent,
 Quo rursus Patribus tu suffragantibus Urbis
 In Con-Rectoris sufficiare Locum.
 Hoc fieret fateor, si Res foret integra, novi
 Namque fatis, quod sis Munere dignus eo.
 Sed quia, qui Scholica gestit Sparta hacce potiri,
 Infimul & debet Musicus esse bonus,
 Organon ut Pedibus Digitisque scienter eburnis
 Tangere pnevmaticum possit in Æde sacra;
 Hanc autem nunquam didicisse fideliter Autem
 Te, *Dilecte*, fatis conscius ipse siem;
 Ergo de Tabula Digitum! porroque sedeto
 Sede tua, donec te vocet inde DEus.
 Huic confide! atque huic soli committe Salutem
 Assiduis Precibus! Respicit ille pios,
 Et tandem certo, quæ non sperabitur Hora
 Grata superveniet Lætitiæque fremes.
*Fide Deo, ne fide tibi sibe fidere namque
 Perfidia haut Fidei est. Fide proinde Deo!*
 Porro petis, *Werner*, referam quo Tempote primum
 Aggressus fuerim Munia sancta mea?
 Ajo quod Res est, quamvis sim nescius hoc quid
 Scire tua referat. Pauca proinde nota:
 Secli currentis fuit octogessimus Annus (1688.)
 Octavus, primus nempe Ministerii,
 Symmyftamque suum totis Ecclesia ferme
 Annis me quatuor nutriit ac habuit.
 Postquam cum Lustris ter sex completa fuerunt
 Secla bis octo, Annos queis superadde duos, (1692)
 Tum me *Pastorem* primum *Müncheberga* salutat
 (Sicque jubente Deo, sicque vocante Duce)

Tum

Tum me *Inspectorem* vicinus *Pastor* habebat,
 Semper & agnovit, ceu decet, inde suum.
 Et, qua sum positus, dum Spiritus hos reget Artus,
 Hac parebo lubens in Statione Deo,
 Ille vocavit & ille potest dimittere Servum,
 Vivere qui modo vult Numinis Arbitrio.
 Sed quæ te genuit, quæris, quid in Urbe geratur?
 Me latet! hoc regero: Dicere plura nefas.
 Dicere sed fas est, quod certo dicere possum,
 Nempe Scholæ patriæ Duxque Caputque valet,
 Et valet & floret, sic nuper scripsit Amicus
 Quidam, qui nostra natus in Urbe fuit,
 Et qui Spandoam discescit, ut huncce Cratippum
 Audiat, ac redeat doctior inde Dumum.
 Quæ per Cursores misisti Scripta legenda,
 Hæc satis attente lecta fuere mihi.
 Judicium Calamo Studio committere nolo,
 Sed coram referam pluribus hocce tibi.
 Interea prout accepi tua Scripta, perinde
 Inpræfens eadem pura remitto tibi.
 Hisce, Vale *Werner*, Numen reverenter adora
 Daque Operam Sacris, cætera linque Deo!
 Münchb. d. 10. Nov. 1693.

*VI. Dn. Ch. S. P. & I. St. quo à teneris
 usus sum familiariter, d. 18. Aug. 1698.*

Lætitia magna perfundor, Carmina postquam
 Lecta mihi fuerant, Vir Reverende, tua,
 Mellitis etenim vocor ad Convivia Verbis
 Ædibus in vestris instituenda brevi
 Queis, quamvis essem sic invitatus honeste,
 Ipse lubens præsto concomitante Deo;
 Me tamen in præfens alio vocat atque petenti
 Hanc Veniam plane denegat Officium,

Cujus, quippe sacri, Rationem censet habendam
 Officio quisquis fungitur ipse sacro.
 Munere cum mecum Tu defungaris eodem,
 Mi Veniam facilis credo daturus eris,
 Quod præferre tuis Epulis mea Munia malim,
 Neglectisque istis hisce vacare velim.
 Interea Bellum, quod Grammaticale vocasti,
 Voce super *Momi*, ceu tua Verba sonant,
 Teque tuumque inter Vicinum gliscere dicis,
 Aque tuis ut stem Partibus inde petis;
 Mens tua crede potest nulla Ratione probari
 Illi, cui nota est Attica Lingua parum.
 Jure proinde tuam nequeo defendere Causam,
 Prorsus, ceu video, cum fiet illa mala,
 Momi Vox Græca est, cujus producere primam
 Convenit & nunquam corripienda venit.
 Ast ubi tu primam Te corripuisse fateris,
 Te Momus merito corripit inde tuus,
 Objicis: Admittunt sed plurima Nomina primam
 (Propria præcipue) sæpius ancipitem?
 Sic fane est, veteres soliti sunt sæpe Poëtæ
 Nomina non uno ponere multa Modo:
Orionis enim dicunt, vel *Orionis* Ensem,
 Jam *Syphacis* Nomen, jamque *Syphacis* amant.
 Et modo *Bebrycis*, modo *Bebrycis* ore loquuntur,
 Et scribunt *Italæ* *Itala* Verba Notis.
Sicania Terras celebrant, Portusque *Sicanos*,
*Arabia*que Plagas, est ubi dives *Arabs*.
*Aeneadas*que canunt *Aeneæ* Nomine dictos,
Priamides *Priami* Filius *Hector* erat.
Sidoniam gestat Chlamidem *Sidonia* Dido,
*Dianam*que refert, utque *Diana* micat.
Pygmalion Ferro *Sichæum* obtruncat ad Aras,
Didoni Luctus Causa *Sichæus* erat.
 Dura liquefieri possunt, liquefacta gelascunt,
 Inque tepefacto sunt tepefacta Loco,

*Liquida cum liquidis jungas Vietisque Vieta,
Pugilloque Comes sæpe Pugillus erit.*

*Flabellum Vates UMBER, dat Naso Flabellum,
Obe! jam satis est, dicito, Pastor, Obe!*

*Et Tibi do Veniam, si propria Nomina ponis
Liberius, Momo quam placet hocce tuo.*

*Respicienda tamen cumprimis Vocis Origo,
Rursum ne carpat Carmina Momus iners.*

*In respondendo multo prolixior essem,
Sed meditabundo Carmina nostra fluunt.*

*Quæ cum Secessum scribentis & Otia quærant,
Ast utrumque mihi deneget Officium;*

*Ergo, quæ restant, tunc persequar, Otia nobis
Cum facturus erit commodiora DEUS.*

*His cum Palmitibus nec non cum Vite suavi
Te commendo Deo. Vir Reverende Vale!*

*VII. Adscitus d. 28. Dec. 1702. à Dn. Georg. Keu-
schen, Pastore Jahnsfeldensi Filiolæ Susceptor, Chartæ,
cui Mnemosynon lustricum involutum erat, in-
scripseram hos Elegos.*

C*astula suscepta est Tibi casta è Conjuge Casto:
Castula & est Undæ Fonte renata sacrae.*

*Vivat! At Omnipotens faxit, quo Castula Casto
Salva diu vivat, vivat & incolumis.*

*Vivat io vivat, sed dum tua Castula vivit,
Insimul & caste vivat in Orbe precor.*

*Næ tua sic Matri (cui proh Fastidia Menses
Longa decem tulerunt) Castula dulcis erit.*

*Næ Tibi sic Patri tua Castula chara futura est,
Ac in ea stabit Cura perinde tua.*

*Quin mihi sic etiam, qui sum dignatus Honore
Compatriis immerito Secula læta fluent.*

VIII. Samueli Püschelio, Gymnasii Wratislaviensium Elisabethani Civi d. 14. April.

1703.

A Genitore tuo monitus perscribere tandem
Grammata suscipio, suavis Amice, Tibi.
Et quia, Te vigili Studio excoluisse Poësin,
Testantur pridem Carmina missa satis;
(Quæ, quoniam fuerant abs Te contexta proinde,
Lecta frequenter erant atque relecta mihi)
Carmine propterea Rerum retulisse juvabit
Nostrarum Facies quæ fiet ac fuerit.
Non fuit ex Voto, mea namque Poëtica Vena
Metrica perraro fundere Verba solet;
Attamen ut cepi, sic pergo scribere, certus,
Quod soleat belle Velle placere Tibi.
Hoc igitur primum teneas, quod Corpore recte
Jam valeam, valeam sic quoque Mente mea.
Sic etiam Conjux valuit, ualere valentque
Chara, juvante Deo, Pignora Conjugii.
Quin mea (quæ satis est nunc tarda senilibus Annis)
Gratia sit Jovæ, Mater amanda valet.
Idem poscendus calida Prece, porro beare
Omnigena nosmet prosperitate velit.
Sed quid agis Breslæ? Vivisne? Valesne? Studesne?
Sic spero ac Animo Vota meo foveo.
Gloria Græcorum quondam non ultima, *Athenæ*
(*Oppida, queis Nomen docta Minerva dedit*)
Artibus ingenuis celebres claræque fuerunt,
Doctores summa quas docuere Fide,
Ut dictæ fuerint hinc Mercatura bonarum
Disciplinarum Jure quidem celebris.
Puscheli merito tibi *Athenæ Bresla* vocatur,
Doctus ibi Cathedram quippe *Cratippus* habet,
Qui sudat, Juvenes quo fiant Arte politi
Moribus & culti Nocte dieque boni.

Hæc

Hæc loquor, expertus, vestri Subsellia namque
 Cum Fructu presli Gymnasii Juvenis,
 Tum mihi quottidie tres audivisse *Cratippos*
 Contigit, insignes affabilesque Viros.
 Primus erat (a) *Thomæ* Rector, Con-Rector at (b) *Hancke*,
 Sub-Rector (c) *Gryphius*, qui Polyhistor, erat.
Thomæ, qui dudum Naturæ Debita solvit,
 Orator clarus Virque disertus erat.
 Orbi præclaris Scriptis innotuit *Hancke*,
 Inde Viro charus qui Diadema gerit.
 Ingeniosus erat *Gryphius* solersque Professor,
 Et quo defunctus, Munere dignus erat.
 Tantum Gymnasium Doctrina floruit horum,
 Tantum præ reliquis extulit atque Caput;
 Quantum lenta solent inter Viburna Cupressi,
 Cætera vel quantum Sidera Luna Polo.
 Ergo cum Breslam sis tute profectus, inanem
 Judice me, Tibi næ turpe redire Domum.
 Quod nec sperabo, quoniam novi ante teneri
 Te dulci inprimis Pieridum Studio;
 Ast amo te, nec Amore tui intermittere possum,
 Cordati Partes quin Monitoris agam.
 Firmiter hoc credas olim meminisse juvabit,
 Si Studiis hodie sedulus invigilas.
 Est pater ipse tuus, Mater quoque suntque propinqui
 Linquere queis visum Pulpita Gymnasii
 Teque Academica nunc, postquam vigesimus Annus
 Stat Tibi completus, Castra subire volunt.
 Quid tibi quæso videtur? Ego tibi Svasor adesse
 Vix queo, nam Studia haut sunt mihi nota tua.
 Cum Eructu qui vult Academica Castra subire,
 Sermonem Latium calleat ille bene,
 Calleat & Græcum, cum Græco jungat Ebræum,
 Qui tandem docti Nomen habere cupit.

In-

(a) *Elias Thomæ.* (b) *Martinus Hancke.*
 (c) *Christianus Gryphius.*

Insimul & Disciplinarum debet habere
 Notitiam, ut Logices, Rhetoricesque simul.
 Instructus bene si fuerit sic, altius ille
 Cum Fructu (experto crede) volare potest.
 Ergo quid valeant Humeri, quid ferre recusent.
 Explorare velis atque referre mihi.
 Nec mihi tunc Senio, qui Te complector Amore
 Non infucato, consuluisse Tibi.
 Nomine porro meo Rectorem quæso salutes
 Quasque vides illi tradere ne pigeat.
 Fas erit interdum Responsum urgere monendo,
 Ejus enim cupidi nos sumus atque Tui,
 Idque Tui Causa, nam scripsi Patre rogante
 De Studiis quid Vir sentiat ille tuis.
 Hinc responsurus, quod primo tempore fiat,
 Docti Rectoris Grammata junge tuis.
 Accidit & si quid, placeat retulisse, Novorum
 (Quod solet in magnis sæpius esse Locis)
 Cura Viris equidem levibus solet esse Novorum,
 Sed novi, cupidum quemlibet esse novi.
 Quod superest multum Doctorumvolvito Chartas,
 Et bene cum Verbis Res quoque disce bonas.
 Præterea Prece Tu devota Numen adora,
 Semper Te Virtus ut regat omniregens,
 Aethereo beet ut JEsus Te Flamine, Vota
 Pectore do toto, quo bene proficias.
 Sic Te, *Püscheli*, feliciter hisce valere
 In JEsu nostro nostra Thalia jubet,
 Sincero rogitans dignerit Amore, Favore
 Constanter, quem jam noveris esse tuum

Colhardum

Cum DEus à Sacris Paschalibus Otia nobis
 Fecisset sunt hæc Grammata scripta mea.
 Tunc exorta quidem Münchbergæ septima bis Lux
 Anni currentis Mensis Aprilis erat.

IX. Eidem Sam. Püschelio Wratislaviam.

Optime Püscheli, Juvenis cupidissime nostri
 Corde proin toto rursus amate mihi.
 Tu quæ his quinto scripsisti Grammata Juli,
 Hæc mihi sunt recte tradita bis decimo.
 Queis cito Responsum debebam reddere, sicque
 Affectum nostrum significare Tibi;
 Sed fuit ante tuo mihi cum Genitore loquendum,
 Quod durante tamen Messe minus licuit.
 Serius inde tuis equidem respondeo, quod Te
 Non habeat male, nam sat cito, si bene sat.
 Sed bene sat, quoniam Tibi nuncio Gaudia Patris,
 Insimul & refero Gaudia nostra tibi,
 Pectore quæ, lectis vestri Rectoris amandi
 Atque tuis, perquam sensimus inde nova.
 Meque Poëma tuum, quod alacriter Otia sacris,
 Aoniis tribuas, non dubitare finit.
 Quin & idem clare docti docuere Magistri,
 Scripta Tui Causa, Grammata docta satis,
 Quæ postquam Patri fuerant exposita, repente
 Mens tacita illius Gaudia mille capit,
 Edixitque, Tibi quod celsum Heliconæ petenti
 Non nolit Sumtus suppeditare lubens.
 Ergo quo dudum patriis es missus ab Oris,
 Quando libet, licitum est, inde redire Domum
 Adsis Autumno, sive adsis Vere, perinde est,
 Adsis incolumis concomitante Deo,
 Interea quoniam per Tempus scribere plura
 Non licet, hic fueto finio More: Vale!
 Münchb. d. 27. Sept. 1703.

*X. Dn. Chr. Schulzio, Pastori ac Inspectori
 Storkoviensium,*

Tradita quam Latio signasti Pollice, Charta
 A fida Dextra, Vir Reverende, mihi.

Quæ Responsa tuis annexa fuere *Speneri*,
 Lecta remittentur, iudiciumque ferent.
 Quod Te, ceu quereris, Sors aspera sæpe moleſtet,
 Sollicito Morbo, Tristitiaque premat,
 Et quod præterea spinosa Calumnia Famam
 Proſcindat graviter, Vir Reverende, tuam,
 Hancce tuam doleo Sortem vehementer acerbam
 Quam precor æternus finiat ipſe Deus:
 Atque afflet contra Te tandem lætior Aura,
 Luſtumque excipiant Gaudia grata tuum.
 Obtrectatores Contemptu vindico, gnarus
 Vindiſtæ licitum quod Genus hocce fiet.
 Exemplum, *Pæſtor*, tibi noſtrum Norma ſit, Hoſtis
 Ut temnas pariter ſic Malediſta tui.
Buslidii Carmen, quod jam communico tecum,
 Perlege, qui ſcite ſic canit atque pie:
Qua Ratione meos ulciſcar, quæritis, Hoſtes?
Expediam, ulciſci ſic quoque diſce tuos.
Inceſſunt, taceo: Culpant, fero: Crimina ſpargunt,
Diſſimulo: Mordent, abſque Doloꝛe meo:
Obtrectant, ſileo: Ringuntur, rideo: Vulgo
Traducunt, patior: Dant mihi Damna, ſino:
Adſpiciunt torvis Oculis, ego comiter illos
Accipio: Turbant cuncta, Quiete fruor:
Latrant, non moveor: Frendent, non curo: Minantur,
Nil metuo: Torquent Labra, loboꝛo nihil:
Exagitant, non exagitor: Vexant, neque vexor:
Lædunt, nec lædoꝛ: Probra refutat Honor:
Inſidias ponunt, evado: Petunt Caput, oro:
Peſſima molitis optima quæque precor,
 Hunc ulciſcendi Morem ſi, *Schulze*, tenebis.
 Re Chriſtianus eris, Re quoque Pæſtor eris.
 A me quæſo tuam Coſtam rolemque ſaluta.
 Jam vetat Officium ſcribere plura. Vale!

Münchb. d. 10. Febr. 1704.

DE-

DECAS SECUNDA.

I. Dn. Job. Geislero, Pastori Heinerstorffium.

Effe Tibi Gnatum prognatum Conjuge casta,
 Litera, quæ veri Nuncia, missa docet.
 Gratulor idcirco Tibi, Vir Reverende, precorque
 Filius ut videat Nestoris ille Dies,
 Sæpeque dilectæ Genetrici ludat in Ulnis,
 Atque Tibi Barbam mulceat ille Patri.
 Sed Susceptorem placuit me adsciscere Gnato,
 Annuo: (quod pulchrum ter repetatur idem)
 Meque Die dicto præsto promitto futurum
 Si sanus fuero, Munia sique ferent.
 Interea jubeo bene Teque Tuamque valere,
 Ut nobis hilaris lustrica Mensa fiet.

Münchb. d. 6. Apr. 1703.

II. Ad eundem Gratulatio in Charta lustrica.

Ecce Tibi, Pastor, charus (quæ Gratia Jovæ)
 Filius è chara Conjuge suscipitur
 Cumque salutifero Baptismatis Amne novatus
 Luce sit hac orta Filius iste tuus:
 Ergo precor, concedat ei βίον, εὐβίον ἡδὲ
 μακρόβιον, Vitæ qui Dator atque Sator!
 Sic Patri, Matri, mihi sic, qui dignor Honore
 Compatriis eximio, Secula læta fluent.

Münchb. d. 11. Apr. 1703.

III. Dn. J. S. Not. Publ. Cæs. d. 20. Dec. 1707.

MAter, quam nuper belle salvere jubebas,
 Est placida dudum Morte peremta mea.
 In vivis illam vidissem Corde libente;
 Ast aliter voluit disposuisse DEus.
 Sit, Jobi Verbis utar, benedictus Jova,
 Omnia qui fecit cum Genetrice bene.

Hic septem decies & tres compleverat Annos,
 Complerat credas Anxietate gravi,
 Libera nunc omni Mœrore, Labore, Dolore,
 Possidet æternum Gaudia summa Poli.
 Versibus hisce Tibi paucis, mi Fautor amande,
 Lugubrem volui notificare Statum.
 A Te clementer clemens avertat Jova
 Tristitiam talem, Fautor amande, Vale!

*IV. Elegia ad Diœcesanos aspera Crosnensium
 Fata complectens, pro quibus d. 12. Sept. 1708. Rex
 clementissimus Collectam fieri jussit.*

CRosna jacet Flammis & tristi merfa Favillâ,
 Ante satis Domibus quæ numerosa fuit.
 Sunt, qui fidereis tribuunt hæc aspera Fatis,
 Nos factum Indultu credimus esse Dei,
 Qui probat afflictos, hac qui Ratione docetque
 Quæ possederunt, fluxa fuisse Bona,
 Queis minus hinc inhient, Bona sed cælestia quærant,
 Quæ semper durant perpetuoque manent.
 Sed monet hic itidem nos, succurramus Egenis,
 Ceu Fidei Sociis, quolibet hisce Modo.
 Næ Patriæ Patris *Friderici* Pectora justo
 Hæcce Colonom Fata Dolore coquunt,
 Quorum Subsidio Sortem studet inde levare,
 Quod nos hæc præsens Litera clara docet.
Pasiores ut eidem insistant firmiter omnes,
 Hoc monet *Inspector*, sicque Valere jubet!
 Münchb. d. 1. Octob. 1708.

*V. Notificatione tertiorum Votorum Regis no-
 stri clementissimi per Hagiosynedrion d. 5. Nov. 1708.
 facta, Currendam, ut vocant, sequens Elegia
 comitata est.*

PAssim præsentī comitantur Tempore Vates
 Carmine *Fridrici*, tertia Vota pio.

Sub cuius tutus tenus hac Umbone quiesco,
 Illius Tædis Carmen & ipse cano.
 Non fluit ex Voto mea namque Poëtica Vena
 Metrica perraro fundere Verba solet;
 Attamen ut cepi, sic pergo scribere, certus,
 Si desint Vires quod voluisse sat est.
 Nempe adeo verum est, Miscentur tristia lætis,
 Nubilaque excipiunt Gaudia mille nigra.
 Regis ad Exemplum totus componitur Orbis,
 Regis & Exemplo Dicta probanda mea.
 Rex *Fridericus* erit, Patriæ Pater optimus, Annis
 Cui retro quatuor (si bene commemini)
 Formosam Thalami Sociam nobisque benignam
 Proh! Patriæ Matrem Mors inopina tulit.
 Fata diu doluit Rex tantæ Conjugis, atque
 Regna pio Regi condoluere simul.
 Sed Dolor hic iustus nunc tandem cessat utrinque,
 Quin Regi & Regno Gaudia grata perit.
 Nam viduum Luctum Lecto Rex mutat amico,
 Dum nova Conjugii Fœdera lætus init.
Quod felix faustumque fiet! succlamat Eidem
 Incola Prusiacus, qui Probitate nitet.
 Quam tenus hac colimus securi, Marchia nostra
 Sat patulo nobis Ore fatetur idem,
 Hanc hodie lætam dum Vocem solvit in Auram:
Euge Pari illustri Secula lata fluant!
 Quid quod? idem Votum resonat Provincia quævis,
 Quam *Fridericus* Rex in Ditione tenet,
 Fatur enim gratans: *Feliciter atque beate*
Eveniant Patriæ tertia Vota Patri.
 Vota decet Votis pianectere. Vota proinde
 Sacra *Pari illustri* confecro Mente pia:
 Nempe sit hic Nexus firmus: sint Vota secunda:
 Perpetuo dulcis sit socialis Amor:
 Nil absit, quod adesse vover: Nil adsit eidem,
 Quod *Par* hoc longe *Regium* abesse cupit.

Jova novæ Sociæ Thalami Socium, Patriæque
Percharum Patrem fospitet ipse diu!

Hocce pio Voto præmisso Regia Iussa
Festino jusfit, quo decet, ire Pede

Inspector.

*VI. Filio, Christophoro Adolpho, Scholari
Cüstrinensi.*

INcaluit, *Fili*, mea Vena Poëtica! Versus
Accipe, quos promit, Mente proinde piâ.
Certior hac fieri cupio Ratione, Poësis,
Qua capior, Curæ num Tibi docta fiet.
Aurea nam Clavis Rerum veneranda Poësis,
Ostia Castaliæ qua referantur Aquæ.
Ars est, quæ reliquas inter Caput extulit Artes
Tantum, Judicio Consilioque Sophum,
Quantum lenta solent inter Viburna Cupressi,
Cætera vel quantum Sidera Luna Polo.
Ars est, quam quærit constanti Pectore Clerus,
Semper & attenta Sedulitate fovet.
Ars est, quam meritis Medicus quoque Laudibus ornat.
Quique Foro arguto civica Jura docet.
Ars est, quam Princeps, quam Rex colit atque Monarcha,
Et cui non raro Præmia larga dicat.
Hanc igitur fas est didicisse fideliter Artem,
Quæ gratum summis te facit usque Viris.
Sunt equidem, fateor, queis Carmina nulla probantur
Et Maro queis Alga vilior esse solet.
Hi quoniam sapiunt nimis inde videntur iidem
Vix sapere, & captos autumo Mente sua.
Odit enim hanc Artem Nemo, nisi nescius Artis,
Diligit at Carmen Carmine digna gerens.
Sed, dicis: Vates non fit, sed nascitur ille?
Ultro concedam, dum memor hujus ero:
Si *Natura negat facit Indignatio Versum*
Qualemunque potest! Hinc bene, Gnate, mones.

Ast audi! Vates num tu sis natus, id ante
 Carmina quam pangas, non tibi nosse datum est.
 Ergo quid valeant Humeri quid ferre recusent
 Nobili in hoc Studio, Gnate, referre velis.
 Me fatis interea tua reddit Litera certum
 Posterior, recte quod tenus hac valeas.
 Omnipotens fervet te porro Corpore sanum,
 Sedulus ut Studiis invigilare queas,
 Cumque Deo fias, qui Matris adimpleat omnem
 Spem charæ, nec non anxia Vota Patris.
 Ex insperato Bellaria missa duobus
 Fratribus ac Teneræ grata fuere tuis,
 Qui tibi persolvunt vel eo jam Nomine Grates,
 Quod Frater Fratrum sic meminisse velis.
 Diceret & Grates tibi vel Soror ipsa tenella,
 Si posset Verba hæc articulata loqui;
 Sed quoniam nondum bene Voces exprimit Ore
 Sufficiat, Risu cum tua Dona capit.
 Idque ajo factum, Bellaria namque Tenella
 Conspiciens laxat rubra Labella sua.
 Grossos ter binos tibi jam transmitto roganti
 Impendendos ceu Litera missa docet.
 Ædibus in nostris fumus omnes Corpore firmo,
 Sed solus *Zehlefeld* languida Membra trahit.
 Languida Membra trahit miser & jam proximus Orco est
 Cui se propensum præbeat ipse Deus!
 Quod super est, *Fili*, feliciter hisce valere
 In Jesu semper te jubet ipse Pater

Münchb. d. 1. Febr. 1709. *Colhard.*

Frangat Epistolii præsentis Signa Colhardus
 Ingenuas Artes quem coluisse juvat.

Cüstrini.

VII. Eidem d. 6. Mart. 1709.

Sidere Berlino felice reversus in Urbem
 Inveni, *Fili*, Grammata grata tua.

Gaudeo quod Versu mihi respondisse Parenti
 Ausus es & Mentem significasse tuam
 Errasti, fateor, bis terque quaterque, quid inde?
 Artificem nasci non, nisi Stultus, ait.
 Errando didici, atque errando discimus omnes,
 Errando disces tu quoque, *Gnate*, Metrum.
 Ipsemet ut videas Oculis Errata, notavi,
 Sicque tibi Versus, *Gnate*, remitto tuos.
 Perge! licet grave Principium, facile inde sequetur
 Mox Medium, tandem Finis amœnus erit.
 Largam *Reſtori* tu propinato Salutem,
 Gnaviter & Studiis invigilato. Vale!

*VIII. Dn. Theodoro Pudori, Pastori. Hermer-
 sterffium.*

CRebro queis quondam Convivia lauta parabas,
 Rarius his hodie Gaudia grata facis.
 Hinc Monitoris eges, tibi clam qui dicat in Aures:
Uſus habet Laudem, Crimen Abusus habet.
 Non semper pateat tua Cella Culinaque cunctis,
 Nec tamen hinc semper frigeat ac rigeat.
 Sunt, & nimi Causa queis convenisse Pudorem
 Dulce foret, tritum quos tamen hocce ferit:
Postibus affideat non invitatus honeste!
 Hinc Panem malunt Aedibus esse suis.
 Si *Pudor* est idem, qui pridem, forte vocabit
 Nos per Epistolium, ceu decet, ipse brevi,
 Oreque sat patulo clamabit: *Adeste Pudori!*
 Nam mea repleta est Cella Liquore bono,
 In promptu Lepus est, Melegris, Carpio, Capo.
 Promet & assatam nostra Culina Suem.
 Talis erat pridem *Pudor*, ut currenſe sit idem
 Seclo, vel paucis hisce monendus erat.
 Et cum sic scriptum, me Iudice, sat Sapienti,
 Ergo consueto finio More: Vale!

Tute Vale! Tecum valeat tua casta Marita!

Vobiscum valeant Pignora Conjugii!

Hospitis Hospitibus sic læti, læta futura est
Ædibus in vestris Tempore Mensa suo.

Münchb. d 16. Mart. 1709.

Solvat Epistolii præsentis bina Sigilla

Qui docet Hermstorffi Dogmata sacra Pudor.

IX. Eidem.

Læta meas Ædes Invitatoria vestra
Pulsat, & hæc dicit mox bona Verba mihi:

Heus aperi Portam, meque intromitte *Colharde*.

uribus en narro Gaudia grata tuis;

Sub Tectis etenim Convivia lauta *Pudoris*

Nuncio post paucos instituenda Dies,

Quæ tibi, quæque tuis, aliisque parabit Amicis,

Quorum perspecta est intemertata fides.

Ergo Die dicto, sic invitatus honeste.

(Otia si faciet summus Jöva) veni.

Dixerat hæc postquam blanda tua Litera Voce,

Mox ego Responsum lætus ovansque fero:

Vade salutatum subito perarata *Pudorem*

Litera, Sermonis fida Ministra mei,

Invenias illum seu stantem sive sedentem,

Incipe mox fari, sic ait ipse *Colhard*:

Næ fatis Ingenue tua candida Amore referta

Jam *Pudor* in me Mens conspicienda datur.

Ceu decet inde Tibi memori de Pectore Grates

Perfolvo dignas atque referre paro,

Quisquis Amici iæ nec vis pia Fœdera nostræ,

Nec, si forte velis, dissimulare pores.

Næ veniam, Veniam veniendi Munia si dant

Me Pedibusque meis ad tua Festa feram.

Non autem veniam solus, Convivia namque

Esse queunt Socio vix sine læta bono.

Hinc veniet mecum *Weber* (modo Curia plena
 Curarum Veniam non neget hancce Viro.)
Weber, quem penes est communis Cura Salutis,
 Quemque Virum nostri Dexteritate gravem.
Weber, quem certum tenus hac expertus Amicum
 Sæpius in dubia Re cupidumque tui.
Weberum porro Consul comitabitur Urbis
 Alter, *Rühlénus*, si modo sanus erit,
 Nam solet hunc crebro dira exercere Podagra,
 Tollere nequaquam quam Medicina potest.
 Quin Epuli indicti Socias adsciscere nostras
 Uxores, credo Pace licere tua.
 Hoc tamen in Dubio, quia Cura domestica mordax
 Vadendi Veniam vix solet hisce dare.
 Ast extra Dubium, si vivere sique valere
 Contingit, veniet *Pharmacopola Senex*.
Pharmacopola Senex est Vir Virtute Fideque
 Antiqua, cunctis gratus & inde Bonis.
Pharmacopola Senex & Ficum dicere Ficum
 Et solet ipse Scapham Voce vocare Scapham.
 Insuper & mecum (si Cura Scholastica pallens
 Dat Veniam) veniet *Duxque Caputque Scholæ*.
 Sed *Zehlefeld* Veniam veniendi à se impetrat ipso
 Difficilis, quoniam languida Membra trahit.
 Languida Membra trahit miser, atq; est proximus Orco,
 Cui firmas Vires reddere Jova velit!
 Si tamen ex Morbo recreetur, promptus adibit
 Atque cito mecum Limina vestra Pede.
 Sic equidem sancte promisit, proque Salute
 Illius interea fundere Vota decet.
 Hos præter dictos vel plures forte venirent,
 Ast illos Verbum retrahit hocce vetus:
Affideat Portæ non invitatus honeste!
 Hinc Panem malunt Ædibus esse suis.
 Sed Dapibus lautis tua non sit Mensa repleta,
 Nobis, quod *modicum*, sufficit, atque *bonum*.

Non

Non cupimus vesci sævarum Carne ferarum,
 Assa sapit nobis, quæ vitulina sonat.
 Asso pro Vitulo (qui sunt hoc Tempore rari)
 Apponi nobis Assa suilla potest.
 Pascere sed tantos Convivas Carne suilla
 Anne putas tanto Dedecus esse Viro?
 Dedecus est certe, quoniam ceu novimus omnes,
 Per Vomitus reddi sæpe suilla solet.
 Ergo tua Mensa procul absit foeda suilla,
 Nam Carnem Stomachus non capit hancce meus
 Contra ornet Mensam, Gallina vel assa Columba,
 Ornet (si mea quid Vota valere queunt)
 Et Lepus & Perdix, Turdus, Meleagris & Anser,
 Arrident etenim talia Fercula Gulæ.
 Et Piscis gratus, sed non sit Carpio; Nobis
 Nempe Anguilla potest illius esse Loco.
 Esse potest inquam, sed si non possit haberi,
 Quid tum? mactetur Lucius ergo vorax,
 Dignus hic est nostram qui demittatur in Alvum
 Jure suo, quia Rex atque Tyrannus Aquæ.
 Enarrata tuam si possent Fercula Mensam
 Exornare *Pudor*, quantus Apollo fores?
 Si queat at neutrum Verbis Nummisque parari,
 Quid facies? Normam firmiter hancce tene:
Vel Frusto Panis bonus est contentus Amicus
 Atque Cibo, qualem vestra Culina dabit.
 Næ pensare solet Vultum, non Fercula lauta
 Hospitis in Mensa, quisquis Amicus erit.
 Sed nec amo Potum, mea qui titubantia reddat
 Membra, sed ardentem qui levet usque Sitim.
 Nam Capiti nostro Cerevisia crassa Dolores
 Attrahit ingentes, quam coquit ipsa *Buko*.
 Quamque solent nostri Cives braxare, cavenda
 Est ideo, Cornu quod ferit illa fero,
 Sicque, ferit, facere ut nequaquam Pesque Manusque
 Osque Caputque velint Officium inde suum,

Fürstenwaldensis non fida est, quippe per Alvum
 Spem præter laxas solvitur in Caligas,
 Inprimis ubi multa Thetis conjuncta Lyæo,
 Tunc & obest Stomacho, nec sapit ista Gulæ.
Wrizensis sat clara quidem, sed inebriat Ergo
 Harum Convivis neutra probata tuis.
 Longe, quam *Bernua* coquit, crevisia præstat,
 Hæc laudata meis hæcque probata tuis.
 Hujus Odor, Color, atque Sapor non officit ulli,
 Afficit at multos, afficietque tuos.
 Sed qualem tandem promat tua Cella Liquorem,
 Gratus erit nobis, dummodo clarus erit.
 Insuper & n. bis apponere Vina Falerna
 Nob, Patricios patria Vina decent.
 Sitque nefas plenis Cyathis haurire Salutem
 Alterius, quoniam Corpora nostra necat.
 Mi-licet haut profit, moneo tamen adsit *Adustum*
Vinum, sunt alii, quos tenet ejus Amor
 Noxius ejus Amor nimius, quia Corporis atque
 Ingenii Vires debilitare solet,
 Ut nullo tandem Rationis polleat Usu
 Vina nimis crebro quisquis adusta bibit.
 Fistula sed fateor mihi non ingrata Tabaci,
 Utilitate sua quippe probata mihi:
 Exacuit Visum cumprimis, promovet Alvum,
 Solvit & in Somnum Lumina fessa levem.
 Ergo si nostri Te tangit Cura, nec Herba
 Hæc procul à Mensa debet abesse tua.
 Osores equidem non desunt, ipse molestus
 Queis Odor est, & queis asper in ore Sapor.
 Ast & Amatores ejus, queis Fistula dulce
 Est sua, sat multos Secula nostra ferunt.
 Non laudo Osores Herbæ, nimium nec Amantes,
 Sed laudo Medium quos tenuisse juvat.
 Illius Ofor erit Nemo, nisi nescius, Herba
 Hæc Capiti nostro Commoda quanta ferat.

Sicut at in Vitium nimium convertitur omne,
 Hujus sic Herbæ Crimen Abusus habet.
 Crimen Abusus habet, sed non metuendus abusus,
 Hinc adiit Meniæ Nicotiana tuæ
 Sed Calamum revoco. Tibi danda, o Litera, Vela
 Retrorsum, quoniam Prata bibere satis.
 Prata bibere satis! nostro dic ergo *Pudori*,
 Dicere quæ debes, & mea Verba refer.
 Adde tuis tandem πολυθρύλητον quoque Dictis:
Hæc Sapienti sat! Vive faveque tuo
 Münchb. d. 18. Mart. 1709.

Colbardo:

Hujus Epistolii Signacula solvere debet
 Qui docet Hermistorffii Dogmata sacra Pudor.

X. Eidem, d. 23. Mart. 1709.

Litera quos dixit nostra ad Convivia vestra
 Venturos, hodie posse venire negat.
 In Causa nobis est Inclementia Cæli,
 Ut peregre in præsens nullus abire velit.
 Perdici, Lepori, Turdo, Vituloque Suique
 Parce proinde tuo, nec cadat Ense Lupus.
 Nullius Vini, nullius Cura Liquoris
 Angat nunc Animum, *Vir Reverende*, tuum.
 Sed tamen hoc Epulum, quod jam differtur, id ipsum
 Non ideo auferri debet, *Amice*, tuum.
 Commodius veniet Tempus, quo Prandia nobis,
 Si lubitum fuerit, grata parare queas.
 Heus cum ridebit Tibi formosissimus Annus,
 Tunc Mensam lautis instrue quæso Cibis,
 Atque voca rursus per Grammata docta vocandos,
 Crede, Deo, venient ad tua *Docta*, Duce.
 Hoc Te scire volunt, qui complectuntur Amore
 Atque Favore pio Te *Pudor*, Hisce Vale!

DE.

DECAS TERTIA.

I. *Dn. Ephraimo Gottlibio Colbardo, Pastori.*
Zindorffium, d. 17. Febr. 1709.

UT mihi grata fuit tua Epistola missa, Maritæ
 Sic *Frater*, nostræ grata perinde fuit,
 Quippe Puerperio felici Conjugis orta
 Gaudia tu nobis lætus ovansque refeis.
 Gratulor inde tibi merito de Prole novella,
 Sospes & ut vivat Tempora longa precor!
 Tempora longa precor vivat, sed dum tua vivit
 Vita sit illius casta, pudica, pia!
 Interea quoniam Susceprix nostra Marita
 Filiolæ adscita est, *Frater amande*, tuæ,
 Illa Tibi dicit vel eo jam Nomine Grates,
 Digna quod Officio visa sit hocce pio.
 Sistet & indubie se præsto Costa rogata
 Tempore præscripto concomitante Deo.
 Quacum me pariter (si Vires servat Jöva
 Corporis integras) ad tua Tecta feram.
 Ac veniam promptus, modo Cura domestica mordax
 Seu Munus Veniam non neget hancce mihi.
 Hisce Tibi, Vitique tuæ, Sobolique, fideli
 Pectore fausta precor. *Frater Amande, Vale!*

II. *Incolarum Miseriam, qui in Urbe, dicta*
die Freyheit Westhofen / Flamme Vim senserunt
& pro quibus d. 4. Nov. 1709. Rex clementissimus
Collectam fieri jussit, Dn. Diæcesanus hac
Elegia commendavi.

PRæcones Verbi venerandi, Dogmata sacra
 Tradere queis volupe est Dexteritate pia.
 Urbs, Libertatis quæ gaudet Nomine *Westhoff*,
 Amplius haut dici libera Jure potest;

Nam Libertatis Titulum gravis opprimit Ignis
 Ac sternit pulchros impia Flamma Lares,
 Ut qui felicem se dixerat ante Colonus,
 Sortem nunc querulo defleat Ore suam;
 Dum sua Fortunæ Bona tristi merfa Favilla
 Cuncta simul lacrumans nunc periisse videt,
 Ut Vitam præter miseram nihil amplius olli
 Restet, quo possit se relevare miser.
 Proh! Panis Stomacho, proh! Potus deficit Ori!
 Quæque tegat Corpus debile Vestis abest!
 Qui poterant aliis succurrere largiter ante,
 Numinis hos Iros Ira repente facit.
 O *Westhoff! Westhoff!* Rebus sic stantibus, unde
 Jam Libertatis Nomina clara geres?
 Eheu! quam dura est hæc Inclementia Fati!
 Quam Deus immittit Damna molesta Suis!
 Scire cupis Causam? Digito compesce Labellum!
 Dic: Justus Dominus! Dicere plura nefas,
 Incola, quod fateor, Peccati Labe notatus,
 Hic equidem passus Crimine digna suo.
 Hoc tamen inficior, non fons fuit Incola solus,
 Qui tum perpeffus talia Damna fuit;
 Sed simili credo pereundum More cuivis,
 Qui nunc mature non resipiscit, erit.
 Ergo si faciunt aliena Pericula cautum
 Te, felix nimium terque beatus eris.
 Incola Westhoffensis idem petit, indeque dextram
 Per me nunc Aurem vellicat ipse Tibi,
 Hasque suo repetit tremulo satis Ore Querelas:
Fata mea inspiciens Fata memento tua!
 Fata memento! Et idem tibi quod contingere possit,
 Quod Civi pridem contigit huicce bono.
 Sic Dubium non est, quin compatiaris egeno,
 Succurrasque pie, qui pius esse cupis.
 Forte mali tanti tenus hac ignarus, & inde
 Afflictis tardas ferre ferenes Opem?

Noli! Nam frustra quærit, quicumque petenti
 Denegat Auxilium. Cuncta Deus meminit!
 Cujus agi credas hic Causam, quique proinde
 Cuncta dat, ut facilis des quoque, quicquid habes.
 Hinc ubi nunc sese per me tibi sistit egenus,
 Se per eum sistit, Filius ipse Dei,
 Subsidiumque Manu quod tu porrexeris illi,
 Hoc aliquando sibi dicet hic esse datum.
 Sed Rem, quam Vobis, *Fratres*, commendo, vicissim
 Quivis commendet de meliore Suis.
 Officii vestri Ratio sic exigit atque
 Rescripto justo *Rex pius* urget idem.
 Hoc urgete, miser quo sentiat inde Colonus,
 Quod vestrum Pectus flagret Amore sui.
 In Jesu nostro jubeo feliciter hisce
 Vivere vos *Fratres* atque valere diu!
 Münchb. d. 30. Octobr. 1709.

III. Dn. Job. Petro Thielen, J. U. D. Profess.

Publ. Extraordinario ac Civit. Syndico. Francof.

Syndice, quem penes est communis Cura Salutis,
 Quod digne celebrant Curia, Templum Schola,
 Carmine cur adeam Te lætus, quærere noli,
 Quæ me Causa movet dicere sponte volo.
 Scilicet hesterno me pulchra Prole Parentem
 Fæminea fecit casta Marita Die.
 Inde Deo promo memori de pectore Grates,
 Quod Costæ præsens auxiliando fuit,
 Quoque juvante meus Lucem tener aspicit Infans
 Sospes & in toto Corpore Labe carens.
 Sed, quo reddatur mea Filia certa Salutis,
 Sacro Baptismi Fonte novanda venit,
 Lustricus hic Actus fiet, trigesima postquam
 Candida Lux nobis orta Decembris erit.
 Cumque sacro huic Operi soleant ex More Patrini
 Adiscisci Testes, qui Probitate nitent;

Hinc

Hinc male non vertes, si Gnatae adscisco tenellæ
 Te Susceptorem, *Syndice docte*, meæ.
 Jus aliquod faciunt affinia Vincula nobis,
 Quo minus ingratus Compater esse queam.
 Quin tua Dexteritas mihi nota est, nota perinde
 Sincera est Pietas, qua radiare soles.
 Hæc Animo expendens iterumque iterumque rogando
 Insto, suscipias hoc Pietatis Opus.
 Et definita Te sistas Luce rogatus
 Indubie præsto concomitante Deo.
 Concomitante Deo sacra digneris in Æde
 Actum Baptismi concelebrare pie.
 Quo cessante statim curabo, ut lustrica nostra
 Nostris Compatribus Mensa parata fiet,
 Quæ si forte minus capiat tum Fercula lauta
 (Lauta quod & Nummis Oppida parva negant)
 Attramen illa Cibum, quo charus vivit Amicus,
 Contentus capiet, qui *Modicum* atque *Bonum*.
 Interea summum calida Prece Numen adoro,
 Te sanum toto Corpore servet idem,
 Consiliis quo porro tuis Respublica vestra
 Stet, vigeantque diu Curia, Templâ, Schola!
 Faxit & Omnipotens, firmis ut Viribus Uxor
 Cum tenera maneat Prole perinde mea!
 Scilicet hac demum credo Ratione futurum,
 Ut nobis hilaris lustrica Mensa fiet.

Münchb. d. 22. Dec. 1709.

IV. Dn. Job. Frid. Jäger, J. U. D. & Prof.
Publ. Extraord. Francofurtano.

INclite Jägeri, Themidos venerande Professor,
 Submisso Cultu suspiciende mihi.
 Dexteritate tua fretus Tibi nuncio lætus
 Gaudia, perfudit me quibus ipse DEUS:
 Orta Dies fuerat vigesima prima Decembris,
 Qua Conjux fecit me mea Prole Patrem.

Laus fiet inde Deo, cujus mea Costa cupitum
 Difficili in Partu senserat Auxilium!
 Ille diu Prolem, Genetricem sospitet ille,
 Immensa hoc faciat pro Bonitate sua!
 Sed mea quo tandem Regno potiatur Olympi
 Filia, Baptisini Fonte novanda venit.
 Cumque Salus Proles Lex sit suprema Parentis
 Quam curat quovis (si pius) ille Modo;
 Grata proinde Dies hujus trigesima Mensis,
 Lustricus hic Actus qua peragetur, erit.
 Sed Susceptores, Probitas quos cana Fidesque
 Commendat, jamjam *γάρμματα* quæro meis,
 Qui tum præsentem sacrum Baptismatis Actum
 Condecorent, Teneræ proque Salute rogent.
 Cognitus à multis hoc Nomine *Doctores* es Annis,
 Scis, & idem Patriæ nos genuisse Solum,
 Et quod præterea jungant Affinia Jura
 Nos, Te nequaquam, *Doctore amande*, fugit;
 Hinc Susceptorem mea si Te Audacia poscat,
 Non dubito, quin sit grata futura Tibi.
 Hocque Rei Caput est, invitatoria nostra
 Cur Oculis præsens sistitur illa tuis.
 Annue propterea, *Doctore venerande*, petenti,
 Et Susceptoris Munia promptus adi.
 Actum Baptismi celebrabis Tempore dicto
 Devotus præsens & pie in *Æde sacra*.
 Quæque dein poterit solito pro More parari
Ædibus in nostris lustrica Mensa Tibi,
 Quamvis non fuerit Ferclis onerata superbis
 (Ut quæ vix pensat quisquis Amicus erit)
 Attamen, ut capiat, curabo Fercula sana
 Et teneat Normam: Sit *Modicum* atque *Bonum*!
 His Te, *Justitiæ Præco*, commendo fideli
 Tutelæ Jovæ. Vive Valeque diu!

Münchb. d. 23. Dec. 1709.

V. Gra.

*V. Gratulatio ad Dn. Job. Fridericum Rühlern,
Consulem Münchb. d. Jan. 1710.*

Lætor, susceptum Tibi casta è Conjuge Gnatum,
Consul, & ex Animo gratulor inde Tibi.
 Vivat! at Omnipotens faxit, quo sospes in Orbe
 Vivat & incolumis Filius ille tuus.
 Vivat! sed tuus hic dum vivit Filius, Ejus
 Sit summo inprimis Vita probata Deo.
 Sic capiet *Mater* (cui proh Fastidia Menses
 Longa decem tulerunt) Gaudia mille pia.
 Sic erit & *Patri* Tibi charus Filius idem,
 Ac in eo stabit Cura perinde tua.
 Qui mihi sic etiam, qui sum dignatus Honore
 Compatriis eximio, Secula læta fluent.

VI. Pro felici novi Anni Auspicio d. 2. Jan. 1710.

Exacto veteri Cursum novus inchoat Annus
 Et læto refovet Lumine cuncta DEUS.
 Nos decet hinc merito Plausu exultare secundo
 Et sine Fine DEO Carmina grata dare;
 Quod nos servavit per mille pericula salvos
 Qui meriti Pœnas Suppliciumque sumus.
 Quam Genus infelix hodie mortale per Orbem
 Jactatur trepidis ob Scelus acre Malis!
 Quam multi patrios Fines dulcesque Penates
 Linquunt! Quamque alii dant sua Terga Fugæ!
 Exulat ah Pieras, Superis gratisima Virtus,
 Namque fugata Solo splendet in Arce Poli.
 Mœret dejecto divina Modestia Vultu,
 Pax Terras linquens Sidera celsa colit.
 Ast Scelerum contra sævisima Turba triumphat,
 Deprimitur Pietas, Visque Nefasque viget.
 Scilicet hinc justæ Mortales Fulmina Pœnæ
 Hausimus, æternam proque Salute Necem.
 Bacchatur laxis furialis Erynnis Habenis,
 Mars late dominans Arma Minasque crepat.

Eumenides toto Flagris agitantur in Orbe,
 Quæ nihil humanæ Commoda Pacis amant.
 Sternit Agros Bellum, Sata læta, Boumque Labores
 Sternit, disturbat Dogmata vera DEI.
 Cum Fame acerba Lues vasto grassatur in Orbe,
 Ac Pestis pasfim Teutona Regna premit.
 Sed cum, qua liquido Tellus circumfusa Ponto
 Clauditur, immineant cuncta tremenda Malis,
 Nos tamen Omnipotens per tot Discrimina Rerum
 Duxit, & incolumes Sorte fremente tulit.
 Pluraque prælargæ fudit sacra Munera Dextra,
 Omnia plena Bonis largiter ipse facit;
 Hinc surgant Domino puro Præcordia Cantu,
 Æternumque ferant Semina grata DEO.
 Illustres prodant Fructus cœlestibus Ausis
 Dignos & Cordis Munera grata litent.
 Fulminet, infurgat, lædat, lasciviat, erret
 Sors perversa, DEO crede Salutis Opem.
 Muneris illius est, si qua generosior intret
 Aura Domos, præsens Subsidiumque malis.
 Huic semper referas Grates & Sole subactæ
 Et renovante Gradum Carmina grata sonent.
 Illi Rem, Sobolem, Fortunam crede Tuorum,
 Hic servabit Opes, Sorte fremente teget.

VII. Dn. Eph. Gottl. Colbardo, Past. Zindorf.

ADibus ex vestris discessi, *Frater Amante,*
 Mane sub expressa Conditione novo,
 Vespere quod vellem veniente redire, tuisque
 Sub Tectis iterum Nocte Quiete frui;
 Sed præter Morem stetit haut Sententia Dicto,
 Quæris: Cur? Audi: Causa Caballus erat,
 Qui claudus dextro Pede posteriore, retrorsum
 Se portare suum posse recusat Herum.
 Ergo revertendi *Münchbergam* Occasio nobis
 Commoda *Tastorffi* dum datur, utor ea,

Cum.

Cumque DEO Curru vectus feliciter Urbem
 Ingredior, salvos invenioque Meos.
 Sed Tibi pro cunctis jam solvo Pectore Grates,
 Quis voluisti me condecorare Bonis.
 Quæ Tibi, quæque Tuis (quis prospera cuncta pre-
 camur)

Summi restituat Dexteræ Larga DEI.
 Per Famulum repeto, mea quæ sunt, quæque reliqui,
 Nempe Mitram, Falcem, Palliolumque meum,
 Duplex sancta vetat Meditatio scribere multa
 Grammata. Pancratice, *Frater amande*, Vale!

Münchb. d. 17. Jan. 1710.

Dogmata Zindorffii qui spargit sacra Colhardo,
 Hujus Epistolii frangere Signa licet.

*VIII. Dn. Job. Christoph. Zehlefelden, SS. Th.
 Candid. Colbergam. d. 17. Jan. 1710.*

NUper terdecima mihi demum Luce Decembris,
 O Zehlefeldiades, tradita Charta tua est.
 Ceu tua Verba sonant, finisti languidus Annum,
 Quod Te Sors Morbo Tristitiaque premit,
 Ut Mortem, Vitæ pertæsus, sæpe preceris,
 Ac idem contra vivere sæpe velis.
 Condoleo! JESUS, à quo Sors aspera venit,
 Auferat hanc tandem Corde calente precor!
 Ac Te, si Tibi Sors est utilis usque secunda,
 Sorte novo hoc Anno prosperiore beer!
 Inprimis Vires det Corporis ille valentes,
 Tete nec attingant dira Pericla Necis!
 Det simul, ut sano sit Mens in Corpore sana;
 Sedulus ut Studiis porro vacare queas!
 Hocce meum Votum si firmant Fata secunda,
 Næ sua labentur Secula læta Patri.
 Præcipue quæ Te Genetrix in Luminis Auram
 Edidit, hinc capiet Gaudia mille pia:

Angimur interdum Fatis quoque tristibus hicce:

Perpes enim Fidei Crux solet esse Comes.

Nubila Fortunæ patienti Mente feramus,

Lætitiæ tandem Sol oriturus erit,

Tristia miscentur lætis! post tristia pergo

Gaudia nunc lætus nostra referre Tibi.

Nempe Puerperio felici Conjugis aucta

Stirps mea bis decima Luce Decembris erat;

Nam mea Costa Patrem me fecit Prole novella,

Quæ toto prorsus Corpore Labe caret.

Indita sunt *Sophiæ Charlottæ* Nomina Gnata,

Quam cum Matre diu sospitet ipse Deus!

Propina largam *Patri Marique* Salutem,

Germanis itidem dic bona Verba tuis.

Germanos Germana Fides & Candor honestant:

Talem si præstas Te, *Pomeranus* eris.

Finio sic tandem, quoniam Meditatio sacra

Consignare vetat Grammata multa. Vale!

IX. Dn. Christiano Anesorgen, Pastori,

Quilizium. d. 25. Jan. 1710.

Pastor, qui Populo tradis sacra Dogmata verbi

In Christo Frater devenerande mihi.

Lectæ remittuntur, mihi quæ tua Dextra petenti

Ante Dies paucos Scripta legenda dedit.

Grates, quod lubuit mihi gratificari istis,

Ceu decet, hinc dico Pectore & Ore Tibi.

Sique tuis Studiis queat inservire, vicissim

Tota Tibi pateat Bibliotheca mea.

Ad nos ut veniat jam pressi Copia Lactis,

Mittitur idcirco, qui perat Ære, Puer,

Cumque Loci prorsus sit vestri ignarus, eundem

Hospitio excipias Consilioque juves.

Quod superest trinum Numen reverenter adoro,

Ut Tibi propensum semper adesse velit!

Vivimus in Mundo, sed sic, ut dicere fas sit:

In quæ servasti Tempora Christe Tuos!

Proh! friget Pietas! Proh Virtus exulat Orbe!
 In Pretio est multis proh dolor omne Scelus!
 Per fas perque nefas (quo raptat cæca Libido)
 Quisque ruit, promptus Bella movere Deo.
 Nemo non Monitoris eget, vult Nemo moneri,
 Sed cupit Arbitrio vivere quisque suo.
 Sol quoties oritur, cernit nova Crimina: Vincit
 Elapsum veniens Lux Feritate Diem.
 Frustra hinc felices nobis promittimus Annos
 In Mundo, colimus qui Pietate DEum.
 Ergo ne perdas Operam, dum Dogmata sacra
 In Templo tradis Dexteritate pia;
 Te Servum Dominus Servator protegat, idem
 Proque sua semper Te Bonitate juvet,
 Sit Tibi Lux, Tibi Dux, Tibi Lex, Tibi Rex, Tibi
 Judex,
 Sit Pater & foveat Te Pietate sua!
 Sic licet in Terris Tibi Præmia digna negentur,
 Non tamen illa Polus, *Vir Reverende*, negat.
 Hisce diu valeas cum casta Coniuge sospes,
 Sic itidem valeant Pignora chara Thori!

X. Dn. Georgio Ruhmen, Pastori Arenstorf.

VIr gravis Annorum Numero, Meritisque Fideque
 Compater omnimode suspiciende mihi.
 Ad Te *Dresserus*, qui nostris sæpe volutus
 Hactenus est Manibus tandem aliquando redit.
 Illius affecit me Lectio, quæque proinde
 A Capite ad Calcem continuanda fuit.
 Idcirco noli mihi succensere, quod Autor
 Ædibus in nostris tam-fuit ille-diu.
 Gratificabor ego Tibi Libris, *Rubine*, vicissim
 Quos-modo-cunque capit Bibliotheca mea,
 Aut aliis Rebus, quæ spirant Pectus amicum,
 Queisque Animum gratum significare licet.
 Sed mea jam Calamum reddit Meditatio strictum.
 Plura proin coram commodiore Die!

Interea Precibus, *Senior venerande*, Salutem
 Commendo Domino, qui regit Astra, tuam.
 Hic Te multorum servavit ad usque Stuporem,
 Per multos Annos haecenus incolumem,
 Servet & hic Anno praesenti Te, neque Parcis
 Vitæ permittat rumpere Fila tuæ;
 Corpore sed valeas (*rumpantur ut Ilia Momo!*
 Muneris & facias debita Jussa tui!
 Vive valeque diu cum casta Coniuge, cumque
 Coniugii Foetu vive valeque diu!

Münchb. d. 25. Jan. 1710.

DECAS QUARTA,

*Cui in prima Editione praemissa erat haec
 Dedicatoria:*

*Illustri ac generoso Domino, Dn. Johanni Wilhelmo
 a Tettau, Potentissimi Regis Borussiae Camerario fidelis-
 simo, Satrapae Insterburgensi dignissimo & Protectori
 Academiae Artium ac Scientiarum mechanicarum
 gravissimo &c. Domino Haereditario in Arnau, Som-
 merfeld, Gloschenen, Taplack, &c. &c. Patrono
 ac Mecænati submissee colendo,
 S. P. D.*

Litera, quæ nostri Sermonis fida Ministra es,
 Auribus arrectis imbibe Jussa mea!
 Atque salutatum Generosum vade Patronum,
 Regis Prussiaci quem tenet Aula nitens.
 Cujus & is fidus Camerarius audit, & audit
 Satrapa praeterea pervigil atque probus:
 Hunc Genus antiquum, hunc Virtus, hunc Candor
 honestant
 Commendantque Viro, qui Diadema gerit.
 Nomina sed quæris fortassis Charta Patroni?
 Quod quæris referam sponte meapte Tibi.

Ut

Ut Genus à *Tettau* Mæcenas nobile ducit;
 Sic & de *Tettau* Nomina clara gerit,
 Quem colo, quem veneror submisſe, Spiritus Artus
 Dum reget hosce meos, Pectore, Fronte, Genu,
 Huncce ſalutatum mea Litera vade repente,
 Vade bonis Avibus, vade citoque Pede.
 Sive Domi invenias illum, ſeu Regis in Aula,
 Vultu mox placido dic bona Verba Viro.
 Trade deinde Librum, quem fert tua Dextra, *Patrono*,
 Inſimul, ut capiat Fronte favente, roga.
 Dicque petit Veniam, non Laudem audaculus Autor,
 Quod Tibi Pagellas dedicat hæſce leves,
 Pagellas, Limam queis Munia ſancta negarunt,
 Inde nec Autori ſat placuiſſe queunt.
 Scire cupis Cauſam Tibi cur inſcripſerit illas?
 Expediam, pronus Tu mea Diſta cape:
 Movit eum, credas, tua rara Modeſtia, movit
 Candor eum pariter, Dexteritasque tua.
 Hinc Tibi diſpliceat minus Autor: Cæpta ſecunda
 Illius potius quæſo Favore Tuo,
 Atque Patrocinii Clypeo ceu maximus Ajax
 Sollicitum Teucrum protege porro tuum.
 Pro tanto Affectu Te, *Vir generoſe*, viciffim
 Autor Thure Precum Servitioque colet.
 Qui, mihi crede, vovet calidi ſub Fornice Cordis,
 Ut vigeas, vireas, ut valeasque diu!
 Quin vovet, ut vivas, floreſcas atque ſeneſcas,
 Acceptus Jovæ Sceptringeroque Viro,
 Prata bibere fatis! Digito compeſce Labellum
 Litera, ſitque Tibi dicere plura nefas!
 Absque Mora Reditum meditare proinde, benigno
 Cum *Mæcenati* dixeris ante Vale.

Münchbergæ, d. 29. Octobr.

1711.

*I. Dn. Samueli Fabricio, Pastori, Micro-
Bernoram. d. 28. Febr. 1710.*

Affinis lepidum Dono Tibi mitto Libellum,
Quem prona capias Mente Manuque rogo.
Miraris Munus nostrum? Mirare: quid inde?

Cum trahat, ut nosti, quemque Cupido sua.
Si Labor ἐγκύκλιος non denegat Otia, parvum
Mentis Ἀκριβεία perlege quæso Librum.

Perlegerem, regeris fortassis, si quid Amice
Magnum scripsisses: Talia curo nihil!

Otia da nobis: Sed qualia fecerat olim
Mecænas Flacco Virgilioque suo.

Condere victuras Curas tentabo per Ævum,
Et Nomen facile est eripuisse Rogo.

In steriles Campos nolunt Juga ferre Juvenci:
Pingve Solum lassat; sed juvat iste Labor.

Interea si quæ videas Delicta, Liturâ
Flico, si bonus es, corrige quæso tuâ.

Et, bonus interdum, noris, dormitat Homerus,
Qui Vatum Princeps, qui Pater ipse fuit.

Tempore plura suo coram! Dic Ore Salutem
Conjugii Sociæ: Dic bona Verba Patri.

Et sic cum Thalami Socia, Genitore colendo,
Ascanioque tuo vel tria Secla Vale!

II. Z. P. M. C. 1710. d. 1. Martii.

Non me Morboniam, ceu spero, jubebis abire,
Qui retuli, retulit quæ mihi Fama prius.

De nihilo vix est, quod publica Fama susurrat.
O tua de nihilo si mala Fama foret!

Eloquar an fileam? Regeris, sed utrumque nocebit,
Mî fortasse prius, posteriusque Tibi.

Sed tua qui possum plane Delicta filere?

Eloquar! ausculta & me Monitore sape.

Otia quisquis amat, quærens sua Gaudia Luxu,
Aut ducens dulci Pocula plena Mero:

Lascivo Veneris quicumque est captus Amore,
 Aut Tempus Ludo tranfigit atque terit:
 Audit Jure suo male cunctis, quæque futuri
 Atque Mali magni sunt Alimenta, fovet.
 Quæ scripsi, scripsi vel ab ipso Patre rogatus
 Improba sollicitum quem tua Vita facit.
 Quid juvat à prima coluisse Heliconæ Juventa
 Musarumque Choris implicuisse Manus,
 Si non Criminibus Finem Vitæque priori
 Ponis, sique fugis quæ facienda tibi?
 Dic cur hic! nec sis posthac Monitoribus asper!
 Horum Vox etenim Vox, mihi crede, DEI est.
 Felix, ad frugem si me Monitore redibis!
 Infelix, hac si progrediare Via!
 Ad prolixa tibi respondi Grammata paucis.
 Si qua dabis posthac Grammata, reddo nihil,
 Ni sapiant Hominem prudentem satque modestum,
 Qui facienda facit, qui fugienda fugit.
 Interea Precibus non desino Numen adire,
 Ut placidum sese det faveatque tibi,
 Accendatque tuam cælesti Lumine Mentem,
 Polleat ut vera Cognitione DEI.
 Atque Voluntatem pariter flectatque regatque,
 Ipsius ut studeas Jussa verenda sequi.
 Jussa verenda sequi Jovæ te ducit ad Astra:
 Ad Lethen ducit spernere Jussa DEI.

*III. Dn. M. Leonb. Christ. Sturmio, P. L. C.
 Math. Prof. Ordin. & h. t. Ph. Fac. Decano.
 Francof. d. 3. Mart. 1710.*

PRæses Apollinei Cœtus & Gloria rara
 Musarum, Viadrus quas alit atque capit:
 Carmen apud multos quamvis sit vilius Alga
 Et Vates soleat rodere Momus iners;
 Diligit hocce tamen sua cui Præcordia Titan
 Flammiger effinxit de meliore Luto,

Atque

Atque suis quoties licet interponere Curis
 Gaudia, mox Carmen Corde libente legit.
 Hos inter primum, queis Carmina docta probantur,
Mecænas, equidem Jure merere Locum.
 Carmina nam tenui quæ sum modulatus Avena,
 Postquam Censuram, *Docte Decane*, petunt,
 Illorum Te sic affecit Lectio (quo de
 Gratulor ipse mihi, plaudo perinde mihi)
 Prelo ut non tantum mox jubjicienda putares
 Digna, sed & docto condecoranda Metro:
 Cur colis Affectu tanto mea Carmina *Fautor*,
 Qui meritus de Te non meminisse queo?
 Nempe triumphali redimito Tempora Fronde
 Ipse Apollo Tibi Pectora casta movet,
 Anseris ut Strepitus, quem profert inter Olores,
 Ac Olitoris item Vox Tibi grata fiet.
 Inde licet non sint mea Carmina digna Cothurno,
 Laudato satis est hæc placuisse Viro.
 Pro tanto Affectu nunc & pro Munere tali
 Quas referam Grates, *Magne Patrone*, Tibi!
 Næ tua Fama, tuum Nomen Laudesque manebunt,
Mecænas, semper, dum mihi Vita viget.
 Nominis ante mei venientque Oblivia nobis,
 Pectore quam Pietas sit mihi pulsa meo.
 Quodsi Francfurtum contingat adire *Professor*,
 Pulsanti pateat tum tua Porta precor,
 Quo sic conveniam præsentem, cujus & absens
 Præclaras Dotes osculor Ingenii.
 Interea nuper, quæ Te Censore latina
 Sunt descripta Typis vilia nostra Metra,
 Illorum Exemplar volui præsentibus hisce
 Jungere *Mecænas*, γράμματι, *Magne*, meis.
 Vile quidem fateor Munus, sed Corde profectum
 Sincero, capias Fronte favente peto,
 Ac Cor respicias, non Munus, meque Favore
 Summo digneris porro, *Patrone*, tuo.
 Quod superest Precibus divinum Nomen adibo,
 Ut Te constanti Prosperitate beet,

Susceptosque graves fortunet Jöva Labores,
 Quo sic procedat Functio vestra bene!
 Functio procedat! Grato quo *Prussicus Heros*
 Devinctus maneat porro Favore Tibi.
 Det tibi Jova simul grandævæ Tempora Vitæ,
 Server & incolumes semper & usque Tuos!
 Tandem Cælicolis Vos JESUS jungat! Jöva
 Pondus da Voto, quod fero Corde! Vale!

*IV. Dn. Job. Samueli Kirchhoffen, Camera
 Regiæ Advocato & Collegii Medici Syndico,
 Berolinum.*

EN Tibi, Mecænas, chartacea Munera mitto,
 Insimul, ut capias Fronte favente, peto.
 Miraris, tenui quæ sum modulatus Avena,
 Cur Oculis liceat cernere scripta Typis?
 Desine! Namque trahit semper sua quemque Voluptas,
 Ceu constat dudum sat Tibi satque mihi.
 Et quamvis non sint mea Carmina digna Cothurno.
 Grata tamen crebro & Vox Olitoris erit.
 Hisce tuo faveas ad Κοινηγοριον usque,
 Qui pia pro Vestra Vota Salute facit
 Münchb., d. 6. Martii 1710. *Colbardo.*

V. Dn. E. P. & Dn. C. E. PP.

QUærendo instabat nuper Par nobile Fratrum:
 (Cujus sunt Vobis Nomina nota satis)
 An queat esse brevis, remanet quæ Syllaba, quando
 Pentameter primum claudit Hemistichium?
 Grammaticis fisi respondent ambo negando,
 Atque suum Rhenium sæpius Ore crepant,
 Non ita, Cui lectus persæpe Tibullus & Umber:
 Non ita, cui lectus sæpe Catullus erit:
 Non ita, cui Vatum sunt vasta Volumina nota,
 Et cui Nasonis Carmina docta probat.
 Mens alia his longe est, & dicunt: *Syllaba prima
 Pentametri remanens & brevis esse potest.*

Constat enim scite clarum cecinisse Catullum:

Perspecta est igitur unica Amicitia.

Sic constat pariter quondam cecinisse Tibullum:

Lacteus & mistus obriguisset Liquor.

Lascivus Calclum quibus ipse Propertius addit:

Vinceris aut vincis hæc in Amore Rota est.

Quin alibi lepidus canit hicce Poëta vicissim:

Aut Pudor ingenuus aut retinendus Amor.

Insuper hoc firmat Pelignæ Gloria Gentis,

Qui Vatum Princeps ingeniosus erat,

Aurea, ceu constat, qui vidit Secla, proinde

Et cunctis hodie Vatibus 'Αυτός ἐφα,

Hic mihi Pentametros imitandos hosce reliquit:

Nomen Amicitia Nomen inane fuit:

Qui dederit primus Oscula Victor erit.

Thessalicamque adiit Hospes Achillis Humum.

Hosce Duces sequitur Taubmannus, Carmine quondam

Felici clarus, sæpius atque probat.

Volve Gynæceum, quod texuit, atque revolve,

Hos ibi Pentametros, quod scio, quinque leges:

Et Capiti fabricat hinc quoque Tela tuo.

Feminae ut unius Os memorare queam.

Hostibus eveniat utraque, nulla mihi.

Quo Nummi valeat aspera Lanna novi.

Callidus ut multum es, ex Ape sume tuam

Non opus Exemplis Res pluribus hæcce probetur,

Omnibus è dictis utpote nota satis.

Ergo fidendum est, simul est tamen ante videndum,

Cui tuto possis fidere Grammatico.

Utque negat Rhenius remanentem corripiendam,

Sic negat hic alibi, quod tamen alter ait.

Producuntur Obe, Rhenio, fermeque fereque,

Quæ contra Grünberg asserit ancipites.

Sic de Voce Fame notum, quid sentiat idem,

Dum Fame dicendum non dubitanter ait.

Sunt, qui contendunt quoque, primam in Voce Replere

Esse Brevem tantum: sed secus undecimo

* Poëtica nova & reformata p. m. 26.

Ænci-

Æneidum Libro sentit latialis Homerus

(Innuo Virgilium) dum canit hocce Modo:
Primus ades: sed non replenda est Curia Verbis.

(Arrige Mome Aurem nec mea carpe Metra!
Nobile Par Fratrum, posthac nolito crepare

Grammaticos, crebro fallere quippe queunt.
Grammatici certant, & jam-chartacea Bella
Dudum gesserunt & sine Fine gerent.

Utque fuit dudum dubio sub Judice Lis hæc,
Crede mihi sub eo sic quoque semper erit.

Grammatico, *Fratrum Par nobile*, fide proinde,
Sed bene, cui fidas, ante vide atque Vale!

Münchb. d. 17. Maji 1710.

*VI. Dn. Samueli Sannovio, Eccl. Diacono ac
Collegæ meo. Münchb. d. 19 Maji 1710.*

SAcra Sacro dudum qui tradis Verba Jehovæ,
Compater, in Templo Dexteritate pia.
Quæ mihi grata fuit, fuit hæc quoque grata Maritæ,
Quin fuit & Gnata Litera grata tua.

Namque Favore in nos tua Mens & Amore referta
Hic satis ingenue conspicienda datur.

Ergo Tibi Grates & dico Pectore puro
Et dicam semper, dum mihi Vita viget,
Grata paraturus Convivia lustrica, nostrum
Quod simul hic firmes Fœdus Amicitiaë,
Solvit item Grates, quæ designata novellæ
Proli Susceprix, Filia nostra Tibi.

Sisteret hæcque lubens se præsto Tempore dicto,
Ni collapsa forent proh dolor! Ossa Lue;
Sed cum languescant lethali Corpora Morbo
Gnataë, ceu cunctis constat in Urbe satis;

Inde Vices ejus præscripto Mater obibit
Tempore, quod volui notificare Tibi:
Gratulor interea ex Animo de Prole novella,
Methusalæ vivat Tempora longa Senis!

Vivat, florescat, multosque subinde Parenti
Lætitiæ Fructus gignat utrique precor!

In Partu Vires enervatas quoque Costæ
Jova velit subito restituisse Tuæ,
Et beet omnigena Te Prosperitate Tuosque,
Commoda quo nobis lustrica Cœna fiet.

VII. Dn. Eliæ Ranfften, Pastori. Lentzkium.
d. 19. Jul. 1710.

Solvere non raro diuturna Silentia veræ
Fœdus Amicitiae, *Vir reverende*, solent,
Ne, quod Münchbergæ fuit iētum, Fœdus Amoris
Solvatur penitus, pervigilare decet.
Utque, quod ingenue fateor, quassatur honesto
Sinceroque meum Pectus Amore Tui,
Sic & eo motus præsentem mitto Libellum,
Fœdus Amicitiae constabilire studens.
Accipe, ceu Signum sinceri Pectoris, illum
Autorique Libri semper & usque fave.
Filia Conjugium nuper mea major inivit,
Autor Conjugii quod velit esse ratum!
Quæris forte, cui mea sit *Theodora* Marito
Juncta? scies postquam Carmina juncta leges.
Votis adde pium Votum, Gnatæque precare
Gaudia mille Solo, Gaudia mille Polo.
Conjux conspergit Te per me Rore Salutis,
Atque refert, Pedibus sæpe quod ægra fiet.
Cui Sors prosperior tandem splendescat, iniqua
Sors absit longe, Debilitasque procul!
Quæ Linguae Morbo lethali Consulis Uxor
(Uxor commendat quam Pietatis Amor)
Decubuit graviter Spatium semestrem vel ultra,
Extremum fati sustinet illa Diem.
Nec superest, Medicis consentibus, ulla Salutis
Spes, cui propensus summus Jöva fiet!
His Te cum Costa casta committo fideli
Tutelæ Jovæ. *Vir reverende* Vale!
Quin valeat Tecum Conjux, valeatque perinde
Vobiscum Soboles sic numerosa diu!

VIII. Dn. Gustavo Guilielmo Hero, SS. Tb. St.
Ringenwaldam.

Quem germana Fides, Artes & Candor honestant,
Affinis merito Jure colende mihi.
 Carmina quæ fudit tua Vena Poëtica, Maji
 Quarta & bis decima sunt mihi Luce data.
 Gaudeo Te Versu nostras pulfasse polito
 Ædes, ac Mentem significasse bonam;
 Sed doleo perquam, minus hoc quod Tempore nobis
 Felici Vena Carmina nostra fluant.
 Scire cupis Causam? Complectar plurima paucis,
 Sic tamen, ut paucis dicere multa velim.
 Nimirum Morbo lethali Filia major
 Decubuit, nec Spes certa Salutis erat.
 Hæc ubi convaluit paulatim, affigitur ægro
 Mox iterum Lecto Gnatus uterque minor.
 Ipse Paroxysmo correptus languida traxi
 Membra diu & Pectus Tusis acerba quatit,
 Angitur & Stomachi Capitisque Doloribus Uxor,
 Ut petat haud raro debilitata Thorum.
 Non licet hinc facili deducere Carmina Plectro,
 Sed fas est Psalmos psallere Voce pia,
 Atque Polo duplices in Christi Nomine Palmas
 Tendere, propensus quo mihi Jova fiet,
 Quoque Valetudo rursus contingat abunde
 Uxori, Gnatae, Filiolisque meis!
 Quod placeant, tenui quæ sum modulatus Avena
 Quæque Typis prostant, Carmina nostra Tibi
 Lætor, & Affectum Tibi servet semper eundem
 Qui regit Arbitrio cuncta creata, precor.
 Momorum Numero qui connumerantur inertibus
 Carpunt, quæ cecini, Carmina More suo.
 More suo carpant Momi, rumpantur & illis
 Illa, pergo tamennectere Verba Modis.
 Non imitabitur hæc, quæ carpit Carmina, Momus;
 Carpere nam facile est, texere difficile.

Pro Captu Lectoris habent sua Fata Libelli,
 Sic *Taubmannus* ait, ceu meminisse juvat.
 Sic & pro Captu Lectoris Fata Libellus,
 Quem petis, *Affinis*, nunc sua noster habet.
 Si bonus est, Animum Censoris sumet honesti
 Lector, cum Librum viderit ille meum;
 Si malus est, per me talem licet esse, quid inde?
 Turpe Viris non est displicuisse malis.
 Tu modo, quem junxi praesentibus hisce, favente
 Accipe Fronte meum, *dulcis Amice*, Librum.
 Hunc Tibi transmitto gratis, simul obsecro, dantis
 Respicias Animum, non ita Dona mea.
 Insuper & grator mihi, quod contingat Amicum
 Nosse hunc, qui natus non mihi notus erat,
 Ignoscoque proin facilis me corripienti,
 Ignoti quoniam nulla Cupido fuit.
 Perge & compella Versu me saepe latino,
 Ad respondendum Dextra parata Tibi.
 His Umbrae Jovæ, Nutu qui temperat Orbem,
 Te nunc commendo & Pectore dico: Vale!
 Münchb. d. 7. Calendarum Junii 1710.

IX. Dn. Samueli Fabricio, Pastori.
Micro-Bernoam.

GRatia, Fama, Valetudo contingat abunde
 Compatri ex voto, *Vir reverende*, Tibi!
 Grammata missa docent, Te suscepisse venustam
 Echara nuper Conjuge Filiolam.
 Grammata missa vocant idcirco ad Munia sancta
 Me Susceptoris mox subeunda pie.
 Grammata missa simul referunt, quod lustrica Mensa
 Tunc sit Compatribus lauta paranda tuis.
 Ingenue dicam, quod sentio: *Compater Aures*
 Paulisper nobis arrige quæso tuas.
 Ex Animo primum Sobolem Tibi gratulor, utque
 Illa diu tereti vivat in Orbe precor.

Inprimis sit grata Deo, sit chara Parenti,
 Sit Laudi Generi, sit quoque Gaudio Avis!
 Sentiat & facilem enervata Puerpera Jovam,
 Qui Vires ægræ restituatque brevi,
 Quique diu servet Genitorem & roboret illum,
 Audiat ut porro *Pædopœta* bonus.
 Hoc mihi Cognonem, quod non erit Ominis expers,
 Prædicat dudum, *Vir reverende*, tuum.
 Nec dubitare finit me, quin Πολυτεκνία crebrâ
 Prole tuum Patrem, Te Patre, reddat Avum
 Fiat iô fiat! rata sunt præcamina nostra!
 Sis *Faber* Ingenio! Sis *Faber* in Gremio!
 Munere Compatri præscripto Tempore fungar
 Ipse quidem præsens concomitante Deo.
 Concomitante Deo certo, ast Uxore relicta
 Ad Te portabit me generosus Equus.
 Nam propter Messem fas est absente Marito
 Prospiciat Domui fida Marita suæ,
 Quo præsens Servo Servæque cuique fideli
 Pensa queat prudens distribuissè sua.
 Quin mea, quæ Matris trahit Ubera, Filia parva
 Flendo instat: *Genetrix chara maneto Domi!*
 Sic fatur lacrymans, & Matrem flectit abunde,
 Dixerit ut subito: Filia chara tuis
 Pone Modum Lacrymis! En adsum Mater amanda
 Atque tuo Fletu mota manebo Domi!
 Ergo adero vectus vel quadrupedante Caballo,
 Ceu dictum, solus concomitante Deo,
 Matureque satis: Quoniam, quem dico Caballum,
 Non est ignavus nec Pede stlembus Equus;
 Sed generosus & intrepidus, qui verberat Auras
 Calce, tremitque Artus, Auribus atque micat,
 Et qui stare Loco nescit, qui Naribus Ignem
 Spirat, cui Calcar subdere duco nefas.
 Hunc equitando, Deo Duce, certo quattuor intra
 Horarum Spatium Tecta subintro tua.

Prandia Compatribus sed forte parare laboras ?
 Laudo Conatum, *Vir reverende*, tuum,
 Munere quisquis enim dignus Compatriis habetur,
 Judice me, Mensa dignus & ille tua est,
 Prandia nec renuam tua lustrica, *Amice*, rogatus,
 Si sint lauta minus, sed bona, sed modica.
 Non ego cænabo, ut cænavit *Apitius* olim,
Diogenis Mensam nec tamen inde probo:
 Alter in Excessu graviter peccavit & audit
 Jure proin cunctis Dilapidator Opum.
 Contra in Defectu pariter peccavit & alter,
 Dum vixit plane sordidus atque tenax.
Compater exponam, quæ sit Sententia nostra
 De Cænis, placidus Tu mea Verba cape.
 Scilicet hautquaquam mihi gliscera Mensa probatur,
 Quod Stomacho pariat Tædia longa meo.
 Sufficiunt contra Naturæ Fercula pauca,
 Si decorat Facies Hospitis illa boni.
 Non curo Carnes affatas, Carpio præstat,
 Nec mea Cura Lepus, sed mea Cura Lupus
 Caseus inprimis solet arridere Palato,
 Qui si pinguis erit, sat mihi charus erit.
 Si Mensam Panis, Pisces & Caseus ornant,
 Est ornata satis, cætera curo nihil.
 Raro jejunus Stomachus vulgaria temnit,
 Deliciæ at saturo Tædia sæpe creant.
 Sed qualem promet mihi tum tua Cella Liquorem
 Cum tua præscripto Testa subintro Die ?
 Vina Falerna absint, absint Ariusia Vina,
 Inflammant quoniam Viscera nostra nimis.
 Vina adsint contra, quæ gignit Patria, Mensæ,
 Ferventi Stomacho, quod minus hæcce nocent.
 Præterea Vinum plane detestor adustum,
 Namque solet multis accelerare Necem.
 Deprecor & potum, mea qui titubantia Membra
 Reddit, amo contra qui levat usque Sitim.

Sic

Sic, male qui coctus, Potum Natura perinde
 Horrescit, Stomachum quod nimis ille gravat.
 Sicuti fat mollit nostrum Cerevisia Ventrem,
 Quæ bene cocta diu, quæ veterata diu;
 Sic male cocta inflat, Substillum provocat eheu!
 Gignit & Humores & *Miserere mei*,*
 Deprecor hanc igitur, sed non ego deprecor illam,
 Utpote quæ faciet Pocula grata mihi.
 Hæc dum scribuntur, dum facta est Mentio Potus
 En subito in Mentem tum venit hocce mihi,
 Quod Te nequaquam volui celare Sacerdos,
 Per multum quoniam credo referre tua.
 Non tangant Mensam *Fletz, Peltzlapp, sordida Kuckuk*,
 Nec Rastrum (quo nil spissius esse solet)
 Nec *Puff*, nec *Püffel*, nec *Schæps*, nec *Bulle* (bi-
 bentem,
 Quippe fero Cornu sæpius illa ferit.)
 Sed Cerevisia quæ Præconia summa meretur,
 Quam *Ruppinenses* suppeditare solent:
 Aut quam fat sapidam braxat *Serveſta* celebris
 Nec Tibi solventi Præmia justa negat:
 Aut Laribus vicina tuis Urbs inclyta *Bernau*,
 Quam coquit & cuivis venditat Aere lubens,
 Arridet fateor præ multis hæcce Palato,
 Arridebit & hæc Hospitibus reliquis.
 Nec tamen idcirco plus quam Præcordia poscunt,
 Hospes crede bibet. Copia cuique nocet:
 Næ nocet hæc Stomacho, nocet hæc Capitique perinde,
 Hæc nocet Ingenio semper & usque bono:
 Hæc Clero, Medico, nocet hæc quoque Jureperito,
 Et facit, ut crebro Bestia fiat Homo.
 Hanc ego detestor, Medium sed diligo: Quod si
 Hoc commendatur lustrica Cæna, fat est.
 Grandævum jubeo multum salvere Parentem,
 Deque Nepote illi gratulor hocce novo,

Ac precor, ut vegetus respiret, donec eundem
 Hicce Nepos clara Voce salutet Avum!
 Hic Finem facio scribendi, Teque valere
 Cum Costa jubeo, *Vir reverende*, diu!
 Sic simul, in quo stat dilecti Cura Parentis
 Πρωτόγονος degat sospes in Orbe Puer.
 Quamque dedit nuper Sobolem conservet Olympi
 Rex itidem firmis Viribus ipse Tibi,
 Sæpius ut charæ Genetrici ludat in Ulnis,
 Sæpius ut Barbam mulceat illa Patri.
 Quin Cœlum Votis onerabo, ut ditet jöva
 Porro tuam multa Posteritate Domum!
 Sic magis atque magis felix eris atque beatus,
 Pectore quod toto semper & usque vovet
 Ille tuos tenus hac non ultimus inter Amicos,
 Ille Tui flagrans totus Amore

Münchb. d. 9. Aug. 1710.

Colhard.

Fabricio subito tradantur Grammata nostra,
 Dogmata quem Jovæ tradere sacra juvat

Micro-Bernoe.

X. Dn. J. S. A. M. P. T. d. 13. Sept. 1710.

Quæ mihi sinceris Votis plenissima Charta
 Tradita fœminea, *Fautor amande*, Manu,
 Hanc satis attente legi, bis terque relegi,
 Quo caperem Mentem rectius inde tuam.
 Corde fero fufis pro Votis Vota vicissim,
 Quæ precor æternus colligat ipse Deus,
 Incolumesque Tuos Tibi præstet semper, & idem
 Te quoque conservet Tempora longa Tuis!
 Vt referam rogitas, qualem se gesserit inter
 Nos Virgo, cujus Nomen, *Amice*, vocas?
 Imprimis utrum hæc teneat P. quinque, fietque
 Cum *pia*, tum *prudens*, *pulchra*, *pudica*, *potens*.
 Quod Res est dicam. Nimirum hæc Virgo Pyropis
 Virtutum nitidis est decorata probe,

Inter

Inter Virgineos ut sit Fax splendida Cœtus,
 Quæ toti Palmam præripit inde Choro.
 Namque *pia & prudens & pulchra* est atque *pudica*,
 At dolor! ut memini, non erit illa *potens*.
 Postremum minus his solet arridere, repostum
 Qui πολυθρήνητον Mente subinde tenent:
Gratior est Virgo numerosa prædita Dote
Ac nummis Formæ conciliatur Amor.
 Sed tamen idcirco, careat quod Dote Puella,
 Non erit in felix, qui petet hancce Procus.
 Utilis est Pietas ad cuncta! Et Virgo proinde
 Est dotata satis, quæ Pietatis amans:
 Est dotata satis, quæ prudens atque pudica:
 Est dotata satis, cui Decus Ore nitet:
 Judice me talis vere est Pandora Deorum,
 Quæ variis Mentis Dotibus aucta nitet:
 Castum quippe Thorum decorat ceu Costa pudica,
 Et curat magna Sedulitate Domum.
 Hocce Laconismo volui Tibi, *Fautor amande*,
 Plurima, sed soli, scribere subque Rosa.
 Si quis forte Procus velit hanc ambire Puellam,
 Næ recte Rebus consulet ille suis,
 Non gembundus enim post verba pathetica reddet:
Pœnitent heu Facti, quin *piget* atque *pudet*!
 Sed, tua Polliciti nisi Pondere Verba carebunt,
 Ad nos Te ducet Semita trita brevi.
 Quo facto dabitur, coram tum plura loquendi
 Hac de Re Tecum, Copia forte mihi.
 Propterea nostras jam finio, Teque valere
 Atque Tuos jubeo, *Fautor amande*, diu!

DECAS QUINTA.

*I. Dn. Carolo Etzardo Bædikero, Verbi divi-
 ni Ministro. Wrizenam.*

DUm Via Symmyitam florentem ducit in Urbem,
 Urbem, quam dicunt *Wriezen*, Amice puto;

Lineolis volui perpaucis, Corpore recte
 Quod tenuis hac valeam, significare Tibi.
 Non ita Conjugii mihi quæ sociata Catena:
 Non ita Conjugii Pignora chara mei:
 Hæc dum vexantur Morbillis, illa potestur
 Optata nunquam Nocte Quiete frui.
 Hinc illæ Lacrymæ! Languent hinc Corpora Morbo!
 Oraque Pallor obit Conjugis inde meæ.
 Sed dabit his Finem vel tandem summus Iöva,
 Proli ut contingat cum Genetrice Salus.
 Quod superest parvum Tibi Dono mitto Libellum,
 Pastor, & ut capias Fronte favente peto.
 Cujus si videas quædam Delicta, memento,
 Munia huic Limam sancta negasse suam.
 Sit tamen Indicio Tibi, quod non immemor esse
 Absens ipse tui, *Vir reverende*, velim.
 Contra si Votis optatis annuis, absens
 Ipse velis itidem Tu memor esse mei,
 Atque Deo calida Prece commendare Salutem
 Nostram, qui vestram supplice Voce peto.
 Et sic impono Colophonem *γρήμασιν*, utque
 Pancratice valeas Secula multa, precor!
 Sic valeat Vinclo Tibi quæ sociata jugali,
 In Cunis valeat sic tener ipse Puer!
 Münchb. d. 28. Octob, 1710.

*II. Dn. Johanni Schlottmanno, Pastori Pri-
 mario. Bucoviam, d. 11. Nov. 1710.*

CRas cum se Gremio Terrarum candida reddet
 Lux, ad Te veniam concomitante Deo,
 Clarius ut coram Tibi Mentem exponere possim
 In Re, quam Calamo credere subdubito.
 Prandia curabis, sed non sint Prandia lauta,
 Contentus paucis vivere quippe queo
 Si me audis, Mensæ ponantur Oluscula Lardo
 Uncta satis pingui, *Vir reverende*, tuæ.

Hæc

Hæc post excipiat, quæ Martinalia circa
 Assolet esse frequens, Anseris assa Caro.
 Caseus & Panis simul adsint, optima sanis
 Fercula, cum Potu quem tua Cella dabit.
 Sufficiunt certe mihi talia Prandia *Pastor*:
 Sufficiunt eadem credo perinde Tibi.
 Interea valeas! Valeat quæ nuper amico
 Est Tibi juncta Thoro Sponsa venusta diu!
 Successus lætos & plus quam prospera Fata
 Pastor in his Tædis experiare novis!

*III. Dn. Gustavo Guilielmo Hero SS. Tb. St.
 Ringerwaldam.*

NON mea Musa canit felici Carmina Vena,
 Cum jactanda Manu læta per Arva Ceres.
 Sexta resurgebant orientis Cornua Lunæ,
 Cum tua nos adiit Litera missa prior.
 Non ego respondi, fateor, Labor actus in Orbem
 Tum rediens quoniam memet in Arva vocat.
 Inde quoad Messis duravit opima fuerunt,
 Scribendis Chartis Otia demta mihi:
 Quin Labor ὁ γκύνκλιος, Ratio quem Muneris urget,
 Et strictum Calamum reddere sæpe solet.
 Ergo dabis Veniam, quod non retulere priora
 Γράμματα Responsum vestra repente meum.
 Junius in Culpa atque in Culpa Julius hærent,
 Ille ferit Semen, sed metit alter idem.
 Temporis inde fuit Ratio præsentis habenda,
 Fasque fuit Nidos composuisse bonos.
 Fas fuit & sacro, cui me præfecit Jova,
 Officio pariter rite vacare meo.
 Interea affirmo sancte, transmissa fuisse,
 Affinis, perquam γράμματα grata mihi:
 Ut Desiderio tenear flagrante videndi
 Te, cujus lecta est tertia Charta mihi.

Fac, ne Polliciti careant tua Pondere Verba,
Ac invise brevi, si placet, ipse tuum
Münchb. d. 14. Nov. 1710. Colhardum.

Hæc Juveni, doctæ qui magna est Gloria Turbæ,
Heroi pateant Grammata nostra cito
Ringewaldæ.

IV. Dn. Jobanni Schlottmanno, Pastori Pri-
mario. Bucoviam, d. 15. Nov. 1710.

Quæ fuit undecimo mea Litera scripta Novembris,
Errabunda tuos appulit illa Lares.
Cum quæsitus enim mihi Nuncius Ore negasset,
Prædefinita Te fore Luce Domi,
Sed Damerstorffi tunc esse Negotia sancta
(Quæ vocat ille γάμος) expediunda Tibi;
En ab eo repetit commissam Dexterâ Chartam,
Nec plane ingredior, quod meditabar, Iter.
Ex Animo repetita fugit mox Charta, reposta ut
Amplius haut ubi sit, commeminisse queam,
Usque Verædorum dum Grammata nostra Magister
In Mensâ dicit se reperisse sua,
Mercurioque, Tibi perferret ut ista, dedisse,
Limina cum vestri tangeret Oppiduli.
Obstupeo, mihi dum referuntur talia, namque
Terminus effluxit, Grammasi nil opus est.
Tu dabis Errori Veniam, quam quærit Amicus,
Chartaque si præsens impetrat hancce, sat est.
Has dum Scriptura cupio finire Tabellas,
Pulsantur subito terque quaterque Fores.
Quærenti: Quis adest? Se sistit tristis Anicla,
Atque refert: Schlottman languida Membra trahit!
Qui per me grato conspergit Rore Salutis,
Teque tuosque, Domus quos-tua-cunque capit,
Ac petit, ut sua cras, Jova Duce & Auspice Christo,
Munia Damstorffi sustinuisse velis.
Annuo: (Namque nefas dare fractis duco Repulsam,
Humana à me qui non aliena puto)

Polliceorque simul, me præsto mane fururum,
Quo fiant, tua quæ *Filia* chara petit.

Nec mea Polliciti caruerunt Pondere Verba,
Quod pariter volui notificare Tibi.

Convaleas Ope quæso Dei, vigeas, valeasque,
Tradere quo præsens Dogmata sacra queas!

Convaleas! Tecum sic casta Marita valebit,
Ac exultabunt Pignora chara Thori!

V. Filio, Christophoro Adolpho Colbardo, Scholari. Spandoam, d. 2. Dec. 1710.

Scripta Calendarum bis quinta Luce Decembris
Disticha bina, brevi post adiere Patrem.

Narrant nempe tuam mire ægrotare Crumenam,
Ac nullum in Loculis Aes superesse tuis.

Legi, quæ narras, non te tamen Aere juvare
Possum, quod mihi non Dextra sit Aere gravis,

Metiri ergo tuo temet Modulo ac Pede discas,
Nec quod opus, sed emas, quæque necesse tibi.

Res angusta Domi, Res est, mihi crede, Scholari
Utilis, à Vitiis nam revocare solet

Sedulus ut totus Studiis incumbat honestis,
Ac tandem cieat Gaudia mille Patri.

Contra Res angusta Domi Res sæpe Scholari,
Ceupatet Exemplis, pernitiola fuit.

Luxuriant Animi Rebus plerumque secundis.
Aere Scholaris item luxuriare solet,

Pocula plena Libris ut præferat, atque Vacunæ,
Immemor Officii, gnaviter inde litet,

Nec Patri studeat par cultis Moribus esse,
Sed malit Generi Dedecus esse suo.

Ergo tua vivas contentus Sorte, Scopoque
Impiger attendas! Sis Pietatis amans!

Sisque tuis nunquam, moneo, Monitoribus asper,
Corde sed extollas, Obsequioque colas!

Promptior ut facias, hoc crebro Mente voluta,
Esse Viros, Curæ queis tua, *Gnate*, Salus,

Et qui defudant, reddaris ut Arte politus,
Sicque Deo gratus, charus & inde Bonis.
Sola *Θεὸς ἁγίων* sit semper Gratia tecum,
Ac, ubicunque fies, te regat atque tegat !

*VI. In Nuptias Semi-seculares Dn. Christo-
phori Schmidii, Med. Doct. Physici ac Consulis Bero-
linensis, & Dnæ, Melosinæ Marticiæ 1710. d. 27.
Nov. pie inter Plausus Amicorum iteratas
Gratulatio.*

Vincula Conjugii sacra, quæ Violentia Mortis
Ex insperato rumpere sæpe solet,
Lux (raro Exemplo!) nuper ter nona Novembris
Berlini nectit firmus atque ligat
Ingenio *Schmidius* Vir præstans atque peritus
Artis *Pæoniæ*, Consilioque potens,
Quam sibi *Marticiam* jam dudum junxit Amicam
Conjugio Juvenis, diligit hancce Senex :
Et *Melosina* sibi *Schmidium* quem Virgo Maritum
Delegit quondam, nunc quoque mulcet Anus.
Hinc post Lustra decem renovantur Nuptiæ Amicæ
Turmatimque ferunt Pectore Vota pia,
Nobile quod tenus hac per tot Discrimina Rerum
Hoc Par tutatus summus Jova fuit,
Quod dedit huic Victum, quod & huic adjecit Ami-
etum,
Et benedixit Ei Prole, Nepote, Domo.
Si fas & licitum est, interstrepant Anser Olori
Conjugibusque ferat Vota secunda piis,
Protinus his Tædis *Schmidianis* gratulor, Annos
Utque senis superent Nestoris ambo precor.
Sint simul à variis immunia Corpora Morbis,
Vita diu, sed Mors non nisi fera fiet!
Gaudia contingant & abundans Copia Rerum,
Inque Quietè Salus, inque Salute Quies.

Affluat

Affluat in Senio Senibus Benedictio Jovæ,
 Illorumque angant Nubila nulla Genus.
 Sed multi ex genita succedant Prole Nepotes,
 Spes ubi decollat Prolis utrinque novæ.
 Et quoniam certo moriendum est omnibus olim,
 Hos simul è Vita Mors in Amore vocet.
 Laus in Amore mori non est, si turpe quid ardes,
 Si sit honestus Amor, Laus in Amore mori.
 Interea dignus Thorus hic Annalibus, atque
 Instar Miraculi semper habendus erit:
 Secula nam quando Par tale futura videbunt,
 Quod post Lustra decem sic sacra Vincla liget?

*VII. Filio, Christophoro Adolpho Colbardo,
 Scholarum Spandoam.*

Est mihi Berlinum venienti Charta repente
 A Genero in Dextram tradita, *Gnate*, tua.
 Hacce sub Auspicio fers Anni Vota Parenti,
 Omnipotens jubeat quæ Deus esse rata!
 Sed Nobis Annus qui illuxit, currat & idem
 Felici pariter Tramite, *Gnate*, Tibi,
 Atque tuis Studiis ferat Incrementa subinde,
 Solliciti fallas ne pia Vota Patris.
 Votiva te nunc pro Strena dono Thalero,
 Utque bene impendas opto, rogo, moneo.
 Differo quæ restant jam scribere, Patria namque
 Ob Casum tragicum mox repetenda mihi est.
 Carnificis natu major Privigna, Parentum
 Permissu, vadit Luce sacra peregre, (d. ii. Jan.)
 Et Stagnum gelidum superambulat, unde repente,
 Quæ concreta fuit, solvitur Unda, Gelu,
 Ut misere fuerit mox suffocata Puella,
 Cujus cras Funus flebile Terra teget.
 Hinc festino Domum, mulsurus Pectora Matris,
 Flebilibus quoniam Vocibus implet Humum;
 Hoc Casu tragico solennia, *Gnate*, memento
 Sabbata cum primis sanctificare Dei,

Infimul & Glaciem vita, *Dilecte*, rigentem
 Ac Cane mordaci pejus & Angue fuge.
 Cum me ferret heri Pes extra patria Tecta
 Salvi, Nostra Domus quos capiebat, erant:
 Salva fuit Genetrix, fuit & Soror utraque salva,
 Sic fuit & salvus Frater uterque tuus.
 Ut salvi mancant omnes, reducemque Parentem
 Excipiant salvi, fac pia Vota Deo.
 Numen ego rogitō divinum Poplite flexo,
 Te salvum semper præstet & incolumen,
 Quo Studii Telam possis pertexere salvus,
 Salvus & ad patrios, Gnate, redire Lares.
 Deproperabam Coloniae cis Sream d. 12. Jan. 1711.

VIII. Dn. Eliæ Ranfften, Pastori. Lentzkium
d. 19. Jan. 1711.

PAstor Oves ducens in pingua Pascua Verbi,
 Compater omnimode suspiciende mihi.
 Tandem respiro! Tandem mihi grata Labores
 Post exantlatos Otia Jova facit!
 Otia sed quæ sunt aliis, non Otia mi sunt,
 Fallere pangendo Carmina namque juvat.
 Hinc & ad Officium, Tibi quod debetur Amico
 A me, nunc iterum se mea Musa parat,
 Quæ Tibi persolvit Grates, quod Grammasi nuper
 Affectum placuit significare tuum.
 Nam bona Verba, quibus Chartam tua Dextra notaræ,
 Sat flagrare docent Pectus Amore mei.
 Ceu Radii Solis suppressi Nubibus atris
 Resplendescentes nos hilarare solent;
 Sic etiam Splendor transmisso crede Sigilli
 (Qui hætenus Officii Nube retentus erat)
 Tandem prorumpens ac irradians Face rursus
 Lætitiæ implevit Pectora nostra novâ.
 Det Deus, ut nunquam, quod spondes, Lumen Amoris
 Occidat, in memet Flamma perennis erit.

Sed Te scire juvat fortasse, quid hicce Locorum
 Acciderit tenus hac, *Vir reverende*, novi?
 Obtinet antiquum *Munchberga*, & More proinde
 Gnaviter antiquo vivere quisque cupit.
Pugnandum est, & Martis Opus persæpe gerendum!
 Pace diu placida non datur hicce frui.
Fidendum est! Sapiens mavult diffidere, namque
 Qui fidit facilis fallitur & facilis.
Est conversandum! Sed quocum nescio, nam *Mens*,
 Quæ mihi blanditur, mox *Aconita* vomit
 Hic bene qui latet, is sapit ac bene vivit in Urbe,
 Rarus ubi fidus Cultor Amicitiae.
 Sed mirto hæc, quoniam nostrorum nosse Virorum
 Ingenium Temet, commemminisse juvat.
 Præterito nostras Anno Morsæque Tabernas
 Pallida pulsavit, Corpora Falce metens.
 Mollibus inprimis fuit hæc infesta Puellis
 Ac Pueris teneris, qui sine Voce jacent.
 Morbillis etenim viginti sustulit horum
 Non sine Ploratu Cordolioque Patrum.
 E Numero tantum civili sustulit unum,
Martinum Sprungen qui Tibi notus erat.
 Consul & Conjux Morbo vexata per Annum,
 Cui nullus potuit ferre Machaon Opem,
 Hæc Fatum, Vitæ pertæsa, precata subinde,
 Nunc placida pariter Morte peremta jacet.
 Conjugii quatuor deflent hinc pignora Matrem,
 Et sua funereo Corda Dolore coquunt,
 Uxorem pariter dolet inde Maritus acerbe,
 Spectando Funus funereasque Faces.
 Sunt alii plures, Luctus quo occupat ingens,
 Et quorum Malas plurima Gutta rigat,
 Flebile Sandapila cernentes Funus & atram
 Mortem sub Leges hancce vocasse suas.
 Et sane Vatis Cumææ vincere Fata
 Nestoreosque Annos vivere digna fuit;

Sed Deus hanc voluit cœlesti Sede locatam
 Expleri Donis Cœlicolumque Bonis,
 Quæ non invideo Defunctæ, sæpe sed opto
 Fulgenti in Cœlo Gaudia tanta mihi.
 Septima quum Jani nuper Lux orta fuisset,
 Me Sanguis Facibus jussit adesse sacris,
 Namque *Veredorum Præfectus* Fœdera firmat
 Cum *Schlichtin* lecta Virgine grata Thori,
 Queis Deus omnipotens faveat, Thalamumque co-
 ronet

(Si mea Vota valent) Fertilitate novum!
 Nil ita namque jugat Sponfos, quam Candor Amoris,
 Et Soboles fido multiplicata Thoro.
 Faxit utrumque Deus! Sit Tæda beata jugalis!
 Conjugibusque fient prospera Fata diu!
 Ore salutavi, tua quos donare Salute
 Grammata dixerunt, *dulcis Amice*, Viros,
 Quos inter lepidum Caput illud, nempe *Pudorem*,
 Est idem, pridem qui fuit ille, bonus;
 Læta suo rursus Tibi Nomine Verba referri
 Jussit, & ut servet Te Deus usque, vovet.
 Sic *Collega*, *Diœcesani* sic quoque cuncti
 Exoptant pariter Fata secunda Tibi.
 Quin mea Costa Tibi dicit memori Ore Salutem,
 Nam fuit imprimis huic tua grata Salus.
 Finio cum Voto, novus ut feliciter Annus
 Currat, currendo prospera quæque vehat,
 Incolumisque diu præsis, Duce & Auspice Christo,
 Officio Pastor, Filiolisque Pater,
 Uxori fidæ fidusque perinde Maritus!
 Annuat huic Voto, qui regit Astra, Deus!

*IX. Dn. Job. Petro Thielen, J. U. D. Professori
 Publ. Extraordinario & Consuli Francof.*

DOcte *Thilene* Soli patrii clarissima Lampas,
 Ingens Aonidum Pieridumque Decus.

Accipe præsentem, quam festinanter aravit
Chartam, quamque Tibi mittit amica Manus.
Hanc Vena quamvis exili nostra Thalia
Fuderit, inde tamen Fronte favente leges.
Audio nimirum, focii Tenuper (Amore
Vel tandem victum) Fœdus inisse Thori:
Audio Te Spartam quoque commutasse priorem,
Ac hodie fungi Consulis Officio:
Horum Fama meas postquam perreptat ad Aures,
Exulto totus Lætitiæque fremo.
Non igitur, bona Verba Tibi si dicat Amicus,
Captus Amore Tui, displicuisse potest.
Cui si forte suam nunquam pergrata levavit
Bellerophonteo Fonte Thalia Sitim;
Non ideo spernes, quoniam spectanda Voluntas,
Non vis est, *Fautor*, cum mea Metra legis.
Ut lætor vere, quod Consul, quodque Maritus
Audis, sic vere grator utrumque Tibi.
Esto, quod es Consul! Spartam, quam nactus es, orna
Consilio & fida Dexteritate juva.
Lex Tibi sit suprema, Salus Patriæ Populique,
Auspicio Consul quem regis ipse Dei.
Quæ Pater ante tuus Vestigia presit amandus,
Dum Fasces gesit Consulis ille boni.
His insiste, & quam de Te tua Patria cæpit,
Hancce novis Orsis Spem superare stude.
Ut pro sis multis, consulto *Compater* ob sis
Nulli, sit semper Meta Scopusque Tibi.
Consule Te vireat Pax & Concordia in Urbe!
Consule Te vigeant Curia, Tempia, Schola!
Subscribat Voto Deus, ac fortunet Honores!
Adsit Consilio, pro sit & Auxilio!
Vive diu! sed vive Deo, Patriæque Saluti!
Sicque Thilenorum Fama perennis erit.
Esto, quod es, Consul. Sed & esto perinde Maritus,
Cui venit in Thalamum Sponsa petita suum.

Quæ Facies hodie Rerum me tangat & angat
 Vel paucis referam, *Docte Patrone*, Tibi.
 Sunt fateor per sæpe Bonis Mala plurima mixta,
 Rursus & haut raro sunt Bona mixta Malis.
 Obtinet antiquum Mundus, solitoque proinde
 More *Suos* perquam diligit atque *Sues*.
 Vivo juvante Deo tamen hic cum Coniuge sospes,
 Sic vivunt Gnatae Filiolique mei.
 Spandoæ major sic vivit Filius atque
 Dat Musis Operam sedulus ipse sacris,
 Spemque facit certam, quod tandem aliquando fu-
 turus

Sit talis, qualis cognitus inde fuit.
 Quæque Viro nupsit Berlini Filia, nuper
 Scripsit quod pariter Corpore sana fiet.
 Sic Deus, in cuius Manibus Sors nostra reposita est,
 Nos porro servet pro Bonitate sua,
 Det simul & Pacem nobis & in Urbe & in Orbe,
 Urbs ac Orbis enim Pace vigente vigent.
 Sed fragiles Calamo nimium lassavimus Artus
 Ut Manus Officium longius ægra neget.
 Ergo salutata peramanter Nomine nostro
 Coniugii Socia, *Fautor amande*, tua,
 Tute diu valeas, evectus & altior idem
 Qui pridem maneat, sis memor atque tui
 Münchb, d. 8. Iduum Febr. 1711.

Colhardi.

*X. Generoso Dn. Wilhelmo à Tettau, Came-
 rario Regio & Satrapæ Insterburgensi.
 Berolinum.*

Tettau, Nobilium clarissima Lampas, abunde
 Gratia contingat, Fama, Salusque Tibi!
 Dulcia sepositis agitavi Gaudia Curis
 Grammati perlectis, *Docte Patrone*, tuis,

Anglia queis quoniam sua Munera junxerat, inde
 Gaudia cum Plausu sunt duplicata mea.
 Transmissum Donum postquam Syringa probavit,
 Collaudat Terram Virginiumque Solum;
 Utque sibi ferat hinc gustandum sæpe Tabacum
 Mercurius, Votis expetit illa suis.
 Non equidem inficior, Præconia digna mereri
 Nicotium, quem fert hic bene cultus Ager,
 Reddit enim Somnum Placidum, feliciter Alvum
 Promovet ac Visum magnopere exacuit;
 Attamen est multo (nam verum dicere fas est)
 Viribus inferior Virginiaque minor.
 Hinc mihi Virginii quæ Copia rara Tabaci
 Contigit Auspicio, *Vir Generose*, Tuo,
 Memonet, ut Grates grato pro Munere dicam,
 Copia mi postquam nulla referre datur.
 Ergo Tibi Grates, quas possum, dico: referre
 Cum nequeam, maneo Debitor usque Tuus.
 Insimul hos voveo Flores concedat abunde
 Anglia prædives, *Satrapa*, sæpe Tibi.
 Sic nullus dubito, quin sit factura Clientem
 Illorum rursus Dextera participem.
 Quodsi contingat nostram transire per Urbem,
 Ne mea prætereas Tecta, *Patrone*, rogo.
 Prandia si nequeam Tibi lauta parare, Tabaci
 Fistula supplebit, *Magne Patrone*, Locum.
 Interea tutus sub Jovæ Umbone quiesce!
 Totus id exoptat, *Vir Generose*, Cliens:
 Monachomonti pridie Calendarum Martii. A. O. R. 1711.

DECAS SEXTA.

*I. Dn. M. Godofredo Ohmen, Pastori Præsi-
 diariorum Militum. Cüstrinum.*

Multa Salus ab Eo veniat, patiando Salutem
 Qui peperit nobis, *Vir venerande*, Tibi!

Urbem, quam dicunt Francfurtum, nuper adivi
 Nummis emturus si qua necesse mihi.
 Quæ cum Res esset confecta repente, Crumena
 Omnî Spe citius deficiente mea;
 Inde, quod & quantum Solis restabat, Amicos
 Convenio charos, quos Viadrina capit.
 Inter quos unus, qui longo cognitus Ufu,
 Cujus & ante Fides sæpe probata mihi,
 Hic nova multa mihi confestim narrat, ut Ufus
 Fert, quando coeunt conveniuntque Boni.
 Nec sine Cordolio primum referebat, *Ebertum*
 Doctorem Juris, Pieridumque Decus,
 Qui justis tenus hac moderatus Legibus Urbem
 Ante duos Menses occubuisse Neci.
 Fata Viri tanti, noti mihi quattuor ultra
 Lustra coquunt justo Corda Dolore mea.
 Sed mutare nefas, quod fert divina Voluntas,
 Quæ si mandarit, protinus ipse sequar.
 Sed mihi quærenti: Quis Spartam nactus Eberti?
 Respondet Pylades: Syndicus ipse *Thile*
 Altior evectus patriæ tenet Urbis Habenas
 Auspicio Populi, Suffragioque Patrum.
 Successor tanto, pergebat, Munere dignus,
 Quem Patriæ fervet Secula multa Deus!
 Fiat! conclamo, *Thile*, quo præstantior alter
 Vix erit, is vivat Secula multa precor!
 Et sub Eo vigeat Pax & Concordia, sola
 Quæ Patriæ optatas munit & unit Opes!
 Jam valedicturum me rursus quærit Amicus:
 Quo feret hinc Pastor Te tua Planta Pedis?
 Cui regero: Recta vadam visurus Amicum
Ohmen, qui docti Gloria rara Chori.
Ohmius at non est Francfurti, ait ille vicissim,
 Cüstrini quoniam curat Ovile Dei:
 Quippe Viros, duri Martis qui Castra sequuntur,
 Illius Fidei credidit ipse Deus.

Talibus auditis, quod Amicus vera loquatur
 Pro certo primum credere vix potui.
 Hinc mirabundus quæro, quid moverit *Obmen*,
 Dulcia quod patrii liquerit Arva Soli?
 Sed quid ego miror? quid Causam quæro subinde
 Discessus subiti, *Vir reverende*, tui?
 Non nostri Arbitrii est, ubi vivere quisque velimus,
 Unicuique Locum Fata dedere suum.
 Certior hinc factus, Tibi, *Pastor amande*, dedisse
 Cüstrini fixum Fata secunda Locum,
 Affectam tacita Dulcedine mulceo Mentem,
 Et quod jamdudum sentio, dico palam:
 Nempe Tibi hanc Spartam tribuit Doctrina, Fidesque,
 Candor & Ingenii, mellifluusque Lepor.
 Hinc simul ex Animo nunc gratulor, Auspice nam-
 que,
 Sparta Tibi Christo contigit atque Duce.
 Officium Vultu præsentis suscipe, & Autor
 Officii præsto Jova futurus erit.
 Instrue, castiga, rege, consule, corrige, culpa,
 Gnaviter ac urge Relligionis Opus.
 Quas struit Insidias Lupus infernalis Ovili
 Christi, qua parest Sedulitate cave.
 Næ talem si Te præstabis, ut ominor, *Obmi*,
 Præstabis certe Te satis *Audga Dis*,
 Cui Deus omnipotens aderit prope Flamine sancto,
 Cujus & Eloquio Vimque Decusque dabit,
 Digna cui pariter tribuet quoque Præmia tandem,
 Præmia digna Solo, Præmia digna Polo.
 Porro si qua tui tangit Te Cura *Colhardi*,
 Voto subscribas illius huicce pio,
 Et commendatum Juvenem, qui Grammata tradit,
 Inprimis habeas de meliore Notā.
 Dignus Amore tuo est, dignusque perinde Favore,
 Quod Musas vera cum Pietate colit.

Nomina si quæris, **Gerise** est Cognomine dictus,
 Hunc, si qua poteris Parte juvare, juva,
 Sicut in Effectu, quod Commendatio nostra
 Grata Tibi fuerit, sentiat ille palam.
 Hisce vale, *Pastor*, Spartam quam nactus es orna
 Et Spartæ Martham mox quoque junge piam,
 Quæ sit per totam Custos gratisima Vitam,
 Consors Lætitiæ, Tristitiæque tuæ.
 Conscia secreti semper fidissima vestri,
 Adstans in vestris pervigil Obsequiis.
 Unus Vir, nullus Vir. Jovæ est Unio grata,
 Quippe Solum cumulat multiplicatque Polum:
 Ergo vel tandem, quod charus svadet Amicus.
 Elige cui dicas: *Tu mihi sola places!*
 Müncheb. pridie Nonarum Martii. 1711.

*II. Dn. Johanni Christophoro Becmanno, SS.
 Theol. Doct. ejusdemque Prof. Ordinario
 Francof.*

Vir summe reverende, benigne Patrone & Amice,
 Gloria Musarum, Theiologumque Decus,
 Octiduum elapsum est, cum Temet in Aedibus ipsum
 Convenisse tuis Copia facta mihi.
 Et quia confestim patuit tum Porta petenti,
 Hinc merito Grates Pectore solvo Tibi.
 Illius Juvenis, Sermones cædere quo de
 Tum contingebat, sis precor usque memor,
 Conscriptis Patribus quo suffragantibus ille
 Damnetur Voti, Numine dante, sui.
 Me Patrocinii Scuto jam Lustra vel ante
 Quinque satis texti, *Fautor amande*, tuo.
 Per Te namque mihi est ad Honores Semita strata,
 Quod gratus memini, prædico sæpe palam.
 O à me posset Benefactis digna rependi
 Talio! sed nulla solvere Parte queo;

Ingrati vero mihi ne Nota possit inuri,
 Munus, quod cernis, jam levidense fero.
 Sed levidense licet Munus fiet, attamen illo
 Donari nuper Te voluisse scio.
 Ergo *Mecænas* capias id Fronte serena,
 Mentem, non Donum, respiciasque bonam,
 Ac affles Aura leni me porro Favoris,
 Quod rogat obnixe, *Magne Patrone*, *Cliens*:
 Sed vetat *Εὐπορίῃ* Strepitus, ne scribere possim
 Plura, proin solito finio More: Vale!
 Münchb. d. 9. Martii. 1711.

III. *Dn. Theodoro Pudori, Pastori, Hermer-*
storffum. d. 13. Mart. 1711.

UT Cyprinorum latorum Copia fiat,
 Quos promittebas nuper, *Amice*, mihi,
 Servus ad Obsequium promptus facilisque Magistri
 Vectus Equo celeri jam tua Tecta petit.
 Ergo Pollicitis qui dives sponte fuisti,
 Pollicitis firmam, ceu decet, adde Fidem,
 Atque duos latos Cyprinos mitte petenti,
 Pro quibus Aes æquum Servus, *Amice*, dabit.
 Quodsi Polliciti tua Pondere Verba carebunt
 Falsiloquum dicet Te mea Costa palam.
 Finio cum Voto: Contingat vita *Pudori*
 Gratia, Prosperitas, Mens quoque prompta pati,
 Scommata quo possis ac eumentita subinde
 Crimina cum Morfu, crebraque ferre Probra.
 Talia Pastori nam solvit Præmia fido
 Gens nimium stupida quæ Ruditate valet.
 Non ita, qui sacras Vitam excoluere per Artes,
 Quorum & in Aonio splendida Fama Choro?
 Non ita, qui solus Rerum dominatur Habenas
 Justitia, & toto quicquid in Orbe, regit,
 Illi, quanta probus mereatur Præmia Pastor:
 Ac idem quo sit dignus Honore sciunt,

Hic fido pariter Pastori Præmia servat,
Præmia digna Solo, præmia digna Polo.
Ergo *Pudor* perfer, Dolor hic Tibi proderit olim,
Et Te vel tandem ducet ad Astra Poli!

*IV. Dn. Ephraimo Gottlibio Colbardo, Pastori.
Zindorffium. d. 20. Mart. 1711.*

Filia defuncta est tua parvula Munere Vitæ,
Cui, *Frater*, mœstus Funera mœsta paras.
Funera sed quamvis Tibi sint hæc mœsta Parenti,
Sunt tamen hæc Gnatae Funera læta tuæ.
Nam quæ præmissa est, non est amissa Puella,
Præiit, at periit non *Catharina* tua.
Vicit & ad Portum cito venit, ovansque triumphat,
Illius hinc vere Funera Fœnus habent.
Ergo tuum vincas Animum, quia flectere Nemo
Fata potest, omnes cogimur ipsa sequi.
Atque Modum ponas Lacrymis, nec Gaudia Gnatae
Invideas charæ non peritura Poli
His Te Tutelæ Jovæ commendo paternæ,
Qui regat atque tegat Teque Tuosque. Vale!

V. In Obitum Josephi I. Imperatoris Romanorum potentissimi 1711. d. 17. Apr. Diem suum obeuntis.

Obstupui, steteruntque Comæ, Vox Faucibus hæsit,
Cæsaris ut retulit publica Fama Necem.
Qui Legum justo Moderamine circiter Annos
Imperium rexit quatuor atque duos,
Obstupui! Imperio metuo quia Fata sinistra
Dum Caput Imperii Fata suprema subit.
Ad Genus obstupui Mortis, nam fertur Joseph
Morbillis tetrishic cecidisse probus.
Heroi tanto debebant parcere Parcæ
Ante nec immites rumpere Fila Diem,

Sed dolor! hæc Vis est Parcarum maxima, quæ non
Respectum ullius Conditionis habent.

Quæ nec Opes curant, nec summos Orbis Honores,
Et claros Cineres tristia Saxa premunt.

Nil valet hic Aetas, Mores, Prudentia, Virtus,
Nil Favor, Imperium, Mens generosa nihil.

Mors æquo potius Pede Pauperis atra Tabernas
Et Turres pulsat Cæsaris eximias.

Hinc ego Josephi mirari desino Mortem,
Quem scio sub Leges Fata vocasse suas.

Sed tamen interea non desino Fata dolere
Herois tanti magnanimique Ducis.

Nam Capite ablato male vulgo Membra cohærent.

Quæ mala præfagit Mens mea, pelle Deus!

Da contra vivant semper concorditer octo

Fulcra sacri Imperii, quæ pie Christe tege,

Ut sua quisque suæ Vitis Ficusque sub Umbra

Fulcris hisce diu Munia tutus agat,

Interea Cæsar, cujus sub Tegmine bis ter

Annos, ceu memini, sat bene cuique fuit,

Floreat ut Cedrus, Factorum ut Palma Virore,

E Tumulique olim Pondere surgat ovans.

Hoc Deus æternet Votum! Et tu grata futura

Posteritas tantum concelebrato Ducem.

*VI. Hagiosynedrii Regii Rescriptam, quod d.
8. April. 1711. Lucem vidit & quo Festum Eu-
charisticum in diem 25. Maji feriandum in-
dicitur, sequentes Elegi comitati sunt:*

Spicula dira fati vicina Polonia Pestis

Sensit; queis lenta Corpora Tabe cadunt.

Sensit & hæc itidem Pomerania, sensit abunde

Proh dolor! hæc cunctis Prussia chara Bonis,

Quid quod idem tragico probat Ukaro-Marchia Casu,

Prentzlo cum primis inclyta Metropolis,

Hæc.

Haftenus hic etenim Juvenumque Senumque perinde
 Turmatim rapuit Corpora dira Lues.
 Nec fuit in Medicis correptos Arte levare
 Sæpe utrumque simul fustulit una dies.
 Lurida nec potuit funestæ Semina Pestis
 Pellere prudenti Curia Consilio.
 Nec quicquam valuit, Regls qui Castra Gradivi
 Horrida sectatur, Vir ferus Ense suo.
 Innumeros potius jugulavit lethifer Aestus
 Mortales, Natis junxit & ille Patres.
 Hoc periere Senes, Juvenes periere perinde,
 Improbushoc cecidit, succubuitque Probus.
 E vivis Patres, Irum cum divite Crasso,
 Hæredemque Domus Pestis acerba vocat.
 Et Sponsi & Sponsæ densantur Funera mista,
 Ejus enim Telis invia nulla Via est.
 Cum tener in Matris Gremio modo luderet Infans
 Lætus, sæva cito Pestis utrumque rulit.
 Pignora conjugii cum cernunt forte jacentes
 Sandapila Matrem Cordolioque Patrem
 Solvuntur subito in Lacrymas, nec Corporis Artus
 Ardenti nec Mens ægra Dolore vacant.
 Hanc miseram Sortem tandem pia Vota levarunt,
 Suppliciter pulsar queis pia Turba Polum.
 Et quibus illa Poli Rectorem denique vicit,
 Ut rabidam penitus solveret ipse Luem.
 Fas erit ergo Deo Præconia dicere Laudum,
 Qui procul hinc pepulit Semina dira Luis,
 Quoque jubente eadem contermina Regna reliquit,
 Quorum jam mulcet lætior Aura Lares.
 Fas erit & duplices hinc Cælo tendere Palmas
 Ac Prece devota Numen adire Dei,
 Ut nos adspiciat post hac quoque Fronte serena,
 Ut juvet inprimis Prusiacamque Domum,
 Cujus stet Fortuna, & Avi numerentur Avorum,
 Quaque patet semper sit benedicta precor.

Næ sic felices nobis promittimus Annos,
 Nec nobis unquam vivere Carcer erit:
 Ergo prout fas est ac exigit ipsa Voluntas
 Regis, Rescriptum quod docet hocce pium.
 Insiste illius sic, *Vir reverende*, Tenori
 Muneris ut Ratio dictitat ipsa Tibi.
 Dicque Deo soli *παιδνετ* Pectore Grates,
 Solus enim juvit, solus Opemque tulit.
 Hoc ipsum *Pastor* Te, quem complector Amore,
Inspector moneo ac insimul opto: Vale!
 Münchb. d. 20. Apr. 1711.

*VII. Christophoro Adolpbo Colbardo, Gymna-
 sii Parthenopolitani hodie Civi, 1711. d. 2.
 Julii. Magdeburgum.*

ORdior à Lacrymis quam cernis, *Gnate*, Lituram,
 Quas nullo possum jam cohibere Modo:
 Sors etenim Casu me fallax urget acerbo,
 Gutta per attonitas ut fluat orta Malas.
 Scire cupis, *Fili*, quæ tanti Causa Doloris?
 Eloquar! arrectis Auribus hancce bibe:
 Nempe quod errabat per Campos ante virentes,
 Desinit Armentum jam reboare meum.
 Nam mala vicini Pecoris Contagia lædunt
 Ac læsere meum sic dolor! illa Pecus,
 E multis Vaccis ut plane nulla supersit,
 Bos est enectus, Taurus & ipse jacet.
 Hinc nec arare licet, nec Semina spargere Sulcis,
 Nec Messis Spes est concipienda mihi.
 Nec Sors me solum mala vexat: Talia Fata
 Quemvis, qui Pecudes nutrit in Urbe, premunt.
 Inprimis dives Pecoris fuit ille *Veredum*
Præfectus, sed jam pauper ubique jacet.

Occubuere etenim Vituli, qui Pascua nondum
 Campi gustarant, Occubuere Boves:
 Ut queat è multis hic Vir numerare nec unum,
 Qui velit incultum vivus arare Solum.
 Non phaleratus Equus, non Porcus sordidus ullus,
 Non fert lanigerum talia Fata Pecus;
 Sed perit, ut dixi, mihi Funere Vacca petulca
 Cum Vitulis, Tauris, cornigerisque Bobus.
 Quin qui terrificis Mugitibus Aëra quondam
 Complebat, cecidit Vir Gregis ipse ferox.
 Hoc fatale quidem! Totius namque Coloni
 Dicunt jam nullam Spem superesse Gregis.
 Deglupsit Pecudes, sic affirmante Bubulco,
 Centum intra Mensem carnificina Manus:
 Pestem si Pecoris certam quis dicat in Urbe
 Grassari, quod Res est, ait ille palam.
 O Deus omnipotens afflicto respice tandem
 Huicque Malo Finem fac precor ipse bonum!
 Cernis, quæ Rerum Facies sit, *Gnate*, Parentum:
 Quæ sit Amicorum Sors pariterque vides:
 Quas hodie Causas habeat tua chara dolendi,
 Flendi, tristandi Patria, *Gnate*, vides.
 Vivimus incolumes, sic vivunt Sanguine juncti,
 Et Cives, quotquot Circulus Urbis habet.
 Vivimus incolumes inquam; sed noverit unde
 Proveniant nobis Vitæ Alimenta Deus.
 Caseus & Panis sunt optima Fercula sanis!
 Extinctis Vaccis Caseus unde venit?
 Panis, & extinctis Bobus omnibus, unde petendus?
 Quis sua Colla Jugo subdet Agrumque colet?
 Unde Fimo pingui Tellus saturabitur alma?
 Quo sine Proventus exigui esse solent,
 Tu quoties scribis petis Aes, sed quæritur: Unde?
 Te miser unde potest Aere juvare Pater?
 Cessat Ager, cessant Reditus: Dic unde Parenti,
 Quæ præsens poscit Vita, petenda tuo?

Felices frustra nobis promittimus Annos
 Immundo in Mundo, nos ubi Fata gravant!
 A Lacrymis cepi quam Fato urgente Lituram
 In Lacrymis itidem finio, *Gnate*, meam.
 Finio sic, quoniam Pecus ablaturus atrocis,
 Carnificis Stabulis fertur adesse Puer,
 Heu mea quam gelidus Præcordia conterit Horror!
 Heu quam Vox hæret Faucibus ipsa meis!
Gnate vale! hoc potis est vix tristis dicere Lingua &
 Utere Fortuna prosperiore diu!
 Tu Pater omnipotens rogitō quem Poplite flexo
 Et junctis Palmis, ah misere mei!
 Cor mihi percussum est, ceu Fœnum arefcit in Agris
 Ossaque sunt veluti Torris adusta mihi,
 Pulveribus vescor ceu Pane, & misceo Potum
 Heu Gemitu & Lacrymis innumerabilibus.
 O Deus afflicto præsta Solatia firma,
 Nec Servum Auxilio desere quæso tuum.

VIII. Dn. B. D. d. W. C. R. St.
d. 21. Sept. 1711.

Auspicio vestro, *Mecænas* magne, Culinæ
 Cervina infertur, quæ sapit assa, Caro.
 Pergratum Donum! pro quo nunc dicere possum
 Grates, non Grates ipse referre queo.
 Quod possum præsto : Et memori de Pectore Gra-
 tes

Nunc equidem dico, *Vir Generose*, Tibi.
 Sed quia non valeo Grates pro Munere grato,
 Quo sum donatus, forte referre Tibi;
 Nec video, Aere tuo qui possum exire *Patrone*,
 Debitor hinc maneo semper & usque tuus:

Si placear Canibus denfos circumdare Saltus,
 Occumbat Telis Præda petita tuis:
 Si lubeat celeres Arcu tentare Sagittas,
 Prosterne multas non sine Laude Feras:
 Nam tua si porro est felix Captura Ferarum,
 Non erit infelix nostra Culina. Vale!
Vir Generose, vale! Valeat generosa Marita!
 Bis duo sic valeant Pignora chara Thori!

*IX. Dn. Jobanni Friderico Fritschio, J. U.
 C. Bucoviam.*

CLare Vir ac almæ Themidos venerande Sacerdos,
Fautor cum primis suspiciende mihi.
 Volvere quæ vetuit tenus hac Meditatio sacra
 (Atque quaterna quidem) Grammata docta Manu;
 Hæc postquam nobis hodie Deus Otia fecit,
 Mox Oculo fixo & Mente sagace lego.
 Gaudeo, quod scribis, jam Te versare diurna
 Nocturnaque Manu Biblia sacra Dei.
 Et quod cum primis hodie Tibi sedula Curæ
 Codicis antiqui Læctio Græca fiet.
 Næ Labor hic paucis arridet Jure peritis,
 Volvere queis *Baldum* dulcius esse solet.
 Cum Græco Textu plane Commercia nulla,
 Cui suus est Curæ *Justinianus*, habet.
 Sed tamen, æternæ quibus est pia Cura Salutis,
 Scandere quique poli Regna beata petunt,
 Præ reliquis Jovæ hos delectant candida Jussa
 Quæque proinde Manu Nocte Dieque terunt,
 Sic merito. Nam qui dedit hic sua Nomina Christo,
 Illius & Verbum sedulus ille legat.
 Voce: *γραφὰς ἁγίας διασκευᾶν!* Christus abunde
 Commendat nobis omnibus hoc Studium.

Et felix sane est, Moniti non immemor hujus
 Quisquis scrutatur naviter ipse γραφὰς.
 Sed tamen hoc multo felicior ille putandus
 Est, quem Dicentis non Idioma latet.
 Certe cui Textus non est authenticus ullus
 Scripturæ ignotus, quæ legit, ille capit.
 Is videt isque audit, quo Spiritus Ore loquatur,
 Et quod sit Rivis dulcior ipse Latex.
 Non Te poeniteat Studii, nam proderit Olim,
 Ut tandem fueris ἐν τῇ γραφᾷ δύναντος.
 Scripturæ sacrae quantum ipsa Scientia crescit,
 Tantum crede mihi, crescit & ipse Amor.
 Inter Volvendum Genesin quæ *Fautor amande*,
 Dissona signavit Dextra subinde tua,
 Hæc subito tacita quadam Dulcedine Mentem
 Afficiunt, recreant, exhilarantque meam.
 Ut, si Jova mihi Vitam concefferit, ipse
 Hanc Operam ulterius continuare velim.
Biblia noster Amor! Sint hæc tua Cura perinde,
 Ut dicas pariter: *Biblia noster Amor!*
 Hisce diu tutus, sub Jovæ Umbone quiesce!
 Quod tuus ex imis optat, Amice, Fibris
 Münchb. d. 23. Sept. 1711. Colhard.

X. P. C. I. V. d. 2. Oct. 1711.

Participem, *Pastor*, facerem Te Corde libente
 Autoris sacri, quem tua Charta petit,
 Dummodo, quæ semper Tibi tota patefcit Amico,
 Angusta hunc caperet Bibliotheca mea;
 Usibus at nostris ubi denegat hæcce Libellum,
 Denegat hunc itidem Dextera Jure Tibi.

DECAS SEPTIMA.

*In priori Editione sequentibus Epistolis hæc
Dedicatio præmissa fuit:*

*Per-illustri ac Generoso Domino Dn. Fridерico
Wilhelmo de Grote, Serenissimi ac Potentissimi
Borussorum Regis Camerario fidelissimo, Suc-
centurioni Satellitum meritisimo, & Ordinis
S. Johannis Equiti dignissimo, &c. &c,
Patrono suo benignissimo*

S. P.

G*rote per-illustris, Regi dilecte potenti,
Aonique Decus Præsidiumque Gregis.
Carmina culpantur, laudantur Carmina sæpe,
Nam sua pro Captu Fata legentis habent.
Carmina culpantur merito, quæ Crimina fundunt,
Mentibus aut teneris pernitiōsa vomunt.
Contra laudantur, quæ profunt Carmina, nec non
Quæ sunt ingenuis tincta subinde Jocis.
Carmina laudavi à teneris, & Carmina amavi,
Inde Lyram Digitis tangere dulce fuit.
Non mihi, quod Bonitas Naturæ divitis esset,
Fercula quæ lautæ promeret apta Gulæ;
Sed Puero quæsitæ fuit Virtutis Honestas
Præmia Cultori quæ ferat apta suo,
His Studiis vixit lætissima junior Ætas
Lætitiā magnā ferior inde capit
Quæ prostant Decades nostræ, id testantur aperte,
Quam gratus Phœbi sit Labor iste mihi.
Huncce suo Momus culpavit More: quid inde?
Non placeo Momo, nec placet ille mihi.
Non Labor est aliquis Nasonis rodere Carmen,
Sed Labor est melius substituisse gravis.*

Judicium Momi conculcat nostra Thalia,
 Dum Metra, quæ cecinit, docta Caterva probat.
 Docta Caterva probat mea Carmina: Comprobat illa
 Cumprimis Clio, *Vir generose*, tua.
 Clio, quæ tantum reliquas Caput extulit inter
 Musas prudenti Palladis Arbitrio,
 Quantum lenta solent inter Viburna Cupressi
 Cætera vel quantum Sidera Luna Polo.
 Litera Testis erit nuper transmissa, *Patrone*,
 (Litera, quæ summi Signa Favoris habet)
 Hæc etenim magni, quæ sum modulatus Avena
 Interdum tenui, Carmina nostra facit,
 Et quatuor Decadum, quæ restant, *Ἐκδοσιν* urget,
 Quod Mentem possint exhilarare bonam.
 Annuo mox lætus Monitis & Jussa capeffo,
 Sic suadet Pietas Obsequiumque meum.
 Hinc hodie prodit (sed non limatus ad Unguem)
 Ingenii Partus, *Vir Generose*, novus,
 Qui Mæcenatem Te quærit, liber ut inde
 A patulis Momi Riētibus esse queat.
 Non Te forte juvant Arbusta, humilesque Myricæ?
 Magnus es, hinc merito Te quoque magna decent.
 Gaudia si lubeat tamen interponere Curis.
 Hæc mea Metra Tibi reddere grata queunt
Grote per-illustris, Musarum Gloria prima,
 De nostro sentis Carmine honorifice,
 Ergo Virtutis locupletes accipe Testes,
 Dulcia nec Tectis ejice Pleetra tuis.
 Non Levitas audax Versus Tibi mittere jussit:
 Jussit Honos, jussit Gloria, jussit Amor.
 Sique, *per-illustris Vir*, nostris annuis Ausis,
 Atque capis prona Carmina nostra Manu,
 Semper Honos, Nomenque tuum, Laudesq; manebunt,
 Cornua dum Lunæ se variantis erunt.
Vive Deo gratus! Splendorem Stirpis avitæ
 Moribus exorna, cœu facis, usque probis!

*Vive Viro charus, cujus Diadema coronat
Frontem, & qui Musas protegit atque fovet!*

Vive Tibi Talos à Vertice sanus ad imos!

Vive mihi! Musis vive faveque meis!

Münchbergæ, d. 24. Jan. 1713.

Colhardus.

I. Dn. P. C. E. J. U. C. U. d. 12. Octobr. 1711.

Verba coacta Modis metricis, quæ vestra Camœna
Fudit, sat crebro lecta fuere mihi.

Gaudeo, quod vivas ex Voto, quodque vigescas;

Sic Duce vive DEO, sicque vigesce diu!

Gaudeo, quod Spartam sistandem nactus honestam:

Faxit, ut hanc ornes ac tueare, DEUS!

Gaudeo, quod Spartæ Tibi Mens sit jungere Martham,

Et castæ Veneris nunc quoque Castra sequi:

Gratulor! Utque diu Tibi Mentem hanc servet Iova

Servet constanter perpetuoque, precor!

Certe olim non sic sensisti: Namque solebas

Conjugium durum dicere sæpe Jugum.

Ac allatrabas magno plerumque Cachinno

Omnes, qui peterent Fœdera grata Thori.

Quin mihi scribebas: *Quæ Te Dementia cœpit!*

Cum suavi huic vellem subdere Colla Jugo.

Dulce Tibi contra resolutivo vivere Collo,

Nullaque Conjugii Vincula grata pati.

Fœda videbatur Tibi quævis, rustica quævis,

Dignaque Conjugio nulla Puella tuo.

Horrebas tenues, horrebas Corpore pingves,

Nec Tibi grata brevis, nec Tibi longa fuit.

Candida temnebas, nisi quæ suffusa Rubore

Vernarent propriis Ora serena Rosis.

Nigra Supercilia & Frons libera, Lumina nigra

Urebant Animum sæpe notata tuum.

Flammea dilexisti modicumque tumentia Labra,

Quæ Tibi gustanti Basia plena darent!

In tereti Collo visum pretiosius Aurum
 Gemmaque Judicio plus radiare tuo.
 Jam Tibi Mens alia est, quod perquam laudo, precorq;
 In Thalamum veniat Virgo pudica brevi,
 Quam Manibus cingas, cui tot quoque Basia figas
 Labris, quod Vati Lesbia blanda suo.
 Sed tua pacturus focialia Fœdera Lecti
 Invita sueto Grammasi More tuum.
 Gestio nam præsens Epulis solennibus hîsce
Davidis Jonathan fidus adesse mei,
 Cujus cum fuerim à teneris cupidissimus Annis,
 Non abero certe, si modo sanus ero.
 Nec sis sollicitus de Curru deque Caballo,
 Nam Pede carpo Viam deficiente Rota,
 Hæc tamen expressa sub Conditione paciscor,
 Corpore si valeo, si neque Sparta negat.
 Ludenti Calamo Veniam dabis atque valebis,
 Namque vetat Spartæ scribere plura Labor.

II. A. C. I. V. d. 19. Octobr. 1711.

TEmpore præscripto non comparebit Amicus,
 Illius quoniam Corpora Langvor habet:
 Namque laboravit Pituita, atque inde Dolores
 Pectoris & Capitis pertulit ille graves.
 Pertulit & perfert circa Diaphragma Dolores
 Tantos, ut peregre non queat ire miser,
 Ulla nec hunc Cereris nec tangit Cura Lyæi,
 Quin nocet huic Bacchus, sordet & alma Ceres.
 Rectius ergo Domi latitat, propriæque Salutis
 Assiduam Curam sedulus ipse gerit.
 Indue Tu faciles gaudenti Pectore Vultus,
 Et Tecum carpant Gaudia grata Tui.
 Vive diu sospes, quia sospitis optima Vita est,
 Sospes & ut reddar fer pia Vota DEO.

III. D. P. W. d. 28. Octobr. 1711.

CUi nutrire lubet Nummos Quincuncemodesto,
 Jure facit, quoniam Jureperitus ait.
 Scribere cui lubeat sed pro Quincunce Decussem,
 Illicitis fane Quæstibus auget Opes.
 Quod licet ergo, Tibi libeat: Quod non licet, absit,
 Nec libeat quoquo poscere, *Myſta*, Modo.
 Ni fallor, tua Dextra tenet Chirographa N. N.
 Quæ dedit in nostris Aedibus ipse Tibi:
 Hæc lege, nec posthac urgebit Charta Decussem,
 Quincuncemque statò Tempore sponte dabit.

IV. Dn. P. G. M. d. 17. Nov. 1711.

Quem mihi præsentem non convenisse licebat,
 Hunc adit absentem Litera nostra Virum,
 Et Rem, quam coram Tibi narravisset Amicus
 Pluribus, hanc paucis nunc manus ægra refert.
 Nimirum Juvenis, Tibi visus in Aedibus olim
 Nostris, & cujus Nomina nota Tibi,
 Hic postquam nuper Spartæ est admotus honestæ,
 Et Marthæ jungi discupit atque petit.
 Conatum Juvenenis ne perquam laudo proboque,
 Cujus ut eveniant Cœpta secunda precor!
 A me quæsitus, quam de legisset Amicam,
 Dicere cui posset: *Tu mihi sola places?*
 Ilico respondet, quod sit tua Filia major,
 Conjugio cuperet quam sociare sibi.
 Utque suo Voto potiatur, sæpe modeste
 Hunc Operam credas expetiisse meam.
 Hæc & *Amice*, quidem fuit unica Causa, seorsim
 Sermones Tecum cædere cur placuit.
 Cumque Domi Te non licuit vidisse, proinde
 Fungatur præsens Munere Charta Proci.
 Ergo si Juveni lubet hancce locare Puellam,
 Quam Thalami Sociam deligit ille sibi;

Grammasin edoceas, tua quæ Sententia Patris,
Mens quæ sit Gnatae & Conjugis, idque brevi.
Interea valeas, valeat tua Costa perinde,
Vobiscum valeat Gnata petitadiu!

V. G. A. U. d. 4. Decembr. 1711.

PArturiunt Montes nascetur ridiculus Mus!
Magnificus Titulus prætereaque nihil!
Sic cum festivo Plausu mea Musa canebat
Nuper, & hos crebro reddidit Ore Sonos.
Arrige nunc, Plausus qui Causam quæris, *Amice,*
Aures, ac Risum, si potes, usque tene.
Projicit Ampullas & sesquipedalia Verba
Autor, quem misit mi tua Dextra, Libri.
Sæpe mihi lectus, mihi sæpe relectus & idem.
Quid tandem? Vox est prætereaque nihil.
Aut si præterea est aliquid, Chaos atque Chimæra est,
Lectori pariens Tædia longa suo.
Tædia ne pariat mihi porro, remitto Libellum.
Volvere quem tenuit Dextera nostra. Vale!

VI. Dn. Andreae Dieterich Jacobi, Fiscali.
Berolinum d. 3. Jan. 1712.

CArmen ego fixis Oculis & Mente sagaci
Transmissum legi, *Docte Patrone*, tuum.
Nectareum Carmen! Musæ dictasse videntur
Ipse Romanæ Verbaque Resque Tibi:
Namque scatet tersis Verbis & Rebus ad instar
Fluminis. In Summa: Cuncta Lepore nitent.
Ut quantum illius mihi Lectio Deliciarum
Attulerit, fari vix mea Lingua queat.
Grates pro grato Tibi Carmine canto, referre
Cum nequeam, maneo Debitor usque tuus.
Interea Casus tragicus, quem Carmine culto
Narras auditu non mihi gratus erat.

Nam

Namque refers *Domini de Tettau* Fata sinistra,
 Fata ad quæ mea Mens mox stupefacta tremit.
 Quippe Melancholicus Sclopeti creditur Ictu
 Conscivisse sibi proh dolor! ipse Necem.
 Fata Viri doleo, nec sufficit Unda Dolori,
 Nec Vox, nec Numeri sufficiunt Lacrymis.
 Spiritus in Christo Patroni vivat ovetque!
 (Quod vovet è penitis nostra Camœna Fibris)
 Osibus exequialis Honor jam præstitus, ergo
 In Gremio Terræ molliter illa cubent.
 Sed nos hæc moneant Patroni Funera, quæ Sors
 Illius fuerit, nostra quod esse queat.
 Ergo DEI semper nos servet Dextra potentis,
 Seu Vitam extendat, relinquere seu jubeat.
 Tristia miscentur lætis! Post tristia Fata
 De *Tettau* pergis scribere læta mihi,
 Dum Finem Exilii memoras instare *Pudoris*,
 Quæ Res auditu per-mihi-grata fuit,
 Qui Prece devota Jovam sum sæpe precatus
 Huic facilem sese præstet ut ipse Viro,
 Quo nanciscatur tanto Fautore vicissim
 Munus Pastoris, quod petit ille, sacrum.
 Sed pro suscepto Merces solvenda Labore
 Hactenus, ut scribis, debita nulla venit.
 Vera refers: Fuit ast in Causa Absentia longa
 Patroni, tenuit quem fatis Aula diu.
 Et fuit in Causa Morbus quoque Consulis atrox,
 Quo Lecto affixus Vir bonus ille jacet;
 Namque hunc exercet Furiarum quarta Podagra,
 Quam Tibi, ceu notum, tollere Nemo potest.
 Sed quod differtur, non plane aufertur id ipsum,
 Hora superveniet Præmia grata ferens.
 Quæ mihi sub Calcem Chartæ fers Vota, *Patrone*,
 His DEUS omnipotens Pondus inesse sinat.
 Faxit is, ut claudas pariter feliciter Annum
 Ingressum salvo Corpore, salvo Animo.

Corpus sit vegetum, firmum, patiensque Laborum,
Sint validæ Vires ingenuæque Tibi.

Jova procul pellat squalientia Numina Lethes,
Offundant Nebulam ne Tibi in Orbe gravem:

Ille tuas Ædes cingat flammante Caterva,
Ille beet Thalamum Conjuge, Prole Domum,

Ille Tibi, quicquid Votis optare solemus
Concedat larga, *Fautor amande*, Manu,

Illi porro tuam soli committo Salutem,
Illo, vive vale vel tria Secla, Duce!

Hæc voveo, Voto subscribat, Vota Piorum
Qui pia proclivis percipit Aure, Deus!

VII. Dn. T. T. P. P. d. 4. Jan. 1712.

PRæco Dei, cujus Populo sacra Dogmata tradis,
In Christo Frater devenerande mihi.

Me postquam certum fecit tua Litera, Fato
Concessisse Patrem nec superesse tuum;

Crede mihi, tantum Mentem subiisse Dolorem,
Imber ut ex Oculis sit mihi lapsus Aquæ.

Quin mea non aliter stupuit charissima Conjux,
Quam foret æstiferis Ignibus icta Jovis.

Pignora Conjugii mœrent hoc Funere nostri,
Inque Domo Lacrymas Angulus omnis habet.

Qui tandem? Meditor præmissum, haut esse Parentem
Amissum penitus, *Vir reverende*, tuum.

Et meditor Laqueis Mundi nunc esse solutum.
Dissolvi crebro quem cupiisse reor,

Ac Animam (vividus quam commendarat Iovæ)
Nunc adiisse piam Regna superba Poli,

Nullus ubi Mœror, nullus Dolor amplius illam
Tanget, & Anxietas nulla deinde premet.

His rite expensis Animo Dolor excidit ingens
Et tandem Sensus convaluere mei,

Ut fas gratari Defuncto, namque quiescit
Exemptus plane quolibet ille Malo.

*Vir reverende, velim mecum mediteris id ipsum,
Præivisse tuum, non abiisse Patrem,
Nec fas, nec licitum, nimio revocare Beatum
In Terram Fletu, Mors ubi sæva fremit,
Ac ubi Funus habet Eœnus, liquisse Voluptas
Immundum Mundum magna perinde Bonis.
Sic procul hinc spero pelles de Corde Dolorem,
Nec Tibi Velle DEI displicuisse potest.
Sed Tibi cum lubeat consueto More Parenti
Ultima post aliquod solvere Justa Dies,
Ac ideo tua me cum Costa Grammata missa
Conjugiique mei Pignora chara vocent;
Non renuo ad Mœstos sub Conditione venire,
Si summus nobis annuet ipse Deus,
Hisce Vale! Valeat Conjux! Valeatque perinde
Proles, quam castus suppetit usque Thorus.*

VIII. Dn. C. C. de W. C. T. d. 16. Jan. 1712.

Illatus Lepus est nostræ Te dante Culinae,
Qui Stomachum poterit sat recreare meum.
O Donum gratum! potuisses gratius illo
Vix donare ullum, *Vir Generose*, mihi.
Sed Tibi quas tali referam pro Munere Grates?
Grates Lingua dabit, quas dare Dextra nequit,
Si desint Vires, merito laudanda Voluntas.
Gratia & hæc grata est, Mens ubi grata fuit.
In Sylva plures capiat tua Dextra subinde
Auritos Lepores, si mea Vota valent.
Si mea Vota valent Lepus intret sæpe Culinam
Auspicio vestro, *Vir Generose*, meam.

*IX. Christoph: Adolpho Colbardo, Gymnasii
Berolinensis Civi d. 18. Jan. 1712.*

Hætenuſ haut licuit per nostra Negotia quicquam
Reddere Responsi Grammati, Gnate, tuis.
Grammati, queis Anni felicia Corde precaris
Auspicia & Matri & prospera quæque Patri.

Sub memori tamen hoc servavi Pectore, jamque
 (Jova ubi dat nobis Otia grata) patro.
 Confirmet, nobis quæ, *Fili*, Vota tulisti,
 Jova, tuumque diu sospitet ille Patrem!
 Sospitet is pariter Genetricem Corpore (crebro
 Quod languet Morbo) sospitet ac Animo!
 Quamque Anno elapso imposuit Matrique Patrique
 Mitiget ipse Crucem pro Bonitate sua.
 Te simul hoc Anno regat idem Flamine sancto
 Mens sit ut in sano Corpore sana tibi.
 Ille tuis Studiis superattendantque perinde,
 In Laudem ut tendant Nominis illa fui.
 Organon ipsius quo fias utile tandem,
 Inque Solo inque Polo gratus & esse queas,
 Pectore quæ voveo, veniant illius ad Aures,
 Qui pia Vota sua percipit Aure precor.
 Huic Voto duplex superaddam Munus emanque,
 Cum fuero præsens, Biblia sacra tibi.
 Quin & eman Pileum, quoniam dilecta subinde
 Me monuit Genetrix, hoc opus esse tibi.
 Quod pro Veste nova lubuit mihi dicere Grates,
 Factum prudenter, *Gnate*, fuisse puta,
 Quippe erit ad dandum plus Invitatio quædam,
 Sic tamen ut Studiis sedulus usque vaces,
 Morigeramque tuis des Præceptoribus Aures,
 Objurgent, cædant, seu doceant, moneant.
 Hisce Vale atque brevi, Vitam si Numina fervant,
 Præsentem expecta, *dulcis Adolphe*, Patrem.

X. Dn. G. C. B. G. d. 24. Jan. 1712.

QUæris, utrum possint Compatrum Munere fungi
 Qui non sunt nobis Religionem pares?
 Sunt, qui simpliciter respondent hicce negando:
 Sunt, distinguendo qui dare Vota volunt.
 Non extat Dictum, Patrinos esse rogandos,
 In Scriptura ullum, *Fautor amande*, sacra.

Judice me media est hæc Res, quoscunque rogare
 Patrilios equidem Litera vestra velit.
 Et manet inde tamen Baptismi Essentia salva
 Baptismi Virtus salva perinde manet.
 Consuetudo Loci tamen attendenda recepta,
 Frater ne capiat Scandalon inde tuus.
 Hoc Thema pertractat terse Hildebrandus (a) & ante
 Hunc Gallus Doctor Theologusque probus. (b)
 Theologiam illius, quam Dogmaticam vocat ipse,
 Symmystæ vestri Bibliotheca tenet.
 Hanc pete, si lubitum est, ab eo &volvendo revolve,
 Cuncta probare decet, sed retinere bona.
 Quæque moves Dubia, invenies ibi cuncta soluta,
 Ut legisse minus pœnituisse queat.
 Hunc, quia Bibliotheca capit mea, mitto legendum,
 Cura mox repetat lectus ut ille Lares.
 Non, ut longinquos pertexat Pagina Versus,
 Otia sunt nobis. Hinc Tibi dico: Vale!

(a) *Joachimi Hildebrandi S. Th. D. Theologia Dog-*
matica p. 693. seq.

(b) *D. Philipp. Sahns Kirchen-Buch p. 43. seq.*

DECAS OCTAVA.

I. Dn. Godofredo Schulzen, Pastori, Werde-
rium, d. 27. Jan. 1712.

LÆta beant Animos! Læteris Pectore, Pastor,
 Lætitia quoniam Te Deus ipse beat.
 Scilicet ex larga voluit Bonitate Jehova
 Schulxiadam Stirpem Prole virere nova.
 Hinc Tibi gratatur Phœbus stipante Caterva
 Musarum læta Jubila læta canens.
 Omnes unanimi Voto gratantur Amici,
 Quos Consuetudo, quos Tibi junxit Amor.

Hos inter, longo Tibi qui sum cognitus Usu,
 Prodeo, sincero Pectore Vota ferens.
 Pectore Vota fero Tibi dilectæque Maritæ,
 Et, Vobis vivat Planta tenella, precor.
 Næ vivat, valeat, florescat sospes in Orbe,
 Et creet illa suo Gaudia mille Patri,
 Gaudia mille suæ Matri creet illa perinde,
 Unica cui summi Causa Doloris erat.
 Jova piis Cunis Hostes avertat, & idem
 Dextra Progeniem protegat hancce diu.
 Vivite longævam Vitam tutamque Parentes!
 Vivat ita in Matris Planta novella Sinu!
 Etcum, quod satis est, vixistis in Orbe, Tenella
 Vobiscum pariter vivat in Arce Poli!
 Vivat in Arce Poli Vitæ satura atque fruatur
 Lætitia, quæ non est habitura Modum!
 Compatri læto lætus succlamat Amicus,
 Qui *Susceptoris* Munia promptus obit.

II. D. P. F. d. 30. Januar. 1712.

VIr, de quo scribis, non dictu affabilis ulli est,
 Cujus Conspectus nec Tibi gratus erit.
 Conveni: Ast Hederis multo ambitiosior eheu!
 Lascivis visus tum fuit ille mihi.
 Cum loquitur, loquitur male de melioribus absens,
 Quod docti non est ingenuique Viri.
 Cum quærit, quærit quod non respondet Homerus,
 Instar deliri qui Rationis inops:
 Effutit, blaterat, garrit, nugatur & implet
 Instar clamosi Stentoris Ore Domum.
 Cum Te forte Pedes, cum Te Via ducet in Urbem,
 Hunc adeas quæso conveniasque Virum,
 Dictaque tum facilis, Calcum adjiciendo, probabis,
 Et dices verum me retulisse Tibi.

*III. Venerando veneranda Inspectionis Se-
 niore*

*niorē Dn. Michaele Kirchnero Anno Ætatis
108. Vitæ Munere defuncto Dn. Diœcesanos ad
subeundam Operam vicariam in viduata Pa-
rochia Tempelbergensi sequenti Elegia in-
vitavit Diœcetes d. 2. Febr. 1712.*

PAstores digno venerandi semper Honore
Nostra Diœcesis quos capit atque colit :
Occubuit pius ille Senex *Kirchnerus*, & ejus
In Gremio Terræ molliter Ossa cubant,
Vixerat is, quantum satis est, plenusque Dierum
Mortem expectando pallida Fata subit.
Annorum Numero transcendit Tempora, Vitæ
Quæ statuit Moses Syracidesque Senis.
Miraculi Pastor *Mauritius* (a) instar habetur
Et sic à cunctis semper habendus erit,
Incolumis Vitam quod vixit in Orbe, duobus
Annis exceptis, Lustra bis ille novem.
Dic mihi, quando ferent, *Pastor reverende*, futura
Secula consimilem, si qua futura, Senem ?
Sed (licet Exemplo raro) tamen illa tulere
Talem, cui venit serius Hora Necis,
Quippe Annos postquam centum, complevit & octo
Kirchnerus Vitæ Munere functus obit. (b)

Hunc

(a) *Johannes Mauritius, Pastor zu Neuen Tempel
& Diddelstorff sub Inspektionē Münchbergensi,
natus est anno 1606. d. 22. Julii in Pago Topper
sub Ducatu Crosnensi. Vocatus ad Ministerium
Eccl. anno 1632. Vixit in Matrimonio cum una
eademque Uxore 53. Annos. Inserviit Ecclesiis 63
Annos, & Anno 1695. d. 13. Jan. satur Vitæ diem
obiit supremum.*

(b) *Natus Anno 1604. denatus anno 1711. d. 21. Dec.
Anno Ætatis 18. cœpit Studiis navare Operam :*
Anno

Hunc colui vivum, colo nunc super Astra locatum
 Devenerorque pia Voce perinde Virum.
 Illius id meruit Cœlo contermina Virtus,
 Cura Ministerii, Religionis Amor!
 Orator clarus, dum Mens Sensusque manebant,
 Eloquio præstans atque disertus erat,
 Qui sic Affectus movit persæpe docendo
 Ut data sint Linguae Præmia grata suæ.
 Captabat Dictis nullis popularibus Auras
 Semper erat Rebus consona Lingua suis.
 Taxabat Vitæ Scelus & Discrimine demto,
 Plena penetrabat Fulmine Lingua sacro.
 Rursus & ad placidam Vivo Solamine Vitam
 Ducebat, verus quos penes Ardor erat.
 Debellare Animos, & Spicula figere Menti,
 Succreto pravis Crimine, doctus erat.
 Rursus & ad Superos stygiis deducere Vinculis
 Territa Lege Dei Pectora doctus erat.
 Vix ita Cecropidas Demosthenis Ora diserti
 Moverunt, Cicero vix ita fatus erat?
 Sicut *Kirchneri* movit Facundia Corda,
 Cum veram è Cathedra traderet illa Fidem.
 Nullus in hoc Fucus, nec duplex Lingua latebat,
 Mens erat unanimi Vocibus æqua Jugo
 Candor erat, Mores omni sine Labe probati,
 Exemplum raræ Simplicitatis erat.

In

Anno 1650. in Album Studiosorum Witteb. receptus est: Anno 1653. vocatus Fürstenvvaldam ad Cantoratum: Anno 1655. uxorem duxit Virginem Catharinam Wiesen, qua cum genuit 3 Filios & 5. Filias, & hæc fuit Marito superstes. Anno 1659. vocatur ad Pastorum nach Schönfeld und Eggerstorff Anno 1684. vocatur simul, sed tantum ad interim Tempelbergam: Anno 1707. Apoplexia tangitur.

In Rebus constans, quas veras esse sciebat,
 Nemo magis Rebus turpibus Hostis erat.
 Conjugio vixit divina Pace quieto
 Quo nihil utilius Vita caduca videt.
 Pignora grata Deo casto suscepit Amore,
 Obtulit & soli, qui dedit illa, Deo.
 Has inter Virtutis Opes Tolerantia Rerum
 Spernebat cunctas insuperata Minas.
 Fortiter à teneris mala plurima fustulit, illi
 Nec grave Solstitium nec grave Frigus erat.
 Noverat is Ventos nudato Vertice ferre,
 Noverat is Pluvias ferre perinde graves.
 Pauperiem modico contentus semper amavit,
 Et Rerum Dominus nil cupiendo fuit.
 Sola Virum potuit sibi subdere curva Senectus,
 Cui cedit, quicquid vincere cuncta potest.
 Nam (quod Cornelius Gallus testatur aperte,
 Qui docto quondam Carmine clarus erat)
 Fit minor Auditus, Gustus minor, ipsa minora
 Lumina vix Tactu noscere certa queunt.
 Nullus dulcis Odor, nulla est tunc grata Voluptas,
 Cæsaries fluitat densa, Comæque cadunt.
 Et Lethæa Senis subeunt Oblivia Mentem,
 Ut gestæ possit non meminisse Rei.
 Ad nullum consurgit Opus tremebunda Senectus
 Atque intenta suis obstupet ipsa malis.
 Carmina nulla canit: Cantandi summa Voluptas
 Aufugit, & Vocis Gratia vera perit.
 Ipsa Senem Species quondam dilecta relinquit,
 Creditur & Formæ mortuus esse suæ.
 Pro niveo rutiloque prius, post inficit Ora
 Pallor & exsanguis funereusque Color.
 Aret sicca Cutis, rigidi stant undique Nervi,
 Et lacerant uncæ tabida Membra Manus.
 Quondam ridentes Oculi, post Fonte perenni
 Deplangunt Pœnas Nocte Dieque suas.

Si Libros' repetit, duplex se Litera findit,
 Largiter occurrit Pagina nota Seni.
 Jam subeunt Morbi, subeunt Discrimina mille;
 Jam dulces Epulæ Delitiæque nocent.
 Cogitur à gratis Animum suspendere Rebus
 Desinit, ut vivat, vivere, crede, Senex.
 Jamque illum dudum cui nulla adversa nocebant,
 Ipsa, quibus regitur, nunc Alimenta gravant.
 Quæ modo profuerat, contraria redditur Esca,
 Fastidita jacet, quæ modo dulcis erat.
 Non Potus, experta satis Medicamina, profunt,
 Non Ægris quicquid ferre solebat Opem.
 Non Habitus, non ipse Color, non Gressus euntis,
 Non Species eadem, quæ fuit ante, manet.
 Nec Cœlum spectare licet, sed prona Senectus
 Terram, à qua genita est & reditura, videt.
 Fitque tripes, prorsus quadrupes, ut parvulus Infans
 Et per sordentem flebile serpit Humum!
 Hinc est, quod Baculo incumbens ruitura Senectus
 Assiduo pigram Verbere pulset Humum.
 Sicque ægre Trunco titubantes sustinet Artus
 Neglecti repetens Stramina dura Thori.
 Quo postquam jacuit misero quid Funere differt?
 Heu tantum attriti Corporis Ossa vides!
 Ros lædit, modicoque etiam corrumpitur imbre,
 Veris & Autumni lædit amoena Dies.
 Hinc miserum Scabies, hinc Tus sis anhela fatigat,
 Continuos Gemitus ægra Senectus habet.
 Ipsa etiam cunctis Requies gratisfima, Somnus
 Abvolat & sera denique Nocte redit,
 Vel si lassatos nunquam dignabitur Artus
 Turbidus in quantis horret Imaginibus?
 Mollia Fulcra Thori duris sunt Cotibus æqua,
 Parva licet, magnum Pallia Pondus habent
 Inflantur Talique Pedesque Tumore subinde,
 Infirmatur iners hoc vel id inde Genu.

Sanguis & effœtæ frigent in Corpore Vires,
 Ut vidisse Senem si: Pavor atque Tremor.
 Despicit inde Senem Puer, & sine Lite Puellæ
 Turpe putant Dominum jam vocitare suum.
 Irrident Gressus, irrident denique Vultum,
 Et tremulum, quondam quod timuere, Caput.
 Quumque nihil videat, tamen hoc spectare licebit,
 Ut gravior misero Pœna sit ista Seni.
 Felix qui meruit tranquillam ducere Vitam,
 Et lætos stabili claudere Fine Dies!
 Quanta Viro ferat hic Incommoda curva Seneſtus,
 In cujus fesso Corpore tarda sedet
 Dixi prolixè, nondum tamen omnia dixi,
 Interea dixi, quod satis esse potest.
 Dicta probat Senior *Kirchnerus*, mortua cujus
 Sunt patrio nuper tradita Membra Solo.
 Affixus Lecto qui binos circiter Annos
 Decubuit Senii tristia Damna ferens:
 Non caput Officium, non fecit Dexterâ, nec Pes,
 Nec Dentes, Aures, Ventriculusque suum.
 Hæc Apoplexia, qua fuit idem tactus, adauxit,
 Infelix igitur ter fuit atque quater.
 Sed felix ideo potuit quod Corde rogare
 Et junctis Palmis, qui regit Astra, Deum,
 Corporis ut Vinclis se solveret atque Quietì
 Traderet optatæ, quum sibi dulce mori.
 Voti quo compos, Finis fieretque malorum,
 Impiger has repetit sæpius Ore Preces:
 Solve Deus miseram tali de Carcere Vitam,
 Mors est jam Requies, vivere Pœna mihi.
 Non sum qui fueram: periit Pars maxima nostri,
 Hoc queque quod superest, Langvor & Horror habet.
 Lux gravis in Luctu, Rebus mœstissima lætis,
 Quodque omni est pejus Funere velle mori.
 Solve Deus tandem miserum dimitteque Servum,
 Dissolvi tantum qui cupit atque petit.

Audiit hæc Preces Senioris nuper Jova,
 Deque suæ Vitæ Carcere solvit eum.
 Spiritus Astra tenet, veræ pia Gaudia Vitæ,
 Dulcia præsentis nunc videt Ora Dei.
 Hic Corpus recubat miserum, quod Sidera Coeli
 Scandet, & è putri Membra reducet Humo.
 Hunc igitur nostra requiescere Voce sinamus,
 Nam melius nostro nunc habet ille Statu.
 Infimul hanc Sortem quivis gratetur eunti
 Dicat &: *O Kirchner sit Tibi Terra levis!*
 Tu *venerande Senex* præcede, quiesce, valeque!
 Forte jubente Deo Te sequor ipse brevi.
 Quæ vestras sero, nostras Mors atra Tabernas
 Pulsabit citius: Disco proinde mori.
 Discite Res pariter mecum componere vestras,
 Fratres, ut pateat, Vos didicisse mori.
 Nam didicisse mori felicem terque beatum
 Inque Solo inque Polo reddere quemque potest.
 Sed placuit Viduæ consueto More Marito
 Bis sexto Jani solvere Justa Die.
 Hisce fui præsens, simul explicuique rogatus
 E Cathedra Textum, Rege favente Poli,
 Bis decimo & quinto Genesis quem suppetit, & quem
 Sistit ibi Versus septimus atque sequens.
 Exequiis autem *Kirchneri* rite peractis
 (Quem flevit Conjux, Pignora, Grexque satis)
 Nobis cum primis Cura anxia habenda Paræcum,
 Quos *Tempelbergum* nunc capit atque fovet.
 Gratia sic Regis, Pietas sic exigit ipsa,
 Defunctum pariter sic meruisse liquet,
 Hic in consimili Casu non defuit unquam,
 Quod Vestrum Nemo dememinisse potest:
 Pluribus haut opus est Vos Verbis illa monere,
 Quæ monuit dudum Filius ipse Dei:
 Quæ fieri Vobis aliquando vultis, is inquit,
 Hæc vobis aliis sunt facienda prius.

Hæc pius observat cumprimis ille Minister,
 Qui docet Exemplo, quæ docet Ore, Gregem.
 Comiter excipiet venientes ipse *Patronus*,
 Qui trahit à prisca Nobilitate Genus,
 Prandia nec Vobis nec Equis sua Pabula vestris
 Dextra negatura est, credite, larga Viri.
 Qualis Agendorum sit Vobis Ordo tenendus,
 Edocet id clare Pagina quemque sequens.
 Adscriptum Tempus bene quisque notabit & idem,
 Sedulus hæc faciet, quæ facienda sibi.
 Temporis & si quid superest, post Prandia missum
 E Templo rursus convocet ille Gregem,
 Atque Catechætæ fungatur Munere promptus,
 Quod Patriæ Patris sic pia Jussa volunt.
 Præmia pro Studio ne quæras *Frater amande*,
 Præmia namque dabit sat Tibi larga Deus.
 Incolumemque Tuis hoc Te servabit in Orbe,
 Cœlicolisque suis associabit ibi!
 Sed nostro Calamo prolixo ignoscite Fratres,
 Nam *Kirchneri* Annis æquiparandus erat,
 Qui cum bis quatuor centumque hic vixerit Annos,
 Disticha tot voluit fundere Vena mea.
 Nec grave, ceu spero, Vobis lustrasse legendo
 Mœsta Senectutis Damna trementis erit,
 Queis sua paulatim jam Barba Comæque senescunt,
 Queisque proin Senii sunt metuenda Mala.
 Tela minus possunt, quæ sunt prævisa, nocere;
 Sic Mala nec Senii nosse nocere potest.
 Vivite felices! *Kirchneri* vivite Vitam!
 Æternum tandem vivite in Arce Poli!

IV. Dn. S. A. G. W. d. 24. Febr. 1712.

Q Uæris, utrum valeam? Valeo, respondeo, belle:
 Nam (si Romano sic licet Ore loqui)
 Digerit ingestam Stomachus bene, & egerit Escam
 Sat bene: Vivo proin sat valeoque bene.

Cujus servavit tenus hac me Gratia salvum,
 Salvum me porro sospitet ille diu!
Sed qui jam valeo bene Corpore, Mente perinde
Non valeo, ægrotat quippe Crumena mea.
 Omnia sunt Nummis sceleratis subdita : Nummis
 Quisquis & in Mundo deficit, ille jacet.
 Sit quicumque velit, sit civis, Nobilis, aut Dux;
 Infelix tamen est, si caret æris Ope.
 Unde habeat quærit Nemo, sed oportet habere,
 Sin minus abjectus Pauper ubique jacet.
 At cujus contra turget multo ære Crumena,
 Ille gerit Fastu Pectora plena gravi.
 Hic Ratione Status sit Rusticus aut minor illo,
 Mox tamen is Cristas erigit atque tumet.
 Quid faciam nostra mire ægrotante Crumena?
 Quid faciam? Faciam quæ facienda mihi.
 Nempe feram : Tandem vincet Patientia Victrix :
 Indiga turgescet forte Crumena brevi.
 Cum mihi per Munus sit scribere plura molestum,
 Ergo Vale ! Valeat sicque Crumena tua.

V. Dn. Andrea Dieterich Jacobi, Fiscali.
Berolinum d. 7. Mart. 1712.

Divinæ Themidos multum venerande Sacerdos,
 Fautor cum primis suspiciende mihi.
 Quæ pro suscepto jam tum solvenda Labore
 Merces, hanc hodie solvit amica Manus,
 Quam Tibi dimidiam sic disponente Datore
 Transmitto, servo dimidiamque mihi.
 Tu mittes Apocham, quæ dicat Pæmia recte
 Esse Tibi in Dextram, digna Labore, data.
 Plurima jam paucis complector, namque Labores
 Non mihi per Sacros scribere plura licet.
 Ergo vale longum Patrone, Tuique Parato
 Ad Genus Officii quodlibet usque fave.

VI. D.

VI. D. D. I. N. L. T. d. 16. Mart. 1712.

INgeris, ut scribis, bene, digeris, egeris, inde
 Vivere Te belle, Teque valere liquet.
 Gaudeo Sorte tua, Tibi quam conservet Olympi
 Rector perpetuo pro Bonitate sua.
 Hoc ego nequaquam jam de me dicere possum,
 Qui cogor medice vivere sæpe miser.
 Sentio nonnunquam circa Diaphragma Dolores
 Magnos, qui pereunt Arte Machaonia.
 Non tamen idcirco (quæ Gratia sola Polarchæ)
 In Lecto plane languida Membra jacent;
 Sed potui semper, licet ægre, Munere fungi
 Et facere hæc præsens, quæ facienda mihi.
 Faxit Jova, licet medice jam vivere cogar,
 Officio fungi quo tamen ipse queam!
 Pondo tabifici petiit tua charta Tabaci,
 Quale fatis large Jugera nostra ferunt.
 Quod petiit, præsto est: Usuro profit Amico,
 Digerat ut porro ac egerat ille bene!

*VII. Dn. Ephraimo Friedlibio Jüterboccio,
 Pastori. Blumbergam. d. 20. Martii 1712.*

SUMMA tui Voti est: Pacem det Jova quietam
 Orbi! Quæ Voti est Summa perinde mei:
 Nam cum grassantur spatiosum Bella per Orbem
 Oppida pugnaci Milite vasta jacent,
 Ora Fame pallent. Minitatur Funera Pestis:
 Et Coelis Iræ cernere Signa licet.
 In Mala conjurant diversis regia Formis
 Pectora, succenso Corde minata Necem.
 Ergo *nihil pejus Bello*: Sed *Pace* perinde
 Terra *nihil melius* culta vel Unda vehit.
 Flore Solum gaudet: Curvis sed Navibus Aequor:
 Condecorant altum Sidera Luce Polum.

**Pace Dei Cultus crescit: Respublica Pacem
Optat, & exultat civica Pace Domus.**

**Pace vigent Artes & aluntur Pace Camœnæ:
Pace coli fuetus, Pace fovetur Amor.**

**Marte Dei Cultus cessat: Respublica Martem
Odit & est tristis civica Marte Domus.**

**Marte jacent Artes: nec aluntur Marte Comœnæ:
Marte gemit cœptus Marte fugatur Amor.**

**Martis Causa sumus, duri quod Crimina foedis
Jungimus ah Vitiis, odimus atque bonum,
Fronte superbimus: Sitis Auri Corda fatigat:
Invidiæ Labes Pectore viva sedet.**

**Candor in hoc Ævo moritur: Dilectio friget:
Friget Amor: cessat spargere Dona Manus.**

**Displicet Urticis numerosis confitus Hortus,
Et placeat foedis Gens onerata Malis?**

**Si regat humanos igitur Pax aurea Cœtus,
Sique Solum vireat, floreat atque Polum;**

**Cura sit hæc nobis, ponamus Crimina foeda,
Justitiam contra nos coluisse juvet.**

**Non rapiat Pectus nostrum male sana Voluptas,
Nec cumulandarum noxius Ardor Opum.**

**Næ positis Vitiis Pax grata redibit in Orbem,
Et foecundabit Jugera nostra satis.**

**Ut fiat tandem, pia subter Fornice Cordis
Jam calidi facio ac confecro Vota Deo:**

**Orbi da Pacem, placidam da Jova Quietem,
Da Tibi fidenti Regna beata Poli!**

**Hæc, tua legisset cum Pacis Vota, Sacerdos,
Rescribi jussit mox Tibi Musa Metra.**

**Dispereat Bellum, quo fervent omnia! Pacem
Optatam videant Lumina nostra! Vale!**

VIII. Dn. G. F. P. d. 20. Mart. 1712.

QUæris, Conjugium num possit rursus inire
Mystra, cui periit Morte Marita prior?

Mirror,

Miror, cur quæras! Viduo, Discrimine demto,
 Permisit dudum Vota secunda Deus,
 Ut quamcunque velit, sublata Conjuge prima,
 Citra Peccatum ducere sponte queat.

Excipis: A Viduo sed differt Myſta, Virumque
 Unius hunc tantum Conjugis eſſe decet. †

Sic eſt: Nec Cælebs maneat, nec Conjuge viva
 Myſta ſit alterius captus Amore vago,

Quod fuit haut rarum tum Gentes inter & inter
 Judæos pariter, qui πολὺ-ſæpe-γαμοί

Improbat hoc Paulus, ſed non negat inde, priori
 Conjuge ſublata, Vota ſecunda Viro.

Nec Myſtæ potuit Vota hæc iterata negare,

Urere qui prohibet, nubere quique jubet! ††

Si cui Mens alia eſt, vix ſanam dixero, talis
 Discipulus Pauli nec genuinus erit.

Hæc Tibi ſufficiant. Autorem perlege, noſtris
 Dexterâ quem junxit, nam Tibi plura dabit.

Vive diu felix & Conjuge Morte peremta

Contrahe, ſi lubitum, Vota ſecunda brevi,

Fiat at in Domino, quia quod non in Domino fit,
 Ejus nos perquam pœnituiſſe ſolet,

Judicioque Dei juſto fert alter Amorem
 Illius, junxit quam Tibi cæcus Amor.

† 1. Tim. 3, 2. †† 1. Cor. 7, 9.

*IX. Dn. Chriſtiano Aneſorgen, Paſtori. Qui-
 lizium d. 8. April. 1712.*

Accepiſſe tuam me, *Vir reverende, Lituram*
 Hac volui Charta ſignificare Tibi,

Cui quoniam junctus fuit utilis iſte Libellus,
 Quem dudum optavit volvere Dextra mea;

Inde Tibi Grates, ceu fas eſt dicere, dico,

Linguaque quas dicit, Dextra referre parat,

Dum Tibi noſtra Typis excuſa Poëmata mittit,
 Quorum non paucis Lectio grata fuit.

Non paucis, inquam, sua queis Præcordia nempe
 Effinxit Titan de meliore Luto.
 Omnibus haut potui placuisse: Quid inde? Nec ipse
 Omnibus in Mundo Jova placere potest.
 Mystrarum è Numero fuit unus, cui mea Bilem
 Moverunt metricis Verba coacta Modis,
 Is mihi cum primis indignari inde videtur,
 Quod sua non D N Nomina clara gerant.
 Optimus Interpres Verborum quisque suorum:
 Et Tituli Interpres optimus esse queo.
 Mequesat explicui jam dudum γράμματα misissis,
 Edocui multo queis meliora Virum,
 Pollicitusque fui posthac, pro simplice D N
 D N vel quadruplex huic Tituli-cupido
 Ac id cum Titulo pleno vidisse juvabit,
 Carmina cum fuerint nostra recusa Typis.
 Cui Titulus modicus non sufficit, ille superbit,
 Igenuisque Viris non placuisse potest.
 Instat, quæ sacris nos implicat, Hora, Valere
 Ergo diu, *Frater*, Te jubet atque Tuos Colhard.

X. Dn. Godofredo Schulzen, Pastori. Wer-
derium d. 8. Apr. 1712.

Q Uem placuit quondam Studiis concedere nostris
 Jam tenet ipsa Librum Bibliotheca mea.
 Nam parvo Pretio venalem nuper eundem
 Ursipoli expositum Dextera nostra parat.
 Ergo tuum Librum Tibi, *Vir reverende*, remitto,
 Quippe perinde potest utilis esse Tibi,
 Sed quoniam lubuit mihi gratificari istò,
 Inde simul Grates Pectore dico Tibi,
 Quas referam pariter, Tibi si prodesse vicissim
 Ulla in Re poterò. En Dextra Fidesque! Vale!
 Sed valeat Tecum Conjux fœcunda Puellis
 (Læta cui referas Nomine Verba meo)
 Quin valeat Soboles, Facies cui pulchra Colore
 Sat niveo nitet & quæ tua Cura, diu!

DECAS NONA.

I. Dn. Christiano Gericken, SS. Theol. Candid.

Cüstrinum d. 9. Apr. 1712.

Fida Ministra tui Sermonis Litera nuper
 A me quem cupiit, quem petiitque Librum,
 Hunc capit in præsens, sed crudum, Dextera vestra
 Et sicut spero, sat capit huncce cito.
 Si placet Exemplar Studiofo mittere, cujus
 Nomina Charta vocat vestra, perinde mihi.
 Sic tamen ut largo conspergas Rore Salutis
 Insimul hunc Juvenem Nomine nempe meo.
 Dignus Amore meo est & dignus Munere nostro,
 Cuique proin quævis prospera Corde precor.
Rektor Discessum meditatur & ibit in Urbem
 Franckfurtum dictam, si modo Fata volunt.
 Et *Collega* meus *δοκίμαστα* Verba futuro
 Bis quinto Aprilis proferet Ore suo.
 Sed Locus haut constat mihi, constat at esse profectum
 Tali Fine Virum, cujus Amore flagro.
Meins nuper Fatis concessit, Patribus ergo
 Posthac conscriptis annumerandus erit
Falmer Cisarum Præfectus, namque Petito
 Annuit illius, qui Diadema gerit.
 Grammata jam cogunt mea me finire parata
 Prandia, queis inhio. Dico proinde: Vale!

II. Dn. J. F. Fritschio, J. U. C. Bucoviam, d.

9. Apr. 1712.

Quæstio, quam lubuit nuper proponere nobis
 Magni Momenti est, *Fautor amande*, tua.
 Qui sapias hanc sopi ob Plebem, cui possit utramque
 In Partem Dubia hæc multa movere, rudem.
 Judicium suspendo meum, quod Tempore coram
 Pluribus exponam commodiore Tibi.

Mallem non factum, quod factum est, utpote gnarus,
Sic facile infirmis Scandala posse dari.
Sed quicquid tandem, dicam quod sentio coram.
Interea belle, *Fautor amande*, Vale!

III. A. C. I. V. d. 6. Maji 1712.

AUDIO, quod fervens urat Præcordia Febris
Et quod Tantalea torqueat Ora Siti:
Audio, quod Stomachus, quæ mandis, respuat atque
Ossa tegat Macies nec juvet Ora Cibus.
Hæc alio pariter sum passus Tempore Fata
Atque laboravi Febre flagrante diu,
Nec fuit in Medico quodam, relevarer ut æger,
Nam docta valuit Plus (dolor!) Arte Malum:
Abstulit at tandem medicando Jova Dolorem,
Solutus & Auxilium præstitit ille mihi.
Fide perinde Deo, qui solus pellere Febrem
Et firmas Vires restituisse potest.
Credo, quod & contra Vim Febris crescat in Hortis
Pharmakon & multos Succus & Herba juvent,
Sed renuente Deo profunt Medicamina nulla,
Pharmaca quin quævis sic Aconita ferunt.
Fide proinde Deo, fidentem haut deseret ille:
Quodque gravat Corpus, fer patienter Onus.
Namque solet levior fieri fidendo, ferendo
Sperandoque atrox, qui ferit Ossa, Dolor.
Febre laboranti jam scripsi plurima paucis,
Cui det Fata brevi prosperiora Deus!

IV. Dn. Andreæ Besselio, SS. Theol. Candid.

Giesenbrügge d. 6. Jun. 1712.

PLURA dabunt illi, quibus Horæ Gratia larga est.
Tantula tantillo Tempore Vota cape.
I Bone, quo Virtus tua Te vocat: I Pede fausto,
Grandia laturus Præmia pro Meritis.

Te

Te Deus ire jubet, Deus & Comes adsit eunti,
Sospitet incolumem Te Deus ipse diu.
Ut queat augeri per Te hujus Gloria Templi,
Inque Solo inque Polo Præmia grata feras.

V. A. C. I. V. d. 8. Jun. 1712.

NUM sint vera rogas, quæ publica Fama susurrat,
Quod Symmysta velit dicere Sanno Vale?
Quod Res est retulit Tibi Fama: Vocatus abibit
Sanno Hammelspringum concomitante Deo.
Sed commendato Juveni decernere Spartam
Illius, Arbitrii non, mihi crede, mei est,
Integra nec Res est, auditi quippe fuerunt
Jam *Xunz & Geriten* | *Besselius, Rhadian.*
Quorum notus erit, Tibi forsitan unus & alter,
Sunt Ætate Tibi, ceu puto, namque pares.
Præripiet reliquis Palmam, me Judice, Bessel,
Hunc quia commendat, qui Diadema gerit.
Quin mihi, quin cunctis ejusdem Dona probantur,
Ut velit huic Animam credere quisque suam.
Dic commendato Juveni: Paulisper Amice
Expecta! Donec Te vocet ipse Deus.
Quod proponit Homo, negat hoc plerumque Polarcha,
Ast Homo quod renuit, sæpe Polarcha jubet.
Da Veniam Calamo conciso, namque Labores
Ἐγκύκλιοι prohibent scribere plura. Vale!

*VI. Dn. Samueli Fabricio, Pastori, Micro-
Bernoram. d. 15. Jun. 1712.*

EX me scire cupis, num sint hæc consona vero,
Quæ de Symmysta decrepitoque sene
Publica Fama Tibi retulit, quod vixerit ille
Integrum Seclum, bis quatorque Moras.
Res mihi nota fatis, Viduæ à me quippe rogatu
Funebris huic habita est Concio sacra Viro.

Ergo

Ergo tuo assurgam jam, *Vir reverende*, *Petito*
 Dicturus, sicut Res mihi nota, lubens.
 Hic Senior *Michael Kirchnerus* Nomine dictus
 Virtute antiqua Vir fuit atque Fide
 Lustra decem vegetus septemque is tradidit Annos
 In Pago *Schönfeld* Dogmata sacra Dei.
 Curriculum Vitæ quod consignaverat ejus
 Dexterâ testatur, quod bonus iste Senex
 Elapsi Seclî quarto Anno vivere cœpit
 In Pago *Langfeld* / qui prope *Mühlbusium*.
 Quæsiuit Panem Puer Ore tremente rogando,
 Orbis utroque cito namque Parente fuit.
 Postquam ter senos paulatim adoleverat Annos
 Tum cœpit Musis invigilare bonis,
 Atque frequentavit *Northusæ* circiter Annos
 Septem Gymnasium: Deinde Lycea petit,
 Quæ *Magdeburgi*, *Stralsundæ*, quæque *Cratippos*
Ursipoli ac alibi tunc aluere probos.
 Tandem *Fürstwaldam* migravit & inde salutat
Leucoridas Musas atque receptus adit.
 Non Puer aut Juvenis fuit amplius, utpote jamjam
 Sol hoc confecit Tempore Lustra novem.
 Hunc *Fürstenwaldæ* Lustris bis quinque peractis
 Cantorem Patres constituere Scholæ.
 His superaddendo Lustrum, en accurrit is Annus,
 Quo *Schönefeldam* Mystra vocatus abit.
 Anni præteriti discescit Luce Decembris
 Bis decima & prima, quod meminisse potes.
 Hæc ex Curriculum Vitæ contracta notavi:
 Gnatorum poterit plurima Triga dare.
 Qui Seclum ac Annos quatuor bis vixit in Orbe
Kirchner in æternum vivat in Axe Poli;
 Jure quidem nostri Miraculum Temporis audit,
 Secula cui similem sero futura ferent.
 Sufficiant Tibi dicta, ingens quem sæpe Novorum
 Cura tenet: Teneat Te quoque Cura mei,

Et Prece devota nostram, *Vir chare*, Salutem
Commendare Deo perge, Valeque diu;

VII. Dn. Georg. Adam. Schindlero, Pastori.
Wilnerstorffum d. 21. Jun. 1712.

OMnia nunc rident, nunc formosissimus Annus;
Omnia Lætitiæ dant bona Signa novæ;

Gloterat immenso de Turre Ciconia Rostro;

Et Philomela canit Nocte Dieque Melos:

Prataque nunc rident: Messes promittit opimas

Pinguis Ager, Varias nunc habet Hortus Opes:

Parturiet si lætus Ager, si fertilis Arbor,

Rupturas Messes Horrea vix capient.

Σύγχρονος ille tuus præsentī Tempore multum

Rideret, præsto si foret ille Tibi.

Hunc tua Lingua quidem crebro invitavit amice,

Nulla sed invitat nunc tua Charta Virum.

Fac ridere queam durante hoc Tempore grato

Ædibus in vestris Lætitiæque frui.

Tempus ut est aptum, sic sunt mihi Corporis Artus

Firmi. Quin sparsus Semine noster ger.

Quamque mihi Veniam non raro Sparta negavit,

Hanc negat in præsens non mea Sparta mihi.

Omnia nunc rident! Mecum ridebit Amica

Invitata simul γεγάμησσι, *Chare*, tuis

Omnia nunc rident! Ridebit mascula Proles,

Utraque ridebit sic quoque Gnata mea,

Quamprimum his ad Te veniendi plena Potestas

Per tua, *Mystra Dei*, Grammata facta fuit.

Omnia nunc rident, nunc formosissimus Annus!

Oedipus es, capies, quæ loquor, ergo Tibi;

Sic claudio Rivos, tua quum conspersa Salutis

Rore satis grato largiter Uxor erit.

Sospitet incolumem Te semper Rector Olympi!

Sospitet is Costam! Sospitet ille Socrum!

VIII. Eidem d. 1. Jul. 1712.

Sub tua Tecta vocat me Litera missa *Sacerdos*,
 Litera quæ lectu per-mihi-grata fuit.
 Rem mecum reputans facilis subscribo *Petito*:
Fiat! si vivo si valeoque bene:
Fiat! si Veniam concedunt Munia sacra:
Fiat! de Cœlini sonet Axe Fragor:
Fiat! ni densi fundantur Nubibus Imbres:
Fiat! ni fiant Compita cana Nive:
Fiat! ni propera languescant Lumina Morte:
Fiat! ni Cœlum, quod micat, ante ruat.
 Sed Currum mittes cum Bigis sive Quadrigis,
 Quo bene, quo felix ad tua Tecta ferar.
 Propter Verrucas, queis vexor, carpere Callem
 Non possum Pedibus deficiente Rota,
 Ergo si veniunt spumantes Ore Caballi,
 Carpento juncti, Tecta subintro tua.
 Tecta subintrabit tua mecum nostra *Marita*,
 Dummodo, quod spero, Corpore sana manet:
 Tecta subintrabunt tua mecum *Pignora* nostra
 Quotquot nimirum suppetit usque *Thorus*:
 Tecta subintraret tua mecum *Sanno* Sacerdos,
 Qui Collega meus Compater atque tuus;
 Tecta subintraret tua mecum *Sablon*, ab Annis
 Retro aliquot nobis junctus Amicitia:
 Tecta subintraret *Wagnerus* vestra perinde,
 Qui præest nostræ Duxque Caputque Scholæ:
 Tecta subintraret pariter *Steinbergius* ille
 Qui vestræ Palmam gestat Amicitia:
 Tecta subintrarent tua mecum, quotquot in Urbe
 Nostra suspiciunt Nomen Amice tuum;
 Ast horum quoniam Nemo invitatus honeste,
 Idcirco malunt hi latitare Domi,
 Quippe tenent ritum nimis alta Mente repositum:
 Non invitatus qui Tibi gratus erit?

Hinc

Hinc adero solus cum Costa, aderuntque Puellæ
 Cum Pueris binis concomitante Deo.
 Quo facto referam, quæ non committo loquaci
 Jam Calamo, coram. Litera scripta manet!
 Litera scripta manet, nec raro Incommoda multa
 Scriptori præter Spem solet illa dare.
 Sub Calcem Chartæ moneo, ne More recepto
 Lautos suppeditet prodiga Mensa Cibos.
 Splendida Mensa mihi fert ut Fastidia longa;
 Sic modica é contra Gaudia grata parit,
 Nec comessandi Causa Te, *Σύγχρονε*, viso,
 Sed confirmandi Fœdus Amicitiae.
 Quod citra Luxum fieri cum possit, *Amice*,
 Cur vario titubet Pondere Mensa Dapum?
 Non ut edam, *vivo*; Sed edo, quo vivere possim:
 Restinguique Sitis quo queat, inde bibo.
 Si dat Oluscula Mensa minuscule Pace repleta!
 Si pressi præsto Copia Laetis erit;
 Grandia non equidem peto Prandia Lite repleta,
 Nec peto, quas nobis India mittit Aves.
 Si *Falkenhagen* Potum Vicina ministrat,
 Nulla cui Thetidis Munera mixta fient,
 Per me *Crosnensis*, sic *Carthusiensis* & ipse
Fürstenwaldensis Potus abesse potest.
 Si Vinum præsto *Rhenanum*, aut dulce *Falernum*,
 Absit, quod profert *Urbs Viadrina*, procul.
 Vinum præbet Equum dicturis grata Poëtis:
 Frigebit Carmen mox ubi potat Aquam.
 Hoc πολυφρύκηλον bene si *Schindlere* notabis,
 Indubie nobis Vina Falerna dabis.
 Sed ne multiplices onerem Sermone Tabellas,
 Finio cum Voto: Vive! Vigesce! Vale!

IX. Dn. J. F. Fritschio, J. U. C. Bucoviam,
 d. 13. Aug. 1712.

Vir præstans, Phœboque nimis dilecte, proinde
 Toti Musarum semper amate Choro

Re-

Regia quæ nuper Mandata excerpta roganti
 Concescit facilis Dextera nostra Tibi,
 His opus est hodie nobis, *Patrone Colende* ;
 Ac adit in præsens Te mea Charta brevis,
 Quæ Tibi cumprimis dicat Curam esse gerendam,
 Ut mox hæc repetant regia Jussa Lares.
 Hæc postquam monuit non ultimus inter Amicos,
 Quos Tibi Sors junxit, quos Tibi nectit Amor,
 Id vovet, ut tutus sub Jovæ Umbone quiescas
 Conjuge cum chara Filiolaque diu,
 Et petit, hunc solito digneris Amore, Favore,
 Quem nosti, & totus qui tuus esse cupit,
Colbardum.
 Detrahat impressum *Fritschi* Manus hisce Sigillum
 Cum Musis Phœbus quem colit atque foveat
Bucoviæ.

X. P. C. O. d. 18. Aug. 1712.

Quid faciam, quæris, vicini Compatriſ eheu!
 Sæpe tacens Odii Semina Vultus habet?
 Cum Mel in Ore gerit, gerit idem in Corde Fel atrum:
 Cum spuit Os Nectar, Mens Aconita vomit.
Quid facies? Arde Oſorem hunc & dilige Corde:
Quid facies? Benedic & bona quæque vove;
Quid facies? Benefac, vel tandem fiet Amicus:
Quid facies? Audi, dum potes, atque tace;
Quid facies? Perfer, Dolor hic Tibi proderit olim:
Quid facies? Ora, ſic Tibi Jova prope:
 Sique facit Tecum, cui ſubſunt omnia, Jova,
 Quæ noceat Capiti Vis inimica tuo?
 A multis Annis ego perquam rideo, ſi quis
 Fas odiſſe Virum me putet atque canat.
 Non Odium tantum funeſtum ſorbeo promptus,
 Sed mihi quod credas, concoquo lætus idem.
 Nam qui nos Odio ſic infeſtatur acerbo,
 Næ ſibi permultum, nil nocet ille mihi.

Quod

Quod pia Fata volunt, Hominum non invida tollent
 Vota: Sit in Votis, quod pia Fata volunt.
 Oppida forte brevi, Duce Jova, transeo vestra,
 Plura Tibi coram tum mea Musa dabit.
 Interea talem Te præsta semper, *Amice*,
 Qualem qui Christum prædicat esse decet:
 Fide Deo, qui non fidentem deseret unquam,
 Proque Osore simul fer pia Vota Deo.
 Ille dabit, bona quo vel tandem Causa triumphet,
 Sublatoque Odio Præmia grata feras.

DECAS DECIMA.

*I. Generoso Domino, Dn. Balthasari Dietloff
 de Wulffen, Chiliarchæ Regio. Steinböfe-
 lium d. 21. Aug. 1712.*

QUEM Genus antiquum, Majorum Gloria, quemque
 Martis honestat Opus, laudat & Artis Honos,
 Mæcenas, cujus Nomen Laudesque manebunt,
 Dum Juga Montis Aper Stagna que Piscis amat.
 Ludit in humanis divina Potentia Rebus,
 Et facit, ut doceant, quæ nocuere prius.
 Nam Deus affligit perquam, solatur at idem:
 Sauciat, & rursus faucia Corda ligat:
 Curat, quando urit: sanat cum sauciat: Ungit
 Cum pungit: Secat, at non tamen Ense necat,
 Hæc vivit multis Exemplis Regula: Vivit
 Exemplo pariter, *Vir Generose*, tuo,
 Nuper Filiolam lugubri Voce dolebas
 Imbre per indignas usque cadente Genas.
 Et merito: Caro namque fuit de Carne Parentis,
 Cujus in hac sola pallida Cura stetit.
 Hanc Conjux Tecum flevit generosa, proinde
 Implevit querulo sæpius Ore Domum.

Flebant præterea Vobiscum flentibus omnes,
 Quos Sanguis clarus, quos Tibi junxit Amor.
 Nec mirum, quoniam vehemens Vis storgica, Gnata
 Cumque Doloꝛe cadit, dum cadit illa gravi.
 Sæpius in tali Casu Doloꝛ intima vexat
 Viscera, nec justum novit habere Modum.
 Æstuat, exstimulat, mordetque subinde recurfans,
 Infomnisque cubans, in-que-cibatus agens.
 Sed quicquid tandem: Luctum in pia Gaudia vestrum
 Ipse Deus vertit, qui bene cuncta facit.
 Sustulerat Gnatam per Mortem, reddidit idem
 Formosum Gnatum pro Bonitate sua.
 Dum Te fecit heri dilecta Prole Parentem
 Conjugis optato nempe Puerperio.
 Fletibus ergo, diu qui in amaros Lumina Fletus
 Solvisti, posthac parce, *Patrone*, tuis.
 Indue nunc Vultus lætos & Pectore grato
 Suscipe Filiolum, quem Tibi Jova dedit.
 Gaudeat & Conjux (cui proh Fastidia Menses
 Longa decem tulerunt) Lætitiæque fremat,
 Quod Genetrix iterum sit facta enixa Puellum,
 Qui Generis Splendor, qui Decus esse potest.
 Cognati, Gnatam qui sublatam ante dolebant,
 Jam nova concipiant Gaudia Corde suo,
 Et dicant: Vivat Spes Solamenque Parentum!
 Vivat io Gnatus Nestoris ille Dies!
 Vivat, & ex Voto nostro, dum splendet Olympus,
 Hunc & Fortunæ Munera larga beent!
 Vivat! Et ut Titulis est nobilitatus Avorum,
 Sic Virtute olim nobilis ille fiet:
 Sint Curæ & Cordi Lex, Ars, Mars semper eidem,
 Quæ vere demum nobilitare queunt.
 Vivat cum primis Jovæ gratisimus Hæres,
 Acceptusque Viro, qui Diadema gerit!
 Sit Spes firma Patris, sit Matris summa Voluptas,
 Semper Avoque pio Gaudia grata creet:

Si mea Vota valent, sic vivat in Orbe Tenellus,
 Vivere quo tandem possit in Arce Poli.
 Exitus ut Voto respondeat, inde Salutis
 Anxia Te Gnati Sollicitudo tenet.
 Charta proinde vocat tua, qui Baptismatis Actum
 Sacrum præsentem condecorare queant.
 Pro tanto, quo & me non dedignaris, Honore,
 Grates devoto Pectore canto Tibi,
 Quas Tibi, ceu fas est, dicet mea Lingua perinde,
 Quam primum Pedibus Tecta subintro tua.
 Nam memor Officii veniam, si sacra petenti
 Munia dant Veniam, concomitante Deo:
 Nec me tardabunt effusi Nubibus Imbres,
 Nec Via per jactas candida facta Nives.
 Sed petis, ut peragam sacrum Baptismatis Actum:
 Annuo, sub certa Conditione tamen,
 Nempe Loci Pastor si non dissentiat, ejus
 In Messem Falcem mittere ducō nefas.
 Vir bonus est, quem cana Fides, quem Candor honestat
 Cujus de Assensu nec dubitare licet;
 Sed tamen Officii Partes quo cedat Amico,
 Ceu decet & fas est, ante rogandus erit.
 Figere jam Calamum decet & finire Lituram
 Æra quater postquam Signa dedere sacris,
 In Templum festino proin facturus ibidem
 Munia quæ poscunt auxiliante Deo,
 Ante tamen solito Tibi dico More: Valeto,
 Ac Animo, Lingua, Reque faveto mihi.
 Sed Tecum valeat simul enervata Marita,
 Cui Vires subito reddere Jova velit,
 Sæpius ut pulchram Partu queat edere Prolem
 Atque Domum fido multiplicare Thoro.
 Ni grave, conspergas hanc grato Rore Salutis
 Nomine Compatri, *Vir Generose*, novi.
 Et Proles, quæ jam generoso Sanguine Vobis
 Edita, sic pariter vivat ovetque diu,

Sitque, quod ex Animo precor, olim dulce Levamen
Curarum ac Senii, *Vir Generose*, tui.

Quin tua Natorum sic Triga superfit, & usque
Duret ad extremum Gloria vestra Diem.

*II. Προς Φώνης ad Generosum Christianum
Ludovicum de Wulffen, Ann. 1712. d. 20. Aug.
Horologio Digitum intendente in tertium
Quadrantem Horæ quintæ pomeridianæ felici
Partu editum & 22. August. sacro Ba-
ptismatis Fonte tinctum Stein-
höfelii.*

Parvule, nunc gaude! Nunc, *Parvule*, plaude perinde
Signaque Lætitiæ Pectore redde novæ!
Gaude! Nam Tibi parta Salus, & Christus ab omni
Te nunc mundavit Crimine Fonte sacro:
Plaude! Deus Tecum jam sanctum Fœdus inivit,
Est Pater, & Gnatum Te vocat ille suum,
Aque tuæ stabit jam partibus ipse Salutis,
Ne noceat Capiti Vis inimica tuo.
Qui Tibi sub charæ Genetricis Pectore præsto
Adfuit, & Vitam qui dedit ipse Tibi,
Istegat, is regat & lubrico Te fervet in Orbe,
Ac Lateri Custos adstet ubique tuo.
Quin Tibi (quod voveo calidi sub Fornice Cordis)
Attribuat tandem Regna beata Poli:
Fiet! si in Merito Christi ac Pietate recumbes
Quod Via, quæ recto ducit ad Astra Gradus est:
Fiet! *Christiani* si *Parvule* vivis in Orbe
Immemor haut unquam Nominis ipse tui:
Sique proin facies, Tibi quæ facienda, libenter,
Ac fugies contra, quæ fugienda Tibi.
Immemor ergo tui nunquam Baptismatis esto,
Sic nequit omnipotens immemor esse tui:

Divino potius Te complectetur Amore,
 Eque Solo in celsum Te vehet usque Polum.
 Interea Genetrix Te mulceat! Omnis & in Te
 Stet chari Patris Cura perinde tui!
 Næ sic felicem Te terque quaterque beatum
 Jure celebrabit, *Parvule*, Lingua mea:
 Quin tacitus Tecum gaudebo, proque Salute
Susceptor faciam candida Vota Deo.

III. *Filio, Christoph. Adolpho Colbardo, Gym-*
nasii Berolinensis Civi. d. 26. Aug.

1712.

CArmine, *Gnate*, tuo lecto, bis terque relecto
 Gaudia Cor patrium mox subiere pia:
 Talem namque Deo Duce te confido futurum
 Qualis es à teneris cognitus inde mihi.
 Sed Vox *præprimis* non arridere Palato
 Vult, Ufu quamvis invaluisse sciam,
 Aque Viris doctis sæpe usurpetur, in Oris
 Non tamen hæc Latii nota perinde fuit.
 Pro qua substituas *cumprimis, præcipueque*,
 Uritur his etenim Tullius ipse tonans.
 Formula: *Gymnasii pro Tempore Civis*, & illa
 Perquam suspecta est, *Gnate*, perinde Patri
 Scribunt sic docti, sic indoctique subinde,
 Interea Aufoniam non tamen illud olet.
 Se vocat Officio indignum, *pro Tempore* qui se
 Civem, Pastorem, nuncupat atque vocat. (a)
 Rectius ergo dabis posthac: *Hoc Tempore Civis*
Gymnasii, hæc doctis Forma probata Viris.

H 5

Quæ

(a) Pro Tempore *Pastor, Rector, Civis, &c.* Christiano
Adamo Ruperto in Mercurio Epistolari p. 81. ex
Mamertino observante, est Romane loquendo, ad
quem Honor Penuria meliorum delatus est.

Quæ monui, bene, *Gnate*, nota, vitæque deinceps,
Da Studiis Operam naviter, atque Vale!

IV. Dn. G. C. T. C. C. d. 26. Aug. 1712.

Ille tuos tenus hac non ultimus inter Amicos
Scanderat æger Equum deficiente Rota,
Quo sic vicinam cupidus veheretur in Urbem
Ære paraturus quicquid haberet opus,
Cum quæ fortassis tua Dextera fecerat olli,
Insperato offert Grammata chara Manus.
Queis lectis iterum descendit sponte Caballo,
Et Tibi respondet pauca volante Manu.
Nam percontanti, nostra quid in Urbe geratur?
Nescio! respondet nescius ipse novi.
Sic percontanti, *Sablon* num vescitur Aura?
Nescio! respondet Charta perinde Viri.
Et percontanti, *Sanno* quo Tempore abibit?
Nescio! respondet languida Dextra Viri.
Quin percontanti, novus an Symmysta vocatus?
Nescio! respondet nunc quoque Crena Viri.
Namque sua quod non refert, contatur & ægre,
Novit enim, esse leves queis vaga Cura novi.
Scire cupi, Rerum quid agant, qui Sanguine juncti
Sunt propiore Tibi? Pauca referre lubet:
Inter se læti Convivia mutua curant.
Ergo valere Tuos atque vigere liquet.
Sed quia non Davus sed nobis Oedipus audis,
Quid velit, olfacies, his sibi Musa mea.
Concisum Calamum excipiet prolixior, Urbis
Incola cum dicet me rediisse Domum.
Interea sic vive Solo, quo vivere tandem
Inque Polo possis atque Salute frui.

*V. Dn. M. Casparo Cosmaro, Pastori. Aren-
storffium d. 8. Sept. 1712.*

Litera vadendum est Tibi rursus! Frena, proinde
Injice Equo bajo, ceu decet, absque Mora,

Sed

Sed quorsum vades? in Pagum forsan **Arenstorff**?
 Sic volo: mox illuc vade bonis Avibus!
 Cumque aderis, Foribus bis terque quaterque Magistri
 Pulsatis instar Stentoris Ore boa:
 Heus! ubi nunc latitas? Heus! heus! venerande *Magister*,
 Fortassis dormis? Aut meditaris? ohe!
 Heus aperi Portam! quia standi nulla Voluptas,
 Nam Deus hos Agros Imbribus ipse rigat.
 Intromissa Viro cum tanto cede modesto
 Vultu Sermones forsitan hocce Modo:
 Nomine Pastoris vicini dico Salutem
 (Quo mandante adsum) *Vir reverende*, Tibi.
 Nosse cupis Rerum quid agat, fortasse *Magister*?
 Expediam paucis: Ingerit ille bene:
 Digerit ille bene: Egerit ille bene: Atque proinde,
 Gratia sit Jovæ, fat valet ille bene.
 Et vovet ex imis Fibris contingat, Jova
 Dante, Valetudo firma perinde Tibi
 Legit, quam nuper concessit Dextra petenti,
Harmoniam Maji sedulus ille tuam:
 Lectam jam per me Tibi, *Vir reverende*, remittit,
 Ut profit posthac Usibus illa tuis.
 Insimul & Grates Tibi solvit Corde, legendum
 Quod voluit Librum cedere chara Manus.
 Judicio illius Liber hic dignissimus Auro
 Et Cedro est, cujus Lectio lecta placet.
 His dictis jubeas reverendum, Litera, Mystam
 Porro valere diu, porro vigere diu,
 Atque Lares repetas scandendo prompta Caballum.
 Cujus quod moneo, provida Frena regas,
 Interdumque Armos fodias Calcaribus olli,
 Ocyus ut moveat se remeetque Domum,
 Est Pede stlembus & hinc pigro Calcaria subdas,
 Si vis ire cito sique redire cito.

VI. S. G. I. V. d. 8. Sept. 1712.

SAcra Sacerdotis num Munia rite vocatus
 Detrectare queat, Litera missa rogat.
 Litera nostra negat, quod quærit Litera vestra:
 Officit, Officium qui fugit, ipse sibi.
 Ut cadit in Scyllam, qui vult vitare Charybdim,
 Sic Cætum, in Cetum, qui fugit, ille cadit.
 Vade proin, summus quo Te jubet ire Sacerdos,
 Ipse secundabit sic tua Cœpta. Vale!

VII. Dn. S. Fabricio, Pastori Micro-Bernoam.

d. 9. Sept. 1712.

QUod tuus hoc Anno Pomis exuberet Hortus,
 Nuncius affirmat, qui mihi Gramma dedit.
 Gratulor inde Tibi, & maturefcentia Poma
 Ut tua decerpas Dextra, subinde precor.
 Et mihi fœcundus dotalibus Hortus in Agris
 Est, qui promittit dulcia Poma fatis.
 Sed dubito, Fœtus mea num decerpserit omnes
 Arboreos (quorum Copia magna) Manus.
 Ut spolient Hortos surgunt de Nocte Latrones,
 Hortus erit dicti Testis, Amice, meus,
 Quem plantasse proin me pœnitet atque rigasse,
 Nam Fœtum arboreum Fur sceleratus habet.
 Sed tamen interea dum ridet in Arbore Pomum,
 Dum Genere id vario, dumque Colore nitet,
 Parva suburbani Munuscula mittimus Horti,
 Ut Color afficiat Te, recreetque Sapor.
 Munera Muneribus nunc compensabis Amice,
 Sponte remittendo, quas tulit Hortus, Opes,
 Quæ varii Generis varique Coloris & inde
 Poma meo Stomacho grata futura reor.

VIII. Christoph. Adolph. Colhardo, Gymnasii

Berolinensis Civi. d. 10. Sept. 1712.

GAllica quod jungas, Fili, Documenta latinis,
 Edocuit clare Litera missa Patrem;

Hinc

Hinc petis Argentum, quod solvat Dextra Magistro,
 Qui tradit felix hoc idioma tibi.
 Lando Conatum, citius nam scandit Honoris
 Sellam, qui Juvenis Gallica doctus erit.
 Et quamvis hodie non turgeat Aere Crumena
 Tantillum tamen Aes promere prompta fuit:
 Chartaque quæ petiit nova Lexica Gallica, *Fili*,
 Ursipolin veniens Aere parabo lubens.
 Messeni cum tardent effusi Nubibus Imbres,
 Ædibus absentem non licet esse Patrem.
 Quod superest, ora, Deus ut tua Cœpta secundet,
 Daque Operam studiis Nocte Dieque bonis.
 Cumque nihil Juveni queat illecebrosius esse
 Quam Mulier, Nox & Pocula plena Mero;
 Hæc tria cum primis vita dulcissime *Fili*,
 Ac Cane mordaci pejus & Angue fuge.
 Nox & Amor, Vinumque nihil moderabile svadent,
 Scite, si memini, sic Venusinus ait.
 Plura brevi coram, Jam te commendo Polarchæ
 Et precor, ut valeas proficiasque bene.

IX. Dn. Job. Guntbero, Pastori. Christorffium,
d. 12. Sept. 1712.

R Ecce transmissam nos accepisse Lituram
 A fida, fateor, *Vir reverende*, Manu.
 Sed cum per Curas, queis angor, perque Labores,
 Queis jam distineor, quos toleroque graves,
 Nequaquam liceat prolixum reddere Carmen,
 Pace tua expediat se mea Musa brevi.
 Scilicet exulto totus, cum Teque tuamque
 Costam cum chara Prole valere lego,
 Lætitiæque freno, quod Temet Partibus ipsum
 Officii memoras posse vacare tui.
 Sospitet Omnipotens Te porro, sospitet idem,
 Quos de Carne tua noverit esse, diu!

Protegat illius vos *Dextera*, fulciat illa,
 Corporis imprimis languida *Membra* tui,
 Quo præstanda queas porro præstare tuamque
 Spartam ornare diu, quam *Tibi Jova* dedit.
Ruhmius in *Pago*, ceu nosti, sparsit *Urenstorff*
 Lustra decem *πρωτῶς* Dogmata sacra Dei,
 Hunc hodie penitus *Membrorum* deserit *Ufus*,
 Deserit *Ingenii* *Judicii*que *Vigor*,
 Prorsus ut *Officio*, cui præest fungier inde
 Ceu decet & fas est, nesciat ille sacro.
 Huic igitur fracto *Adjunctum*, *Cognomine Cosmar*,
 Conscripti nuper constituere *Patres*.
Flamen *Elisæo* *Deus* ut concessit *Eliæ*
 Sic huic dupliciter det quoque *πνεύμα* *Senis*!
 Pagus Pastorem quem nuper respuit *Hermstorff*
 En Pagus *Buchholz* huncce recepit ovans.
Müller cessit ei ad cœlestia Regna vocatus,
 Succesitque statim, Rege jubente, *Pudor*,
 Exilio *Patriæ* *Fines* qui liquit, abunde
 Auxilium sentit *Præsidium*que *Dei*.
 Tempore duro *Animum* *Nemo* despondeat ergo,
 Namque *Deus* nescit deseruisse *Suos*.
 En nova *Res* nostræ *Menti* succurrit *Amice*,
 Quam tribus hic *Verbis* commemorare libet.
 Nimirum *Sanno* nobis valedicet & ibit
 Ex *Urbe* in *Pagum*, Rege vocante, brevi.
 Vix *Lapide* hic *Pagus Templino* distat & idem
Sammelsprung *Nomen* fertur habere suum.
 Ergo *Locum* mutat sed non sua *Munia* mutat,
 Pastor ut ante fuit, sic quoque Pastor erit.
 Hujus Successor dictus *Cognomine Bessel*
 Auditus sacra nuper in *Æde* fuit,
 Cujus, quod fateor, mi perquam *Dona* probantur,
 Quin *Civis* pariter quilibet illa probat.
 Det mihi *Collegam* solertem *Jova* probumque!
 Pastorem fidum det quoque *Jova* *Gregi*!

Nunc

Nunc claudio Rivos, quoniam sat Prata biberunt,
Dicere sed liceat mi tamen ante: Vale!
Sic valeat Conjux charissima! Sicque Puellas
Cum Gnato ac Genero Jova valere sinat!

X. A. M. P. D. d. 14. Sept. 1712.

Censuræ nostræ tua Carmina subdis Amice,
Et petis ut relegam Judiciumque feram,
Quæ tua charta petit, feci, legi atque relegi
Mentis *Anglicæ* Carmina sæpe tua.
Insimul & quædam subducta, at pauca, notavi
Lineola, quæ non nostra Camœna probat.
Unicuique suum Caput est, Pileusque cuique.
Improbat hinc alter, quod probat alter, idem.
Hoc mihi sat notum est. Quæ non probat ergo Camœna
Jam mea, forsân erunt ista probata tuæ.
Per me deleri, per me quoque stare potestur
Versus, subduxit quem mea dextra Manus.
Plus Oculos quatuor, quam binos, posse videre
Te Censura tamen nostra docere potest,
Ipse quod advertes facilis, quum lecta secunda
Post decimam fuerit Linea curva Tibi,
Quæ Vitio duplici, Te sic errante, laborat
Quod mea Censoris demsit amica Manus.
Res ego non carpo nec possum carpere Jure,
Calleo namque satis quod Venusinus ait:
Libertas semper Pictoribus atque Poetis
Omnibus audendi quidlibet æqua fuit.
Sed tamen ut semper digno dignandus Honore est
Patronus quem vult Carmen adire tuum;
Sic Monitu nostro digno digneris Honore
- Et vocites DOMINUM terque quaterque Virum.
Insolitum, forsân regeres, hoc esse Poëtis,
Nec DN Flaccus, Naso, Maroque crepant.
Sic est, qui quondam viderunt Aurea Secla,
Hi rident DN nec facile Ore crepant.

Ast hodie Titulis sunt omnia plena, proinde
 Sæpe suum DN qui crepat ille sapit,
 Extenso Digito Vulgo monstratur & ille,
 Laudeque magnifica fertur ad Astra prope.
 Sed qui non DN crepat aut qui dividit illud,
 Morosophum Verbo, desipit ille nimis.
 Grammata possideo, queis scite dicta probantur,
 Quæ Tibi præsentî Dextra legenda dabit.
 Sed Risum teneas, potuit quem Nemo tenere
 Illorum, queis hæc Litera lecta fuit.
 Parturiere quidem Montes, sed prodiit inde
 Mus tandem trepidus ridiculusque fatis.
 Autor enim nimium sibi dum confidit, abunde
 Id probat & prodit, se sapuisse parum.
 Quem sic Judicio lapsum dolet atque subinde
 Sanam olli Mentem nostra Thalia vovet,
 Ne Tibi contingat tamen hoc, quod contigit ante
 Nobis, haut DN dememinisse velis.
 Quam DN gratum est & quam venerabile cunctis,
 Qui Frontem caperant Ambitione truci!
 Dic, Titan sua quo de illis Præcordia Cœno
 Fingis, qui Fastu Pectora plena gerunt?
 Sed præstat Labrum Digito compescere! Per me,
 Cui libet, huic DN quadruplicare licet.
 Quæ Baro de Canitz felici Carmina Plectro
 Deduxit, capiet Bibliotheca tua,
 Hæc mihi, si lubitum, per Mensem mitte legenda,
 Lecta remittentur mox Tibi pura. Vale!

*XI. Anno 1712. d. 16. Sept. Hagiosynedrio In-
 tercessionibus pro finitimis Peste infectis ordi-
 nante, Currentibus Literis hanc προςΦώνη-
 σιν ad Diæcesanos inseruit Diæcetes.*

Tunc tua Res agitur Paries cum proximus ardet.
 Sed Paries ardet proximus Igne gravi;

Nam

Nam Vicinorum turmatim Corpora Peste
 Funesta pereunt heu dolor! atque cadunt.
 Hinc tua Res agitur revera, hinc Arma, repellas
 Queis rabidam Pestem, sunt capienda Tibi,
 Nempe Deum Precibus renovatis posce Sacerdos
 Finibus à nostris arceat omne Malum.
 Posce Deum Precibus devotis Nocte Dieque!
 Exigit hoc Pietas: Rex pius urget idem.
 Perlege Rescriptum & Custodi trade deinde,
 Vicino Mystæ quo ferat absque Mora.
 Officii, Mortis, Cœli, Infernique Memento,
 Cumque tuis Ovibus, Pastor amande, vale!

DECAS UNDECIMA.

I. M. C. S. M. 1712.

Magna placent Magnis non semper, vilia Magno
 Nam - - - no Carmina nostra placent.
 Si magnis placuisse Viris non ultima Laus est,
 Qui tanto non sit Laus placuisse Viro?
 Hac Autor ductus mittit nova Carmina, lecta
 Quæ - - - no si placuere, sat est.

*II. Generoso Dn. L. E. de Strantz, Cathedra-
 lis Templi Sub - Seniori. Brandenburgum.
 d. 27. Maji 1713.*

Edite Nobilibus, Næcenæ inclyte, priscis,
 Gloria Musarum Præsidiumque meum!
 Nuncius optatus cum quidam Nocte quæta
 Pulsasset nuper terque quaterque Fores,
 (Qui tamen ad primum non intromittitur Ictum,
 Quod dederam Somno jam mea Membra levi)
 Æthera Stentoreis tandem Clamoribus implet,
 Hosque suo repetit sæpius Ore Sonos:

Heus

Heus aperi Postes! heus! heus! dilecte Colharde,
 Nuncius indubie sat tibi gratus ero.
 Surge proin cubitu, & quæ portat Grammata Dextra,
 Perlege, Lætitiæ næ bona Signa dabis.
 Profilio excitus Somno, Portamque recludo,
 Et sic ingreditur Vir bonus absque Mora.
 Cumque salutasset me perquam comiter, idem
 Tradit Epistolium Fasciculumque mihi.
 Mox accerso Facem radiantem, Naribus atque
 Fasciculum interea sæpius admoveo.
 Miror! Caseum enim redolet: Sed Nuncius, unde
 Venisset nobis, nescius ipse fuit.
 Auguror! Augurio non assequor! anxia Mens est,
 Donec Epistolii solvo Sigilla Manu,
 Quod rutilante quidem Face dum mea Dextera patrat,
 Nomen, Mæcenas, mox lego, docte, tuum.
 Lætor! eoque magis, postquam perlecta fuisset
 A Capite ad Calcem Litera sæpe tua.
 Detraho Fasciculo subridens Signa repente,
 Et præsens Donum cerno, Patrone, tuum,
 Quod probat Auditus, quod Gustus, Visio. Tactus,
 Comprobat Olfactus denique noster idem.
 Caseus est etenim, quo nostro nempe Palato
 Vix ullum Ferclum gratius esse potest.
 Caseus est pinguis, cujus tua Dextera Clientem
 Participem fecit pro Bonitate sua.
 Caseus est, Forma qui se commendat Amicis,
 Cujus Odor gratus non minus atque Sapor.
 Caseus est triplicis Generis, triplicisque Coloris,
 Cujus & Adspectus Lumina nostra juvat.
 Parmensis primus, Limburgensisque secundus,
 Tertius Hollandus, qui mihi notus, erat.
 Alter erat præstans, sed erat præstantior alter,
 Tertius his cedit nil Bonitate sua.
 Ignoro Formam primi, nam totius illud
 Quod mittis, saltem Pars quocumque fuit.

Alterius Formam dum specto, specto quadratam,
 Hollandus Formam fertque refertque Rotæ.
 Affecit Nares nostras Parmensis Odore,
 Affecit Gustu plus tamen ille Gulam,
 Sic Limburgensis Præconia summa meretur,
 Ejus enim Ambrosius Nectareusque Sapor.
 In nostram Hollandus quoties demittitur Alvum,
 Mox Crepitus Ventris pellicit horrifonos
 Nec mirum! siquidem quo pressi Copia Lactis
 Pinguior est, tanto plus crepat atque tonat.
 Sed Crepitus nostræ non officit ille Saluti,
 Τυροφάγῃ Stomachum quum levet atque juvet.
 Hunc habet Effectum cumprimis Caseus, et si
 Non sic Pythagoras sentiat atque Cato.
 Et quamvis Ethicus sapiat diversa, quid inde?
 Dummodo Mens Physico nostra probata fiet.
 Nec Physico doctus Podalirius abnuat, ut qui
 Cumprimis gnarus, quid mihi profit, erit.
 Sed Tibi quas referam tanto pro Munere Grates,
 Quo reficis Stomachum, *Vir Generose*, meum?
 Argentum Dextræ fulvum Fortuna negavit,
 Hac Ratione nequit Dona referre Tibi.
 Dat tamen, & semper, dum Spiritus hos reget Artus,
 Lingua Tibi Grates, *Vir Generose*, dabit.
 Mensque tuæ Bonitatis erit, dum Lumina Solis
 Durant & Lunæ Cornua curva, memor.
 Si Limburgensis contingat Caseus, aut si
 Rursum Parmensis Pars quocunque Tibi,
 Sique tuas Ædes intret fortasse Batavus
 (Quod crebro fiet, si mea Vota valent)
 Hoc precor, hoc voveo calidi sub Fornice Cordis,
 Ut tum non nostri dememinisse velis.
 Crede meam Mensam si pinguis Caseus ornat,
 Tum mihi Delitias præbet & Ambrosias.
 Metra canet tanto pro Munere Musa vicissim,
 Cum faciet nobis Otia grata Deus.

Semper Honos, Nomenque tuum, Laudesque manebunt.

Copia dum pressi sic mihi Lactis erit.
Sed ne prolixè Tibi sit scribendo molestus
Id vovet, ut valeas, *Vir Generose*, Cliens.

III. Generoso Dn. Balthasari Dietloff de Wülffen. Chiliarcha. Steinhöfelium.

d. 2. Jan. 1714.

MUnere quæ vestro nuper, Patrone colende,
Ex insperato Vena resecta fuit,
(Munere, quod Stomacho fecit sua Prandia grata;
Munere, quod Jugulo Nectaris instar erat)
Munera Muneribus nunc compensare laboras,
Dum Tibi Munusculum jam levidens edicat,
Submissoque offert Cultu Vultuque Patrono,
Et rogat, ut prona sumere Fronte velis,
Muneribusque suis hæc addit candida Vota
Anno Curriculum jam renovante suum:
Vive diu Feudi Dominus, Pater atque Maritus!
Vive, vige, flore, Corpore, Prole, Bonis!
Vivat *Penepole*! Vivat Tibi sospes *Ulyssi*
Cum tribus *Ascaniis Tulliisque* diu!
Incola sic vivat, Rurisque Negotia tractet,
Atque Agrum magna Sedulitate colat!
Vivat & Armentum, reboëtque erretque per Arvum!
Vivant cornigeri lanigerique Greges!
Vivat Equus pariter generosus & optet arare,
Qui Campum Sonitu quadrupedante quatit.
Quæ bona Mens offert bona Verba, hæc accipe pronus,
Atque fove Venam, ceu facis, usque meam.

IV. C. V. D. M. F. d. 26. Mart. 1714.

AUri Vim magnam mihi si tua solvere Dextra,
Divitis aut Croesi si dare posset Opes,
Non

Non tamen ad D N. ceu poscis, scribere vellem,
Nec dubii Partes sustinuisse Proci.
Quærenti Causam paucis respondeo : Torquet
Hunc nimis Ambitio pernicioſa Virum,
Ut mea vix posset tot Dextera pingere D N.
Præponi Titulo quot cupit ille ſuo.

*V. Votum pro felici novi Anni Auspicio 1715.
Idibus Januarii ſuſum, & currentibus, ut
vocant, Literis annexum.*

EN! vetus abſolvit Curſum feliciter Annus,
Gratia ſit ſoli, qui regit Aſtra, DEO!
Annus ut hinc hodie Curſum novus inchoat; Idem
Sic cœptum fauſto Tramite currat Iter.
Cumprimis Pacem, quæ præſtantiffima Rerum,
Chriſtiadum ſemper ſervet Iova Gregi.
Pace nihil melius, nil Bello pejus in Orbe eſt,
Pacem, non Bellum, poſcit amatque pius.
Floreat in toto ſtabilis Pax Orbe & in Urbe,
Urbs ac Orbis enim Pace vigente vigent.
Pace vigente viget Rex, Grex, Puer atque Senecta,
Et bene ſuccedit Relligionis Opus.
Candeat ergo Foris, vigeatque Choriſque Thorisque
Pax! Næ Pax recreet Pectora laſſa diu.
Jova, precor, ſanctos, qui ſunt Eccleſia, Muros
Exſtrue, conſerva, protege, flecte, bea,
Præconesque tui cœleſtis ſuffice Verbi,
Qui doceant alacres ſemper ad Aſtra Viam.
Scita Magiſtratus, quin & Conſulta gubernæ,
Quo proſint Patriæ, quo placeantque Tibi.
Laudandos Civis Fortuna ſecunda ſecundet
Actus, nam felix ſic Labor ejus erit.
Da Panes inopi, preſſoque Levamina præſta,
Propelle a nobis omnibus omne Malum.
Si cui linquendum eſt fugitivæ Tædia Vitæ,
Ad tua transfer eum grata Vireta Poli.

O DEus omnipotens hæc Auribus excipe Vota,
Atque jube nostras Pondus habere Preces!
Carminè votivo hoc præmissò currere jussit
Principis Edictum, quo decet, absque Mora,
Inspector.

*VI. Samueli Colbardo, Gymnasii Berolinensis
Civi d. 5. Jan. 1715.*

Sit felix, faustus, sit fortunatus hic Annus,
Quo cœpit Cursum Sol renovare suum.
Sit felix, faustus, sit fortunatus is Orbi
Christiano, toti Christiadumque Gregi.
Sit felix, faustus, sit fortunatus is Urbi,
Quam Rex armipotens sub Ditione tenet,
Nesciat Urbs Bellum, Bellum quoque nesciat Orbis,
Nulla quod ambobus Marte furente Salus.
Næ Bellum Caputum multorum Bellua fæva est,
Quæ vomit omne Malum, quæ vorat omne Bonum.
Bellum dispereat: Pax contra floreat alma
Inque Choro, inque Foro, floreat inque Thoro.
Jova Preces audi! sic Orbi faustus & Urbi
Omnino felix hic novus Annus erit.
Florebit Civis, gnavus florebit Arator,
Florebit Juvenis, Vir, Puer atque Senex.
Gymnasii vestri Doctores atque Scholares
Florebunt Anno sic incunte novo.
Cumque suis Musæ Cultoribus atque Patronis
Florebunt pariter Pax ubi tuta viget,
Pax ubi tuta viget, floretque & in Urbe & in Orbe,
Florebit Genitor cum Genetrice tuus.
Tu quoque, mi Fili, Florebis Pace vigente,
Satque tibi felix hic novus Annus erit.
Fiat! sit felix, sit faustus ut omnibus Annus,
Sic tibi præcipue Gnate, mihi que Patri,
Poplite qui flexo divinum Numen adoro,
Ut te constanti Prosperitate beet,

Atque tuis Studiis ferat Incrementa subinde,
Solliciti fallas ne pia Vota Patris.

Inscriptio :

Detrahat huic Chartæ *Samuel* sua Signa *Colhardus*,
Artibus ingenuis qui studet *Ursipoli*.

VII. M. M. M. M. d. 9. Sept. 1715.

Vir præstans, Phœboque nimis dilecte *Magister*
Jure proin merito devenerande mihi.

M, quod jamdudum prædixit ab Ilice Cornix,
Contulit excellens nuper Apollo Tibi,

Qui per Mercurium fertur Diploma *Magistri*
Transmisisse Tibi vimineo in Cophino.

Si sic, Thymbræo memori de Pectore Grates
Promendæ imprimis, chare *Magister*, erant,

Immeritum tanto quod Te dignatur Honore,
Qui Fato Major, qui sine Morte manet.

Si sic, æterna maectandus Laude Tegæus
Hoc pro Servitio, chare *Magister*, erat.

Si sic, pro tali tantoque is Munere laute
Bis septem Ferclis excipiendus erat.

Excipiendus erat tot Ferclis Nuncius ille,
Judicio nostro, quot tenet Astra Polus,

Quod Titulum & Laurum, victricia Signa *Magistri*
Portat, & exornat Temet Honore novo.

Nonne *Magisterii* quondam Prænuncia vestri
Amphora, M Magno forte notata, fuit?

Amphora, quæ Vino generoso plena levavit
Non raro urentem Gutturum sicca Sitim?

Næ fuit omnino Prænuncia certa futuri,
Quod Tibi collatum est, illa *Magisterii*.

Et quia tanta dedit Præfagia, digna proinde
Quæ careat nunquam deficiatque Mero;

Sit potius dulci semper repleta Falerno,
Hospes ferventem sedet ut inde Sitim.

Amphora sed valeat, Figuli quam Dextera signat
M Magno; Tecum Res mihi, Pastor, erit.

Quam verum tritum est : *Quantum mutatus ab illo !*

Namque *Magister* ades, qui modo *Pastor* eras.

Ergo *Magistrali* nunc compellandus *Honore* es :

Ergo *Magistralis* *Crania* *Mitra* teget :

Ergo *Magistrali*, ceu fas est, *More* *Capillus*

Ille peregrinus pulverulentus erit :

Ergo *Magistrali* depromes *Ore* *Loquelas*,

Atque tuus *Sermo* sesquipedalis erit :

Ergo *Magistrales* *Gressus* formabis *Amice* :

Ergo *Magistrali* *Pallia* *More* geres :

Ergo *Magistralis* *Somnus* tua *Membra* levabit :

Ergo *Magistralis* *Corpora* *Lectus* habet :

Ergo *Magistrali* *Convivia* *More* parabis :

Ergo *Magistrali* *More* *Modoque* bibes.

Sed quid ego dicam non ultimus inter *Amicos*,

Quos *Tibi* *Sors* unquam, quos *Tibi* junxit *Amor* ?

Quid dicam ? dicam charo bona verba *Magistro*,

Dicat idem, quisquis flagrat *Amore* tui.

Sit *Te* dignus *Honor*, sed *Tu* mage dignus *Honore*,

Quem *Tibi* *Spem* præter doctus *Apollo* parat.

Arrige sed nobis nunc *Aures*, chare *Magister*,

Et nostris *Monitis* annue, *Reque* fave :

α) Si vocat ad *Cœnam* *Te* forsân honestus honeste,

Te *πρωτοκλισίας* nulla *Cupido* trahat.

Est *Vitium* commune novis plerumque *Magistris*,

Quique proin *Risum* sæpe movere solent.

Pro *Pastore* *Locum* quisquis seniore *Magister*

Appetit in *Mensa*, næ lapit ille nimis.

Cum *Tibi* det *Pastor* *Titulum* *Vitulumque*; *Magister*

Det *Titulum* nudum prætereaque nihil;

Ergo *Pastori* seniori cede, *Magister*,

Nec *πρωτοκλισίας* captus *Amore* fies.

β) *More* *Magistrorum* nec mox stomachare, *Magistris*

Si quis non *Titulos* semper in *Ore* gerat.

Cum doctis raro qui cædit *Verba* *Magistris*,

Nomine non semper conveniente vocat.

Sufficit in Rebus nos convenisse, *Magister*,
In Verbis facilis quilibet esse potest.

γ) Porro *Magistrorum* ne *Mystras* despice More,
M quibus hoc magnum *Delius* usque negat.

Nec dic, infusus quod dixerat ille *Magister*,
Hunc Rythmum eruētans Ore patente rudem:

Nullius est Pretii, quem non Parnassia Laurus
Cingit, & est nobis Stercoris instar Homo!

Euge! quasi vero *Præcordia* forte *Magistris*
Finxisset Titan de meliore Luto?

Næ *Ferula* dignus: *Furiis* me *Judice* dignus
Quem castigandum tradat *Apollo* feris.

An nescis tritum: *Didicisse fideliter Artes*
Emollit Mores, nec finit esse feros?

Laurea quem cingit næ tanto humanior esto,
Quanto vult reliquis doctior esse *Viris*.

Hinc *Pastor*, *Portam* cum *Fratres* (nulla *Magistræ*
Laurea queis *Phœbi* contigit *Auspicio*)

Pulsabunt vestram, *Mystras* ne sperne *Magister*,
Sed *Lauru* circum *Tempora* cinctus adi,

Atque salutantes resaluta *Fronte* favente,
Affabilemque *Viris* Te placidumque gere.

Efuriunt, sitiunt, *Potumque* *Cibumque* ministra,
Atque φιλοξενίαν, *chare* *Magister*, ama.

Fercula si septem venientibus ante parasti,
Bis septem posthac, si placet, hisce para.

Sunt effective, qui nolunt esse *Magistri*,
Vix sunt queis stygius *Nomina* *Pluto* dedit.

Interea vivant, *Tibi* qui gratantur *Honores*,
O *Aganippe* *Gloria* magna *Chori*!

Dispereant contra, qui non gratantur & illis
Rumpantur ceu sunt *Ilia* rupta *Codro*!

Dixi, quod satis est: Vovi, quod *fidus* *Orestes*
Ipse suo *Pyladi* *Corde* vovere potest.

Si bonus es (dudum quod firmat publica *Fama*)
Pro *Candore* tuo consule dicta boni,

Atque diu Talos a Vertice sanus ad imos
 Inter honoratos vive, fenefce, vale!
 Sed Tecum valeat (quam larga dono Salute)
 Inque tuo Amplexu *chara Magistra* diu!
 Si pia Vota valent, pariatve *Magistra Magistro*
Chara Magistellum tandem aliquando suo,
 O quam post aliquot cernens mirarer Aristas
 In Cunis Puerum, *Synchrone chare*, tuis!
 Quam lætus caneres: Eja o mi parvule dormi
 Securus, fummus te tegat ipse Deus!
 Quam te mulceret blande! Quam prompta subinde
 Lactaret Puerum *chara Magistra* suum!
 Quam traheret Cunas rursus versumque libenter,
 Tarda Senectutis quæ Gravitate, *Socrus*!
 Si fieret, fieret, quæ Voti Summa, *Magister*,
 Jam fuit a primo Tempore Conjugii:
 Si fieret, fieret, quod Risum, *chare Magister*,
 Excuteret vobis excuteretque mihi:
 Si fieret, fieret, quod gratarentur Amici,
 Qui te fraterno More, *Magister*, amant:
 Si fieret, fieret, quod commendare *Magistris*,
 Posset honoratis Nomine te duplici:
 Sed fiat tandem! fiat! quo fiat Jovæ,
 Qui pia Vota audit, Vota Precesque feram!
 Vota Precesque feram, tot adhuc lætissimus Annos
 Vivas, quot fudit Disticha Vena mea.

VIII. A. M. D. d. 20. Dec. 1715.

NE tua, quod vereor, Mens deviet, inde rogatus
 Rescribo paucis multa, volante Manu.
 Ante maritali quam subdas Colla Capistro,
 Quid sit Conjugium? Pectore volve diu.
Semper habet Lites alternaque Furgia Lectus,
In quo nupta jacet, ceu Juvenalis ait.
 Qui detestaris Lires, attende Poëtæ;
 Colla maritali nec cito subde Jugo.

Lente

Lente festina, socii ne Fœderis olim
Te pigeat, pudeat, pœniteatque tui.
Paucis multa legis. Prudenter Vota proinde
Contrahe Conjugii, si sapis, atque vale.

*IX. Notificatione de felici Serenissima Regina
Puerperio d. 2. Maji 1717. per Ἀγιοσυνέδριον
facta currentes Literas hæc Elegia
comitata est.*

PRinceps, qui Partu felici est editus, Annos
Vivat Nestoreos, si pia vota valent.
Sit Jovæ gratus, sit fortunatus in Orbe,
Lex, Ars, Mars poliant condecorentque Ducem.
Sit Spes sceptrigeri Patris sit summa Voluptas
Matris sit Proavi Gloria, Splendor Avi.
O Deus exaudi, quæ fundo, Vota, Domumque
Prusiacam Dextra protege porro tua,
Stetque ejus Fortuna, Patres numerentur Avique,
Cornua dum Lunæ se variantis erunt.
Præmisso hoc Voto devoto pectore fuso,
Edictum Regis, quo decet, ire jubet *Inspector.*

*X. Dn. Christiano Gerickén, Scholæ Regio-
montanæ in Neo-Marchia Sub-Rectori
d. 21. Jan. 1718.*

AUDIO, quod cupias tibi confociare Maritam!
Laudo Conatum, grator & inde Tibi.
Quæ Vita est Juvenis? Quæ tandem Gaudia carpit?
Annos qui cælebs Exulis instar agit?
Hæc tamen interea commendo Disticha (Schrammi
Nomine quæ prostant) sæpe legenda tibi:
Conjuge nil melius, nil Conjuge pejus in Orbe est,
Si mala, nil pejus: Si bona, nil melius.

*Simula, Eros Eris est: Tædæ sunt Tædia: Læctus
Est Luctus: Durum Conjugiumque Fugum est.
Si bona, dura levat, Mentique offusa serenat
Nubila: Conjugii tollit Amaritiem.
Duc ergo Uxorem: sic, quo læteris, habebis,
Et tibi sic præsto, quod verearis, erit.
Quod verearis, erit: Nam cum facit Ira furentem,
Molliter irasci Fæmina nulla potest.
Opto tibi Uxorem, quacum læteris, Amice,
Non opto Uxorem, quam vereare, Tibi!*

DECAS DUODECIMA.

I. A.C.I.V. d. 5. Oct. 1718.

NEquaquam Risum tenuisset, *Amice*, severus,
Si tua legisset Grammata docta, *Cato*.
Hinc mirare minus, quod lectis Grammati vestris,
In Risus tremulos solverit Ora *Colhard*.
Otia deficiunt, hinc possum dicere: *Risi!*
Otia deficiunt, dicere: *Cur?* nequeo.
Interea expediat se paucis nostra *Camœna*,
Per Tempus quoniam scribere multa nequit.
Nempe quod hic tecum communico *Distichon*, illud,
Judice me, *Dubium* solvet, *Amice*, tuum:
Cor sapit, at Pulmo loquitur, Fel concitat Iram,
Splen ridere facit, gaudet amare Jecur.
Sublatum *Dubium* Sapienti credo, precorque,
Ut Valeant *Splen*, *Cor*, *Pulmo*, *Fel* atque *Jecur!*
Nam si *Cor*, *Fel*, *Splen*, si *Pulmo* *Jecurque* valebunt,
Crede mihi toto Corpore sanus eris.

*II. Generoso Dn. E. L. de Strantzen, Capituli
Brandenb. Sub-Seniori. d. 13. Jun. 1718. per
Annum*

*Anum quandam Reichenberga Caseum
mittenti:*

NOmen *Anus* terret multos, & terruit olim
Imbellem Puerum me quoque Nomen *Anus*.
Territat haut hodie Nomen, quod terruit olim,
Dummodo pulset *Anus* τυροφειρῶσα Fores.
Τυρός enim Ferclum est, mihi quo non dulcius ullum,
Quodque aliis longe præfero Delitiis.
Τυρόν *Anus* dum fert hodie prædivite Monte, (a)
Excipit hanc læta Fronte Colhardus *Anum*,
Et per *Anum* solvit, ceu fas est, τυροφειρῶσαν
Grates Patrono τυροδιδόσῃ suo.

(a) von Reichenberg.

*III. In Obitum Dn. Johannis Güntheri, Pa-
storis Ecclesiae Christoffiensis & Fretzdorffien-
sis, d. 4. Febr. 1719. placide obdormientis,
Querela.*

QUi mihi charus erat Naturæ Debita solvit
Günther & occubuit, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat bis sex hoc vixit in Orbe
Lustra novemque Annos, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat, dignus quem Corde dolente
Prosequar & Lacrymis, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat, Mortem expectavit anhelus,
Præiit haut periit, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat tantum præmissus Amicus,
Amisus non est, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat non vivit in Orbe superstes,
Vivit in Axe Poli, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat, næ Christo charior idem,
Avocat ille Virum, qui mihi charus erat.
Qui mihi charus erat, jam fulget Sideris instar
In Cælo rutilo, qui mihi charus erat,

Qui mihi charus erat, venient Oblivia nobis

Illius nunquam, qui mihi charus erat.

Qui mihi charus erat, Nomen Laudesque manebunt

Illius semper, qui mihi charus erat.

Qui mihi charus erat, moriturus dixit Amico :

Vive memor Lethi ! qui mihi charus erat.

Qui mihi charus erat requiescant molliter Ossa

Illius in Tumulo, qui mihi charus erat.

Qui mihi charus erat, Chaiſto redeunte refurget

E Tumulo lætus, qui mihi charus erat.

IV. Dn. V. S. d. 27. Febr. 1719.

CHarta petit præſens, quod nullus Amicus Amico

Salvo τῆς φιλίας Jure negare poteſt.

Nempe petit Scapum Chartæ mea Charta, petenti

Chartam mitte cito, plura deinde dabo.

V. Dn. G. H. G. d. 1. Mart. 1719.

UXorem num ſit conſultum ducere, quæris ?

Improbo nequaquam, quod probat ipſe Deus.

Quod probat ipſe Deus, quod honeſtat Filius ejus,

Non tamen hoc Papæ rafa Caterva probat.

Hinc in fœmineum Sexum fera Scommata vibrat,

Has patulo eruſtans ſæpius Ore Strophas :

Eſt à Natura Mulier mala, pejor ab Uſu,

Pejor quam Satanas, peſſima ſi ſit Anus.

Aut amat, aut odit nimium, Reſ tertia non eſt,

Neutra poteſt Homini vel placuiſſe Deo.

Peccat in Exceſſu, Deſectus peccat & ipſe,

Peccatum eſt, quicquid cogitat atque facit.

Frigida cum calidis pariter ſpiratque coquitque,

Fel ſub Corde latens, Mel ſimul Ore gerens.

Flere, ſimul ridere, nihil reticere, doſe

Mentiri, Sexus ſunt muliebris Opes.

Hæc Cunas, Curas Canos parat atque Sepulchrum,

Hanc Cane mordaci pejus & Angue fuge.

Qui

Qui non Pontificis sed Jovæ Dicta probabit,
 Ridet, & Uxorem ducit amatque piam,
 Duc per me quamcunque velis, duc Aure patente,
 Ne Tibi Dedecori ducta sit atque Tuis.
 Ducendæ nec Opes sed honestos respice Mores,
 Sic ductæ nunquam poenituisse potest.

*VI. Samueli Colbardo, Gymnasii Wratislavien-
 sium Elisabethani Civi. d. 20.*

Apr. 1719.

O Samuel, Samuel, Spes Solamenque Parentum,
 Accipe, quæ mittit Grammata chara Manus.
 Ut videas, quanti faciam te, mitto Ducatum,
 Sic impendendum ceu mea Charta docet.
 Ductus Amore tui in mittendo largior essem,
 Sed nimis ægrotat sæpe Crumena mea.
 Vive proin parvo contentus, dante Jehova
 Plura, pio Gnato sic quoque plura dabo.
 Non quod opus, sed quod tibi, Gnate, necesse, parato:
 Te Pede metiri disce Modoque tuo.
 Invigila, Samuel, Studiis sic semper honestis,
 Gnavus ut attendas assiduusque Scopo.
 Rebus inutilibus, quod noveris utile, præfer,
 Excole cumprimis sæpeque verte Stylum.
 Non Stylus obscurus Doctis, sed planus amatur,
 Et placet hic Patri, non placet ille tuo.
 Si sit Epistolicus Stylus Oratorius odi,
 Ast amo, si purus perspicuusque fiet.
 Odi prolixum (Doctis Asiaticus audit)
 Sed deamo fluidum, quemque Lacones amant.
 Gaudeo, cum paucis novisti dicere multa,
 Non sic, cum multis dicere pauca soles.
 Audi, Gymnasio qui præsunt, Gnate, Cratippos,
 Consule sæpe Viros ac venerare pie!

Inde feres Laudem magnam, cum Laude Favorem,
 Cumque Favore simul Commoda mille feres.
 Prosequere æternis Odiis Confortia prava,
 Sed Socium, Musis qui favet, huncce fove.
 Devita Studio, qui libat Pocula plena,
 Et qui Syringin semper in Ore gerit.
 Cui sua præ Libris Curæ est lusoria Charta,
 Displicet ille Deo, displiceatque tibi.
 Quique semel Verbis mellitis fallit Amicum,
 Hic niger est, hunc tu, *Gnate*, perinde cave.
 Dixero prudentem te, si diffidis & audis,
 Sique videre potes, sique tacere potes.
 Hoc Sapientis enim, qui gestit in Orbe quietus
 Vivere, ne fidat, sed videat, taceat.
 Rebus in adversis sis fortior atque secundis,
 Res adversa docet Resque secunda nocet.
 Jesum, quo faveat Studiis & Cœpta secundet,
 Noctes atque Dies supplice Voce roga.
 Huic Prece te calida commendo tuamque Salutem,
 Et commendabo, dum mihi Vita fluat.
 Vive, Vale, *Samuel*, Spes Solamenque Parentum,
 Vivet, te vivo teque valente, Pater.

VII. Dn. F. R. SS. Tb. St. d. 12. Apr. 1719.

INtegra non Res est, hinc commendare Patrono,
 Ceu petis, illustri te mea Charta nequit.
 Cui Fortuna favet (*Rumpantur ut Ilia Codro !*)
 Hunc certo tandem Sponsa petita manet.
 Perfer & obdura, Jovæ committe futura,
 Hic te fidentem deseruisse nequit.

*VIII. Dn. M. Christoph Schwargen, Pastori.
 Arenstorffium. d. 14. Apr. 1719.*

AUt promittendum nihil est, aut Fœdera Linguae
 Sunt servanda bona, *Pastor amande*, Viro.

En Edictorum promissi Excerpta roganti,
 Nuper Arenstorffi Fronte Manuque Tibi;
 Hinc mea Polliciti careant ne Pondere Verba,
 Addo Fidem Dictis & Tibi mitto Schedas.
 Perlege, perlectas Cursori trade, legendas
 Has ut *Schindlero* perferat absque Mora,
 Nomine quem nostro conspergas Rore Salutis
 Atque bono dicas huic bona Verba Viro.
 Te mutos inter jubet hisce valere Sodales
 Ille tui flagrans totus Amore *Colhard.*

IX. Dn. J. B. P. R. d. 31. Maji 1719.

NOstra Diœcesis non Myſtas novit Amice,
 Quos ſalvere jubet tertia Charta tua!
 Ter decies canis flavescit Culmus Ariftis,
 Quo ſacra commiſſo Dogmata trado Gregi,
 Nec *Schütz* nec *Scholter* nobis innotuit unquam,
 Fungitur hicque horum nemo Ministerio.
 Multi, qui mecum defuncti Munere eodem
 Donati Rude ſunt exanimesque jacent, (tes
 Quamq; reliquerunt Vacuam Spartam, hancce ſequen-
 Exornant hodie condecorantque Viri.
Schultz (1) *Beffel* (2) *Pelemann* (3) *Frick* (4) *Keuſch* (5)
Carg (6) *Gutkius* (7) *Hartmann* (8)
Göd, (9) *Gutknecht* (10) *Aneförg* (11) *Geisler* (12) &
Huckelius (13)
 Qui præceſſerunt hos me Paſtore fuerunt
Jüterbock (14) *Poffard* (15) *Schulzius* (16) *Heinze* (17)
Moritz (18)
Rieſenberg (19) *Schlottmann* (20) *Seidenſchnur* (21)
Kaatzkius (22) *Hermann* (23)
Klepperbein (24) *Kirchner* (25) *Carg* (26) *Leo* (27)
Triepke (28) ſenex.
 Cum Sparta Spartam qui mutavere priorem
Sanno (29) *Pudor* (30) *Nefeken* (31) *Ranfftius* (32)
Ermler (33) erunt.

Nomina multa legis, non inter Nomina, *Schützi*
Scholterique tui Nomina chara legis.

Errare humanum est, errantem lecta reducet
 Ceu spero in rectam jam mea Charta Viam.

Hisce salutata peramanter Conjuge casta
 In Jesu nostro, *Vir venerande*, Vale!

Præesse cœpit Ecclesiæ (1) *Bucoviensium Pastor Johann Schulz*/ Gardeleg. 1714. d. 5. Aug. (2) *Münchberg-Diaconus Andreas Bessel*, Tangerm. 1712. d. 4 Dec. (3) *Oberstorff. Pastor*, Petrus Pelemann, Selov. 1700. d. 11. Jul. (4) *Bucov. Diac. Joh. Peter Sricke*/ Halberst. 1715. d. 15. Dec. (5) *Jahnsfeld. Pastor George Keusch*/ Boleslav 1697. d. 19. Dec. (6) *Neotemplin. Past. Gotthilff Karge*/ Oberstorff. 1714. d. 1. Jul. (7) *Görlstorff. Past. Martin Gutke*/ Beskov. 1694. d. 21. Oct. (8) *Demnizens. Past. Gottfried Hartmann*/ Landsberg. 1719. d. 29. Maji. (9) *Steinhöfel, Past. Frid. Göde*/ Francof. 1712. d. 29. Jan. (10) *Hermerst. Past. Georg Christian Gutknecht*/ Landsberg. 1711. d. 6. Mart. (11) *Quilizens. Past. Christian Anesorge*/ Cottbus. 1694. d. 17. Maji. (12) *Heinerstorff. Pastor. Joh. Geisler*/ Sonnenb. 1697. d. 7. Nov. (13) *Liezens. Past. Georg Heinrich Sückel*/ Cüstrin. 1690. d. 26. Decembr.

Per Mortem valedixit Ecclesiæ (14) *Bucov. Past. (α) Joh. Juterbock*. 1690. (15) β *Theodorus Poffard*. 1706. d. 19. Octobr. (16) γ *Joh. Schulz*/ 1693. d. 23. Jun. (17) *Bucov. Diac. Gottfried Heinsius*, 1707. d. 28. Apr. (18) *Neotemplin. Past. Joh. Mauritius* 1695. d. 13. Jan. (19) *Bucov. Diac. Joh. Riesenbergl*/ 1693. d. 24. Dec. (20) *Bucov. Past. Joh. Schlottmann*/ 1713. d. 23. Jul. (21) *Heinerstorff. Past. Lalthasar Seydenschnur*/ 1696. d. 27. Oct. (22) *Quilitz Past. George Kargel*/ 1693. d. 27. Maji. (23) *Neotempl. Past. Matthias Georg Herrmann*/

1713. d. 4. Jul. (24) *Fahnsfeld. Past. Wandersheim Klepperbein* / 1693. d. 16. Nov. (25) vid. p. 95 sqq. (26) *Oberstorff. Past. Martin Rarge* / 1704, d. 27, Sept. (27) *Görlsdorff. Past. Martin Leo*, 1693. d. 8. Dec. (28) *Demnitz. Past. Michael Triepfe* / 1718. d. 1. Mart.

Vocati aliorum np. (29) *a Diaconatu Münchb. ad Pastoratum Hammelsprung. Samuel Sanno* 1712. (30) *à Pastoratu Hermerst. ad Past. Bucholzensem Theodorus Pudor*, 1711. (31) *à Past. Bucov. ad Inspectoratum Storkov. M. Andreas Nesehen* 1705. (32) *à Diac. Münchb. ad Past. Lentzkensen, Elias Kanst* 1699. (33.) *à Diac. Bucov. ad Past. Garzinensem Johann Andreas Ermler* 1715.

X. Viro Antiquæ Nobilitatis, Virtutis & Candoris Honore maxime conspicuo, Domino Dn. Ludolpho Ernesto de Strantz, Reverendissimi Capituli Brandenburgensis Sub-Seniori gravissimo & supremo Præfecturæ Bisenthalien-sis Tribuno, Restauratori Scholæ Saldriæ, quæ Brandenburgi floret, munificentissimo, sub initium Mensis Martii A. O. R. M DCC XIX. adeoque sero quidem sed serio gratulatur Christianus Colbardus, Ecclesiæ Münchbergensis Pastor & Diœceseos Inspector.

Æ Dificare Scholas & restaurare ruentes
Ad veram Laudem proximus est Aditus.
Næ pauci veram Laudem sectantur, & inde
Pauci, qui reparant ædificantque Scholas.
Invenias, qui odere Scholas, odere Cratippos,
Artes qui gnava Sedulitate docent:

Inve-

Invenias, qui cum Juliano evertere malunt,
 Quam demolitas ædificare Scholas.
 Mens alia est illis, sua queis Præcordia Titan
 Flammiger effinxit de meliore Luto:
 Mens alia est illis, qui vera Laude trahuntur
 Et quorum Pectus flagrat Amore DEI:
 Hisce Scholæ Curæ, Cordi sunt hisce Cratippi,
 Qui doctis præfunt non sine Laude Scholis.
 Illas ædificant, aut restaurare laborant,
 Fatali Lapfu quas cecidisse vident:
 Horum laudandis faciles Conatibus adfunt,
 Et, quacunque queunt Parte juvare, juvant.
 Rectius Exemplis ut vivit Regula; Vivant
 Exemplis pariter sic quoque Dicta mea:
 Ecce Capernaumi, quum Christus vixit in Orbe,
 Centurio vixit, clarus in Urbe satis,
 Ille Scholis favit vere, favitque Magistris,
 Præfecit Patrum quos pia Cura Scholis:
 Ille Scholam magno Sumptu ædificavit in Urbe,
 Isacidum Genti quæ Synagoga fuit.
 Hinc Judæorum Primoribus atque Scholarchis
 Sic commendatus Vir bonus ille fuit,
 Ut Servo Auxilium quum quæreret Artubus ægro,
 Orarent Gnatum supplice Voce DEI:
 Christe tuo dignus Vir mœstus Munere, nobis
 Ædificavit enim sponte suaapte Scholam!
 Audit Primorum Præfecti Encomia Christus,
 Audit, & his, ægro fert cito, motus, Opem.
 Ergo Scholas quisquis fovet ædificatque ruentes,
 Næ fovet hunc rursus Filius ipse DEI.
 Hæc bona contingunt Præfecto: hunc Civis Honore
 Afficit: huic facilis Christus & ipse adest.
 Scilicet Exemplum hoc nonnullos postea movit,
 Ut non noluerint ædificare Scholas.
 Quos inter merito numeranda est Fœmina dives,
 Principium à prisca Nobilitate trahens,

Fœmina,

Fœmina, quæ Seclo ter quinto vixit in Orbe,
 Cui, subtrac̃to Anno, Lustra bis adde novem, 1589
 Hæc etenim præstat, quod quondam præstitit ille,
 Ædificatque Scholam Sumptibus illa suis.
 Infuper & confert Stipendia grata Magistris,
 Præficeret Patrum quos pia Cura Scholis.
 Nomina nosse cupis Matronæ ? Saldria dicta est,
 Matthiæ à Saldern quippe Marita fuit,
 Tanti nempe Viri, qui Nobilitate nitebat,
 Consilioque potens Auxilioque fuit.
 Hic postquam tandem Naturæ Debita solvit,
 Uxorem Viduam deferit hancce piam,
 In viduoque Statu Veteri fundavit in Urbe
 Brennorum magnis Sumptibus illa Scholam:
 Fundatam large dotavit, ut inde Docentes
 Consularent Vitæ Discipulique suæ.
 A clara gesfit Schola Fundatrice deinde
 Nomina perpetuo & Saldria dicta fuit.
 Incrementa dedit Prognatis Sanguine claro,
 Quorum magna Seges, Saldria deinde Schola:
 Incrementa dedit civili Sanguine natis
 Saldria, dum viguit, magna perinde Schola:
 Incrementa dedit Studiis, ut Marchicæ Athenæ
 Jure suo fuerit Saldria dicta Schola.
 Amisit tandem, ceu sunt humana, Nitorem,
 Marte furente fero, Saldria clara suum,
 Ut præter Nomen reliquum nil manserit olli,
 Saldria quo posset se relevare Schola:
 Cessarunt Reditus, quos Præceptoribus olim
 Hæc pia Fundatrix ordinat atque dicat:
 Cessarunt Juvenum Stipendia larga, caducam
 Queis poterant Vitam sustinuisse suam:
 Cessarunt Sumptus, queis restauranda: Ruinam
 Hinc Schola minatur Saldria clara gravem,
 Sed quum fatali, Rebus sic stantibus, esset
 Excidio propior Saldria nostra suo;

Ecce laboranti succurrit Jova, Scholarum
 Protector summus, Suppetiasque tulit.
 Namque Virum misit, qui Instinctu cœpit Jovæ
 De Restauranda mox cogitare Schola,
 Et quem Nobilitas, Virtus & Candor honestant,
 Commendantque Viro, qui Diadema gerit.
Strantz hoc solo clarescit Nomine, solus
 Collapsæ Curam quod gerit ille Scholæ.
 Et restaurandæ Vim magnam collocat Auri,
 Ingenuis Studiis quo foret apta Domus.
 Ædificat nova Nobilibus Musea : Cratippos,
 Ajax ceu Teucrum, protegit atque fovet :
 Curat, quo redeant Stipendia, Saldria dudum
 Queis pia dotarat largiter hancce Scholam :
 Tanto Patrono doctus gratabitur Orbis,
 Cornua dum Lunæ se variantis erunt.
 Cum primis autem memorandum, Saldria sicut
 Fundatrix Vidua est, ædificatque Scholam ;
 Sic *Strantz* est Viduus, qui restauravit eandem,
 Impendit Gazas sic bene uterque suas,
 Saldria Fundatrix prognata est Sanguine claro,
 Clarior at multo, quod Pietatis amans ;
Strantz Restaurator pariter splendore coruscat
 Ut Generis, vera sic Pietate niter.
 Saldria Fundatrix Vidua est, cui mascula Proles
 Contigit in viduo sat numerosa Statu ;
Strantz improlis Viduusque perinde, Parentem
 Huncce tamen vocitat Gens studiosa suum.
 Nempe Scholam quotquot Juvenes exinde frequen-
 rant,
 Quo fundata olim Saldria clara fuit ;
 Tot numerare potest Fundatrix Saldria Gnatos,
 Tot Restaurator *Strantz* generosus habet.
Strantz generosus habet Gnatos & in Urbe & in Orbe,
 Jure proinde audit Pædopoëta bonus.

Vive Scholæ claræ *Strantz* Restaurator in Urbe!
 Vive, Vige, Flore, *Strantz* & in Orbe diu!
 Cumque tuæ fueris Viræ pertæsus in Orbe,
 Vive, Vige, Flore semper in Axe Poli!
 Sed Tecum vigeat Schola restaurata, fietque
Strantzia, quæ tenus hac Saldria dicta fuit.
 Ante sui veniant illis Oblivia, tanti
 Qui Reparatoris non meminisse velint.
 Næ Juga Montis Aper, Fluvios dum Piscis amabit,
 Et dum pascetur Rore Cicada loquax,
Semper Honos, Nomenque tuum, Laudesque manebunt.
Strantzia sic Pietas Dexteritasque merent.

MANTISSA AD *Lectorem.*

PRata bibere satis, jam Tempus claudere Rivos,
 Nec posthac Digitis tangere Fila Lyrae.
 Inunc & Versus tecum meditare canoros,
 Deduxit Plectro quos mea Musa levi!
 Quæ mea Musa levi deduxit Carmina Plectro,
 Nec lauda nimium, nec tamen exhibila.
 Stultitiam prodis, si laudas omnia Lector;
 Omnia si culpas, prodis & Invidiam.

Errata Typographica extantiora:

Pag.	10	Linea	15	pro	Autem	lege	Artem
			24	-	fibe	-	fibi
			26	-	Tempote	-	Tempore
11	-	-	14	-	Dumum	-	Domum
15	-	-	31	-	Eructu	-	Fructu
16	-	-	29	-	dignerit	-	digneris
21	-	-	18	-	perit	-	parit
22	-	-	8	-	I caluit	-	INcaluit
	-	-	9	-	NAccipe	-	Accipe
24	-	-	29	-	Melegris	-	Meleagris
25	-	-	16	-	intemerata	-	intemerata
26	-	-	2	-	Curarnm	-	Curarum
35	-	-	13	-	Qui	-	Quin
45	-	-	33	-	cui	-	qui
49	-	-	20	-	debilitara	-	debilitata
51	-	-	7	-	Cognonem	-	Cognomen
59	-	-	1	-	fururum	-	futurum
68	-	-	33	-	Multe	-	Multa
69	-	-	35	-	sequuntur	-	sequuntur
74	-	-	25	-	Rescriptam	-	Rescriptum
75	-	-	24	-	pulsar	-	pulsat
87	-	-	21	-	ne	-	næ
90	-	-	23	-	qui	-	quid
104	-	-	7	-	Comænæ	-	Camœnæ
106	-	-	18	-	Igenuisq;	-	Ingenuisq;
112	-	-	34	-	ritum	-	tritum
114	-	-	18	-	quæris	-	quereris
118	-	-	22	-	Custo	-	Custos

Colhard, Christian

Epistolarum familiarium carmine elegiaco conscriptarum decades XI [i.e.
XII]

Berolinum [1720]

P.o.lat. 1672 w#Beibd.7

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10609893-1

VD18 14893061-001